

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ของโรงเรียนที่มีผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนสูง" มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ของโรงเรียนที่มีผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนสูง 2) เพื่อศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ของโรงเรียนที่มีผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนสูง โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากโรงเรียน 6 โรงด้วยกัน เป็นโรงเรียนของรัฐจำนวน 2 โรง และโรงเรียนของเอกชนจำนวน 4 โรง โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ 1) ผู้นิเทศ จำนวน 4 คน 2) ผู้บริหาร จำนวน 13 คน 3) ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนในโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาจีนในระดับช่วงชั้นที่ 3 และ 4 จำนวน 15 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 32 คน โดยมีขอบเขตเนื้อหาในการวิจัยตามกรอบแนวคิดการใช้หลักสูตรของ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539) ซึ่งแบ่งการใช้หลักสูตรออกเป็น 2 งาน คือ งานบริหารหลักสูตร และงานสอน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ของโรงเรียนที่มีผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนสูง และได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ พร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ และปัญหา ในการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นความเรียงแยกตามโรงเรียน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ และปัญหา ในการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นความเรียงในภาพรวม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ทำกรนิเทศการเรียนการสอนวิชาภาษาภาษาจีน ผู้บริหารหลักสูตร ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและครูผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน และครูผู้สอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนทั้งหมด 6 โรงเรียน ได้ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้นิเทศ

สถานภาพ	จำนวน
	n = 4
1. เพศ	
ชาย	2
หญิง	2
2. อายุ	
36 – 40 ปี	3
41 – 45 ปี	-
46 – 50 ปี	1
3. วุฒิการศึกษา	
ปริญญาตรี	-
ปริญญาโท	2
ปริญญาเอก	2
4. ประสบการณ์ในการนิเทศวิชาภาษาจีน	
1 – 5 ปี	-
6 – 10 ปี	4
5. เคยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาจีน	
เคย	3
ไม่เคย	1

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้นิเทศ
ปรากฏผลดังนี้

1. เพศ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้นิเทศเป็นเพศชาย 2 คน และเป็นเพศหญิง 2 คน
2. อายุ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้นิเทศส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36 – 40 ปี จำนวน 3 คน
รองลงมาคือมีอายุระหว่าง 46 – 50 ปี จำนวน 1 คน
3. วุฒิการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้นิเทศมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 2
คน และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 2 คน
4. ประสบการณ์ด้านการนิเทศวิชาภาษาจีน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้นิเทศส่วนใหญ่มี
ประสบการณ์ด้านการนิเทศวิชาภาษาจีน 6 – 10 ปี
5. การเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาจีน พบว่า ผู้ให้
ข้อมูลที่เป็นผู้นิเทศส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
ภาษาจีนจำนวน 3 คน และผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้นิเทศที่ไม่เคยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนา
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาจีนจำนวน 1 คน

ตารางที่ 5 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหาร

สถานภาพ	จำนวน
	n = 13
1. เพศ	
ชาย	2
หญิง	11
2. อายุ	
31 – 35 ปี	1
36 – 40 ปี	2
41 – 45 ปี	-
46 – 50 ปี	4
51 – 55 ปี	5
56 – 60 ปี	1
3. วุฒิการศึกษา	
ปริญญาตรี	5
ปริญญาโท	7
ปริญญาเอก	1
4. ตำแหน่ง	
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	5
ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	2
ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2	1
หัวหน้างานหลักสูตร	1
ผู้บริหารบริษัทเอกชน	1
ครูผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน	3

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน
	n = 13
5. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง	
1 – 5 ปี	4
6 – 10 ปี	8
11 – 15 ปี	1
6. เคยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาจีน	
เคย	6
ไม่เคย	7
7. เคยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการนิเทศการสอน	
เคย	13
ไม่เคย	-

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหาร ปรากฏผลดังนี้

1. เพศ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหารเป็นเพศชายจำนวน 2 คน และเป็นเพศหญิงจำนวน 11 คน

2. อายุ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51-55 ปี จำนวน 5 คน รองลงมาคือมีอายุระหว่าง 46 – 50 ปี จำนวน 4 คน อายุระหว่าง 36-40 ปี จำนวน 2 คน อายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 1 คนและอายุระหว่าง 56-60 ปี จำนวน 1 คน

3. วุฒิการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหารส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 7 คน รองลงมาคือมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 5 คน และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 1 คน

4. ตำแหน่ง พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหารส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการจำนวน 5 คน รองลงมาคือตำแหน่งครูผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนจำนวน 3 คน ตำแหน่งครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำนวน 2 คน ตำแหน่งครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2, ตำแหน่งหัวหน้างานหลักสูตรและตำแหน่งผู้บริหารบริษัทเอกชนตำแหน่งละ 1 คน

5. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหาร พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหารส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารเป็นระยะเวลา 6 – 10 ปี จำนวน 8 คน รองลงมาดำรงตำแหน่งผู้บริหารเป็นระยะเวลา 1 – 5 ปี จำนวน 4 คน และดำรงตำแหน่งผู้บริหารเป็นระยะเวลา 11 – 15 ปี จำนวน 1 คน

6. การเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาจีน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาจีนจำนวน 7 คน และเคยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรภาษาจีนจำนวน 6 คน

7. การเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการนิเทศการสอน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้บริหารทั้งหมด 13 คน เคยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการนิเทศการสอน

ตารางที่ 6 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครูผู้สอน

สถานภาพ	จำนวน
	n = 15
1. เพศ	
ชาย	3
หญิง	12
2. อายุ	
25 – 30 ปี	5
31 – 35 ปี	6
36 – 40 ปี	1
41 – 45 ปี	1
46 – 50 ปี	2
3. วุฒิการศึกษา	
ปริญญาตรี	11
ปริญญาโท	4
4. ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาจีน	
1 – 5 ปี	7
6 – 10 ปี	8
5. จำนวนชั่วโมงในการสอนภาษาจีนในแต่ละสัปดาห์	
6 – 10 ชั่วโมง	2
11 – 15 ชั่วโมง	9
16 – 20 ชั่วโมง	1
21 – 25 ชั่วโมง	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน
	n = 15
6. นอกจากวิชาภาษาจีนแล้วสอนวิชาอื่น	
ใช่	4
ไม่ใช่	11
7. เคยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการสอนหลักสูตรภาษาจีน	
เคย	15
ไม่เคย	-

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครูผู้สอนปรากฏผลดังนี้

1. เพศ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 12 คน และเป็นเพศชายจำนวน 3 คน
2. อายุ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครูผู้สอนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 6 คน รองลงมา มีอายุระหว่าง 25 - 30 ปี จำนวน 5 คน มีอายุระหว่าง 46 - 50 ปี จำนวน 2 คน มีอายุระหว่าง 36 - 40 ปี จำนวน 1 คน และมีอายุระหว่าง 41 - 45 ปี จำนวน 1 คน
3. วุฒิการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครูผู้สอนส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 11 คน และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน
4. ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาจีน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครูผู้สอนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาจีนเป็นระยะเวลา 6 - 10 ปี จำนวน 8 คน และ 1 - 5 ปี จำนวน 7 คน
5. จำนวนชั่วโมงในการสอนภาษาจีนในแต่ละสัปดาห์ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครูผู้สอนส่วนใหญ่มีจำนวนชั่วโมงในการสอนภาษาจีนในแต่ละสัปดาห์ 11-15 ชั่วโมง จำนวน 9 คน

รองลงมาคือ 21 – 25 ชั่วโมง จำนวน 3 คน, 6-10 ชั่วโมง จำนวน 2 คน และ 16 -20 ชั่วโมง จำนวน 1 คน

6. นอกจากวิชาภาษาจีนแล้วได้สอนวิชาอื่น พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครูผู้สอนจำนวน 11 คน สอนวิชาภาษาจีนเพียงวิชาเดียว และผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครูผู้สอนจำนวน 4 คน นอกจากวิชาภาษาจีนแล้วยังรับผิดชอบสอนวิชาอื่น ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาฝรั่งเศส และวิชาจริยธรรม

7. การเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการสอนหลักสูตรภาษาจีน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นครูผู้สอนทั้งหมดจำนวน 15 คน เคยเข้าร่วมการประชุม อบรม สัมมนาเกี่ยวกับการสอนหลักสูตรภาษาจีน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ และปัญหา ในการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) จากการสัมภาษณ์และการศึกษาเอกสาร แยกตามโรงเรียน

โรงเรียนที่ 1

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน

โรงเรียนตั้งอยู่ถนนเจริญกรุง เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนคาทอลิกหญิง แห่งแรกของประเทศ และเป็นโรงเรียนแรกในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตรแห่งประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีจำนวนครูทั้งหมด 104 คน เป็นครูประจำ 100 คน และเป็นครูพิเศษ 4 คน รับนักเรียนเข้าศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,845 คน

การเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนจัดอยู่ในกลุ่มของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การรับนักเรียนเข้าเรียนวิชาภาษาจีนไม่ได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือก ในหนึ่งสัปดาห์ นักเรียนทุกคนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ต้องเรียนวิชาภาษาจีน 1 คาบ คาบละ 50 นาที

เนื่องจากโรงเรียนขาดบุคลากรประจำที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการสอน ภาษาจีน โรงเรียนจึงมอบหมายให้บริษัทเอกชนเข้ามาดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา ภาษาจีนให้กับโรงเรียน โดยบริษัทเอกชนจะรับผิดชอบดำเนินการตั้งแต่การสร้างหลักสูตร การใช้ หลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร ตามความเห็นชอบของโรงเรียน จากการศึกษาความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองโดยการสอบถาม โรงเรียนได้กำหนดจุดประสงค์ในการสอนวิชา ภาษาจีน คือ มุ่งหวังให้นักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาจีนไปใช้ประโยชน์ได้ โดยผู้เรียนจะ ได้รับการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนเรียนรู้ วัฒนธรรมจีน และมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาจีน สามารถใช้ภาษาจีนศึกษาเพิ่มเติมด้วย ตนเองได้ หลังจากนั้นโรงเรียนจึงทำการแจ้งบริษัทเอกชนให้ทราบถึงความมุ่งหวังในการเรียน การสอนวิชาภาษาจีน บริษัทจึงดำเนินการสร้างหลักสูตรขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน และดำเนินการใช้หลักสูตรภาษาจีนให้กับโรงเรียนทั้งการจัดเตรียมบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และสื่อ การเรียนการสอนต่าง ๆ ทำการนิเทศติดตามผลหลักสูตร และประเมินผลหลักสูตรให้แก่โรงเรียน บริษัทเอกชนทำการสร้างหลักสูตรโดยศึกษาข้อมูลจาก 3 ส่วน ได้แก่

1. ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตลอดจนตัวชี้วัด ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำขึ้น

2. ศึกษาความรู้ทางด้านพัฒนาการของผู้เรียน วิธีการสอนภาษา จากตำราและเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละช่วงชั้น โดยผู้บริหารของบริษัทเอกชนกล่าวว่า "การสอนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาสามารถสอนโดยใช้ระบบพินอิน (Pinyin) ซึ่งเป็นระบบเทียบเสียงโดยใช้ภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากนักเรียนมีพัฒนาการและความพร้อมในการคิดอย่างเป็นระบบ แต่ถ้าเป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษาต้องสอนอีกแบบหนึ่งคือเน้นไปที่การท่องจำ เช่น การให้ดูภาพหรือตัวอักษรแล้วให้เด็กท่องจำ นอกจากการพัฒนาการทางสติปัญญาแล้ว ยังศึกษาพัฒนาการทางด้านจิตใจและอารมณ์ด้วย โดยจะมีการเสริมเนื้อหาสาระทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมลงไปหลักสูตร"

3. ร่วมมือและประสานงานกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเพื่อกำหนดแนวทางการใช้หลักสูตร ในการกำหนดแนวทางจะยึดข้อมูลความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองที่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนได้ทำการศึกษาเอาไว้ และศึกษาความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน จำนวนนักเรียนที่จะเรียนวิชาภาษาจีน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนมีไว้เพื่อสนับสนุนในการเรียนการสอน

เมื่อสร้างหลักสูตรเสร็จ บริษัทเอกชนจึงทำการจัดครูผู้สอนที่มีความเหมาะสมเข้าไปสอนวิชาภาษาจีนให้กับโรงเรียน โดยบริษัทได้จัดครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีนที่จบการศึกษาทางด้านการสอนภาษาจีนเข้าไปสอนทั้งหมด 2 คน โดยจะมีหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นผู้ดูแลครูผู้สอนชาวจีน ซึ่งครูผู้สอนชาวจีนแต่ละคนมีชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 13 - 15 ชั่วโมง

2. สภาพ และปัญหา งานบริหารหลักสูตร

2.1 การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

ผู้บริหาร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของโรงเรียนทำการศึกษวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรภาษาจีน กำหนดการสอน ตลอดจนแผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารอื่น ๆ ที่บริษัทเอกชนจัดทำขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทางด้านวิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน สาระของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เพื่อกำหนดแนวทางของโรงเรียนในการสนับสนุนการใช้หลักสูตร

ผู้บริหารและบุคลากรของบริษัทเอกชนทำการศึกษวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรภาษาจีน กำหนดการสอน ตลอดจนแผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารอื่น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทางด้านวิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน สาระของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เพื่อวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตรให้กับโรงเรียน

ผู้มีส่วนร่วมฝ่ายต่าง ๆ ไม่ประสบปัญหาในการศึกษวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

2.2 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน

บริษัทเอกชนได้รับความเห็นชอบจากโรงเรียนให้เป็นผู้เตรียมบุคลากรในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้กับโรงเรียน โดยการจัดหาบุคลากรชาวจีนที่จบการศึกษาทางการสอนภาษาจีนมาเพื่อทำการคัดเลือกเข้าเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาจีน ซึ่งชาวจีนที่จัดหามานั้นมีอยู่ด้วยกัน 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ชาวจีนที่ทำงานอยู่ในประเทศไทย ชาวจีนกลุ่มนี้จะเข้ามาสมัครงานกับบริษัทเอกชนด้วยตนเองจากประกาศรับสมัครงานหรือจากคำแนะนำของเพื่อนที่เป็นครูสอนอยู่ในประเทศไทย

2. ชาวจีนที่อาศัยอยู่ในประเทศจีนที่ต้องการเข้ามาทำงานในประเทศไทย โดยบริษัทเอกชนจะทำการติดต่อประสานงานกับมหาวิทยาลัยในประเทศจีน เช่น มหาวิทยาลัยปักกิ่ง มหาวิทยาลัยหัวเฉียว มหาวิทยาลัยยูนนาน เป็นต้น ให้จัดหาและส่งครูเข้ามาสอนในประเทศไทย

หลังจากจัดหาผู้ที่ต้องการเป็นครูสอนวิชาภาษาจีนได้แล้ว บริษัทเอกชนจะทำการคัดเลือกโดยการวัดคุณสมบัติและความเหมาะสมของผู้สมัครแต่ละคน โดยการคัดเลือกนั้นมี 4 ขั้นตอนด้วยกัน และในแต่ละขั้นตอนมีจุดประสงค์ในการคัดเลือกที่แตกต่างกันไป ได้แก่

1. การตรวจสอบวุฒิการศึกษา เป็นขั้นตอนของการตรวจเอกสารทางการศึกษา พิจารณาคณะวุฒิ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการสอนภาษาจีน

2. การสอบข้อเขียน เป็นการวัดความรู้ความสามารถทางภาษาจีน และความรู้พื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน

3. การสอบสอน เป็นการวัดทักษะ เทคนิค และวิธีสอน

4. การสอบสัมภาษณ์ เป็นการสังเกตบุคลิกภาพของผู้สมัคร และเจตคติในวิชาชีพครู

เมื่อบริษัทเอกชนรับผู้สมัครเข้าเป็นครูแล้ว หลังจากที่ได้ฝึกอบรม ชี้แจงการทำงาน วิธีการสอน หลักสูตรภาษาจีน หนังสือเรียนที่ใช้ให้กับครูผู้สอนแล้วจึงจะพาครูผู้สอนชาวจีนเข้าไปยังโรงเรียนเพื่อรับการชี้แจงจากฝ่ายบริหารของโรงเรียนถึงกฎระเบียบต่าง ๆ ตลอดจนแนะนำโรงเรียน บุคลากร และครูผู้สอนภายในโรงเรียนให้ครูผู้สอนชาวจีนได้รู้จัก

ปัญหาที่บริษัทเอกชนพบในการเตรียมบุคลากรเกิดจากผู้สมัครซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

ปัญหาจากครูผู้สอนชาวจีนที่จัดส่งมาจากมหาวิทยาลัยในประเทศจีนที่ถึงแม้จะมีทักษะความรู้ทางด้านภาษาจีนดี แต่ก็ขาดประสบการณ์ทางการสอนภาษาจีนในประเทศไทย และปัญหาครูผู้สอนชาวจีนกลับประเทศ

ฝ่ายบริหารของบริษัทเอกชนแก้ปัญหาครูผู้สอนชาวจีนที่ไม่มีประสบการณ์ทางการสอนในประเทศไทยโดยการจัดฝึกอบรมให้ครูผู้สอนชาวจีนเข้าใจในวัฒนธรรม ลักษณะพฤติกรรม ลักษณะการเรียนการสอนของสังคมไทย ตลอดจนให้ความรู้ทางด้านเทคนิคและทักษะทางการสอนต่าง ๆ นอกจากนี้ก่อนที่จะส่งครูผู้สอนชาวจีนที่ไม่มีประสบการณ์เข้าไปสอน บริษัทเอกชนจะส่งให้ไปเป็นผู้ช่วยสอนให้กับครูผู้สอนชาวจีนที่มีประสบการณ์ โดยให้ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์เป็นที่เลี้ยงให้เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา หลังจากเป็นผู้ช่วยสอนให้กับครูที่เลี้ยงเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษาแล้วจึงจะจัดชั่วโมงสอนให้ สำหรับปัญหาครูผู้สอนชาวจีนกลับประเทศ ฝ่ายบริหารของบริษัทเอกชนทำการแก้ปัญหาโดยการจัดหาครูคนใหม่เข้ามาแทน แล้วทำการฝึกอบรมให้แก่ครูผู้สอนชาวจีนที่รับเข้ามาใหม่

นอกจากนี้ยังพบปัญหาครูผู้สอนไม่สนใจวิชาชีพครู สอนเพื่อรอหางานอื่น และยังพบปัญหาการปลอมแปลงวุฒิทางการศึกษา

ฝ่ายบริหารของบริษัทเอกชนทำการแก้ปัญหาครูไม่สนใจในวิชาชีพโดยการประเมินครูผู้สอนเป็นระยะ ถ้าพบว่ามีพฤติกรรมไม่ใส่ใจในการสอนหรือสอนไม่ดีจะทำการตักเตือน ถ้ายังไม่แก้ไขได้ก็จะยกเลิกสัญญา ส่วนปัญหาการใช้เอกสารรับรองวุฒิการศึกษาปลอม ฝ่ายบริหารของบริษัทเอกชนแก้ปัญหาโดยการตรวจสอบวุฒิการศึกษาของผู้สมัครทุกคนที่เข้ามาสมัครเป็นครู ส่วนหนึ่งจะตรวจโดยฝ่ายบริหารของบริษัทเอกชนที่มีประสบการณ์ในการคัดเลือก และสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยที่ระบุอยู่ในเอกสารรับรองวุฒิการศึกษาที่ผู้สมัครใช้ ถ้าตรวจพบว่าเป็นเอกสารปลอมจะทำการยกเลิกสัญญาทันที

2.3 การจัดครูเข้าสอน

บริษัทเอกชนได้รับความเห็นชอบจากโรงเรียนให้เป็นผู้จัดครูที่มีวุฒิการศึกษาทางการสอนภาษาจีนเข้าสอน โดยพิจารณาจากความเหมาะสมของครูผู้สอนทั้งทางด้านบุคลิกภาพ และความถนัดทางการสอน โดยผู้บริหารของบริษัทเอกชนกล่าวว่า “ครูแต่ละคนมีความถนัดใน

การสอนไม่เหมือนกัน...ครูที่ถนัดการสอนภาษาจีนให้กับเด็กเล็กก็จะจัดครูเข้าไปสอนในระดับประถมศึกษา แต่ถ้าครูถนัดสอนให้กับเด็กโตก็จะจัดครูเข้าไปสอนในระดับมัธยมศึกษา..."

จำนวนครูที่จัดเข้าไปนั้นจัดตามความเหมาะสมของจำนวนคาบเรียนและจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนซึ่งบริษัทเอกชนได้จัดครูไปสอนในโรงเรียนทั้งหมด 2 คน ไม่ประสบปัญหาใด ๆ ในการจัดครูเข้าสอน

2.4 การจัดตารางสอน

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเป็นผู้จัดตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษา โดยจัดให้ในแต่ละสัปดาห์นักเรียนทุกคนมีคาบเรียนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที เมื่อฝ่ายวิชาการจัดตารางสอนแล้วจึงนำตารางสอนของนักเรียนทุกระดับชั้นให้กับบริษัทเอกชนเพื่อทำการจัดครูเข้าสอนตามความเหมาะสม

ปัญหาที่พบในการจัดตารางสอน คือ ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกระจายอยู่ทุกวันตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ซึ่งครูผู้สอนของบริษัทเอกชนไม่สะดวกในการเข้าไปสอนทุกวัน

ผู้บริหารบริษัทเอกชนแก้ปัญหาโดยปรึกษากับครูผู้สอนชาวจีนถึงความสะดวกในการเข้าไปสอน ถ้าครูผู้สอนไม่สะดวก บริษัทจะทำการประสานงานกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเพื่อขอเปลี่ยนชั่วโมงการเรียนการสอนภาษาจีนกับวิชาอื่น ๆ ให้ในหนึ่งวันที่ครูผู้สอนชาวจีนเข้าไปสอนที่โรงเรียนมีชั่วโมงสอนมากพอสมควร

2.5 การจัดแผนการเรียน

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจัดให้วิชาภาษาจีนเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องเรียนวิชาภาษาจีนทั้งหมด 16 คาบ ต่อภาคเรียน คือ ในหนึ่งสัปดาห์นักเรียนจะมีชั่วโมงเรียนวิชาภาษาจีน 1 คาบ คาบละ 50 นาที เมื่อกำหนดจำนวนคาบที่ต้องเรียนแล้ว โรงเรียนจึงให้บริษัทเอกชนสร้างหลักสูตรให้กับโรงเรียน ซึ่งฝ่ายวิชาการไม่ประสบปัญหาในการจัดแผนการเรียน

2.6 การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

โรงเรียนจัดบริการวัสดุหลักสูตรให้แก่ครูผู้สอน ไม่ว่าจะเป็นปากกา กระดาษ สมุด และเครื่องใช้สำนักงานให้เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ ครูผู้สอนชาวจีนสามารถขอใช้วัสดุหลักสูตรได้จาก ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นอกจากการจัดบริการวัสดุหลักสูตรโดยโรงเรียนแล้ว บริษัทเอกชนยังจัดบริการวัสดุหลักสูตรให้กับครูผู้สอนชาวจีนเช่นเดียวกัน ได้แก่ เอกสารประกอบการกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล เอกสารบันทึกข้อมูลการประเมินผล เอกสารประกอบการฝึกอบรมต่าง ๆ ที่บริษัทจัดให้กับครูผู้สอน คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กระดาษสำหรับเขียนพู่กันจีน พู่กันจีน เป็นต้น ซึ่งโรงเรียนและบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการวัสดุหลักสูตรเนื่องจากมีงบประมาณในการจัดเพียงพอ

สำหรับการจัดบริการสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาภาษาจีน ทั้งโรงเรียนและบริษัทเอกชนมีจัดบริการให้กับครูผู้สอน ไม่ว่าจะเป็น หนังสือเสริมการเรียน บัตรคำ แผนที่ สื่อมัลติมีเดีย เพลง ซีดี เป็นต้น ซึ่งโรงเรียนและบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการสื่อการเรียนการสอน เมื่อวัสดุหลักสูตรหรือสื่อการเรียนการสอนชนิดใดไม่เพียงพอหรือครูผู้สอนต้องการวัสดุหรือสื่อการเรียนการสอนแบบใดก็สามารถทำการจัดซื้อได้

2.7 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

โรงเรียนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตรไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์หรือสถานที่ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ เครื่องฉายโปรเจคเตอร์ ห้องสมุด ห้องเทคโนโลยีและสารสนเทศ ตลอดจนบริเวณทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้แก่ครูผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

2.8 การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

การนิเทศแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ ส่วนที่โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการและส่วนที่บริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนที่โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการนิเทศนั้น ครูผู้สอนจะได้รับการนิเทศปีการศึกษาละ 2 ครั้ง โดยผู้ที่ทำการนิเทศ ได้แก่ ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยจะนิเทศทางด้านบุคลิก การแต่งกาย การพูดจา พฤติกรรม และการควบคุมชั้นเรียน อีกส่วนจะเป็นการนิเทศทางด้านการเรียนการสอนซึ่งทำโดยบริษัทเอกชน ในแต่ละปีการศึกษาบริษัทจะทำ

การนิเทศทั้งหมด 4 ครั้ง คือ ก่อนการสอบกลางภาค 2 ครั้ง และก่อนการสอบปลายภาคอีก 2 ครั้ง ในการเข้าไปทำการนิเทศนั้นจะไม่ได้แจ้งให้ครูผู้สอนทราบล่วงหน้า แต่ครูผู้สอนจะทราบอยู่แล้วว่าจะได้รับการนิเทศตั้งแต่ตอนทำสัญญา วิธีการนิเทศของบริษัทเอกชนแบ่งผู้ทำการนิเทศออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มที่ทำการนิเทศทางด้านเนื้อหาและการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้นิเทศกลุ่มนี้จะเป็นทีมงานครูที่มีประสบการณ์ในการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย จะเป็นผู้เข้าไปทำการสังเกตการเรียนการสอนของครูผู้สอนชาวจีนทั้งทางด้านเนื้อหาที่สอน เทคนิควิธีการสอน ตลอดจนกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอน

2. กลุ่มที่ทำการนิเทศทางด้านความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ทั้งผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ ครูผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ตลอดจนนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีน โดยจัดทำแบบประเมินขึ้นมา 2 ชุด ได้แก่

แบบประเมินสำหรับอาจารย์ในโรงเรียน จะประเมินในหัวข้อความเคารพในกฎระเบียบของโรงเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน ความกระตือรือร้น ความตรงต่อเวลา ความสามารถในการสอน ความรับผิดชอบในการสอนและงานกิจกรรมอื่น ๆ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการประสานงานระหว่างอาจารย์และระหว่างนักเรียน

แบบประเมินสำหรับนักเรียน จะประเมินในหัวข้อการวางตัวของครู ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ ความตรงต่อเวลา ความยุติธรรม ความรู้ความสามารถในการสอน การทำกิจกรรมที่หลากหลาย มีการใช้สื่อและเตรียมการสอน และสามารถให้คำแนะนำต่าง ๆ แก่ นักเรียน

เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วฝ่ายประเมินผลของบริษัทจึงนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ ซึ่งเกณฑ์ที่ครูผู้สอนจะผ่านการประเมินได้นั้นต้องได้รับคะแนนในการประเมินไม่ต่ำกว่า 60 คะแนน จาก 100 ถ้าครูผู้สอนชาวจีนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน บริษัทมีการให้คำแนะนำช่วยเหลือ โดยจัดฝึกอบรมให้แก่ครูผู้สอนในส่วนที่เป็นปัญหา โดยเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ แล้วจึงส่งครูผู้สอนเข้าไปสอนในโรงเรียนต่อไป แต่ถ้าครูผู้สอนชาวจีนยังไม่ผ่านการประเมินอีกในครั้ง

ต่อไป บริษัทก็จะยกเลิกการต่อสัญญากับครูผู้สอนชาวจีนคนนั้น ๆ แต่ถ้าครูผู้สอนชาวจีนผ่านเกณฑ์การประเมินจะทำการต่อสัญญาให้และปรับเงินเดือนเพิ่ม ในการนิเทศติดตาม ทั้งโรงเรียนและบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหา ที่งานที่เข้าไปทำการนิเทศติดตามมีประสบการณ์ในการนิเทศและประสบการณ์ในการเรียนการสอน และจากการว่าจ้างครูผู้สอนชาวจีนที่เป็นการต่อสัญญาแบบปีต่อปี ครูผู้สอนชาวจีนจึงต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ได้รับการต่อสัญญาในปีต่อไป โดยบริษัทจะช่วยจัดฝึกอบรมให้ นอกจากนี้ว่าครูผู้สอนไม่ประสงค์ต่อสัญญาหรือมีปัญหาส่วนตัว บริษัทก็จะไม่ทำการต่อสัญญาอีก

ในการประเมินผลการใช้หลักสูตรจะดำเนินการโดยบริษัทเอกชน ตามความเห็นชอบของโรงเรียน ซึ่งจะประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความพึงพอใจของนักเรียน ความพึงพอใจของครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน และประเมินจากครูผู้สอนชาวจีน ถึงความพึงพอใจต่อการใช้หลักสูตร และความเหมาะสมของหลักสูตร เมื่อได้รับข้อเสนอต่าง ๆ แล้วจึงนำไปปรับปรุงหลักสูตรต่อไป ซึ่งบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการประเมินผลการใช้หลักสูตร

2.9 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนจะทำการประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนในรูปแบบการประชุมผู้ปกครองประจำปี การลงข้อมูลผ่านเว็บไซต์ การติดป้ายประกาศภายในโรงเรียนว่าโรงเรียนมีหลักสูตรวิชาภาษาจีนเปิดให้กับผู้เรียนเรียน นอกจากนี้ยังจัดกิจกรรมวันเปิดโลกทัศน์ ซึ่งเป็นกิจกรรมแนะนำโรงเรียนให้กับผู้ปกครองและบุคลากรภายนอกเข้าเยี่ยมชม ในวันเปิดโลกทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้แต่ละกลุ่มจะจัดแสดงหลักสูตรและผลงานที่นักเรียนได้ทำขึ้น ซึ่งจะรวมถึงหลักสูตรภาษาจีนด้วย ซึ่งโรงเรียนได้ร้องขอให้บริษัทเอกชนที่ทำการจัดหลักสูตรให้กับโรงเรียนเข้าร่วมในงานวันเปิดโลกทัศน์ด้วย โดยบริษัทจะนำเสนอหลักสูตรที่ได้จัดทำขึ้น ผลงานทางด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน และจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาจีนให้ผู้เข้าชมงานได้ร่วมสนุก ซึ่งโรงเรียนและบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3. สภาพ และปัญหา งานสอน

3.1 การทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

ครูผู้สอนชาวจีนไม่ทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและไม่ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพราะฝ่ายวิชาการของโรงเรียนได้ศึกษาความต้องการของท้องถิ่น และได้ให้บริษัทเอกชนออกแบบหลักสูตรให้โรงเรียนเป็นการเฉพาะตั้งแต่ต้น

3.2 การวางแผนการสอน

ฝ่ายบริหารของบริษัทเอกชนเป็นผู้จัดทำกำหนดการสอน โดยกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมงที่ใช้ และจำนวนแผนการเรียนรู้ โดยอ้างอิงจากหลักสูตรภาษาจีนที่ได้จัดทำขึ้นให้กับโรงเรียน และหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอน

ครูผู้สอนชาวจีนของโรงเรียนเป็นผู้ทำการเขียนแผนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แล้วส่งให้กับบริษัทเอกชนเพื่อนำส่งโรงเรียนต่อไป

ปัญหาที่บริษัทเอกชนพบในการวางแผนการสอน คือ ครูผู้สอนชาวจีนเขียนแผนการสอนเป็นภาษาไทยให้กับโรงเรียนไม่ได้ เนื่องจากการเขียนต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการ

บริษัทเอกชนแก้ปัญหาโดยการให้ครูผู้สอนชาวจีนส่งแผนการสอนให้บริษัทตรวจสอบความถูกต้อง แล้วจึงจัดทำเป็นแผนส่งให้กับโรงเรียน

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนชาวจีนสอนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สอนความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาจีนให้นักเรียนนำไปใช้ได้ ไม่เน้นการสอนเนื้อหามากเกินไปนัก เพราะเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ต้องการให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาภาษาจีน โดยในแต่ละคาบครูผู้สอนจะเริ่มการสอนจากการทบทวนบทเรียน โดยใช้เวลาประมาณ 5-10 นาที หลังจากนั้นจึงทำการสอนตามเนื้อหาของแต่ละคาบที่ได้วางแผนเอาไว้ ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ในการสอนมีอยู่ด้วยกัน

หลากหลาย ขึ้นอยู่กับเนื้อหาในคาบนั้น ๆ ว่าเนื้อหาที่สอนเป็นเนื้อหาอะไร กิจกรรมที่ใช้ในการสอน เช่น การตอบคำถาม การให้อ่านบทเรียนในหนังสือ การให้ดูแผ่นภาพ การให้อ่านบัตรคำ การให้ คัดคำศัพท์ การให้ดูหรือฟังสื่อมัลติมีเดีย การให้แสดงบทบาทสมมติ การเล่านิทาน การร้องเพลง เป็นต้น โดยครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...ในบางครั้งถ้าในหนังสือเรียนมีบทสนทนาจะให้นักเรียน ออกมาพูดหน้าชั้นเรียน โดยให้นักเรียนแต่ละคนพูดเลียนแบบประโยคในหนังสือ..."

นอกจากเนื้อหาที่สอนตามบทเรียนแล้ว ครูผู้สอนชาวจีนยังสอดแทรกเนื้อหาเพิ่มเติม ให้นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศจีน และวันสำคัญต่าง ๆ งานวันตรุษจีนซึ่งเป็นวันปีใหม่ ของประเทศจีนก็ ครูผู้สอนจะเล่าถึงประวัติความเป็นมาของวันสำคัญ กิจกรรมที่จัด และตกแต่ง ห้องเรียนให้มีบรรยากาศของวันสำคัญนั้น ๆ ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...เมื่อถึงงานเทศกาล ต่าง ๆ ของจีน เช่น วันตรุษจีน วันชาติจีน วันไหว้พระจันทร์...ครูจะหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับวันสำคัญนั้น ๆ มาทำเป็นซีทสอนให้กับนักเรียน...ในวันสำคัญบางวันก็จะให้นักเรียนจัด บอร์ดเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ที่เดินผ่านไปมาเข้ามาดู..."

ครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "... จะถามคำถามให้นักเรียนตอบอยู่เสมอเพื่อดูว่านักเรียนเรียนรู้เรื่องหรือไม่...ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ก็ จะอธิบายให้เข้าใจ...หรือเมื่อเวลาให้ทำแบบฝึกหัดก็จะเดินดูว่านักเรียนคนใดทำได้บ้าง คนใดทำ ไม่ได้บ้าง...ทำการอธิบายให้เป็นรายคนไป..."

ทั้งโรงเรียนและบริษัทเอกชนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียน

กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่โรงเรียนจัด ได้แก่ กิจกรรมวันเปิดโลกทัศน์จะมีการจัด แสดงผลงานภาษาจีนของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนจะขอให้บริษัทเอกชนช่วยเข้ามาทำกิจกรรมในวัน เปิดโลกทัศน์ด้วย โดยให้บริษัทช่วยจัดแสดงผลงานและความรู้เกี่ยวกับภาษาจีน และจัดกิจกรรม ให้นักเรียนและผู้เข้าชมงานร่วมทำ เช่น การเขียนพู่กันจีน การตัดกระดาษแบบจีน นอกจากนี้เมื่อมี คนมาเยี่ยมชมโรงเรียน โรงเรียนจะให้นักเรียนทำหน้าที่ต้อนรับผู้มาเยี่ยมชมด้วยภาษาจีน นอกจากนี้โรงเรียนยังสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมแข่งขันทางด้านภาษาจีนที่หน่วยงานภายนอก จัดขึ้น ที่จัดส่งนักเรียนเข้าร่วมแข่งขันความสามารถทางภาษาจีนเป็นประจำทุกปีก็คือ การแข่งขัน ภาษาจีนเพชรยอดมงกุฎที่จัดขึ้นที่โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย เมื่อมีนักเรียนเข้าแข่งขัน โรงเรียนจะ

ขอให้ครูผู้สอนชาวจีนสอนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนก่อนที่จะไปสอบ ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือจากครูผู้สอนเป็นอย่างดี โรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่บริษัทเอกชนจัด ได้แก่ การจัดการคัดลายมือภาษาจีน การเขียนพู่กันจีน การจัดสอนกังฟู การแข่งขันตอบปัญหาภาษาจีน การแข่งกล่าวดุสนทราพจน์ การแข่งร้องเพลงจีน ซึ่งครูผู้สอนชาวจีนจะช่วยเตรียมนักเรียนให้พร้อมเข้าร่วมการแข่งขัน นอกจากนี้ยังจัดโปรแกรมเรียนภาษาาระยะสั้น ให้นักเรียนที่สนใจและมีทุนทรัพย์ไปที่มหาวิทยาลัยปักกิ่งเพื่อเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจากประเทศจีน

ปัญหาที่บริษัทพบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรก็คือ เวลาที่ใช้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เนื่องจากบริษัทจัดกิจกรรมให้กับโรงเรียนหลายแห่ง ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการตามระยะเวลาที่โรงเรียนกำหนดให้จัดกิจกรรมได้ถ้าโรงเรียนแต่ละแห่งขอให้ในเวลาใกล้เคียงกัน

บริษัทแก้ปัญหาโดยการทำข้อตกลงกับโรงเรียนเอาไว้ก่อนว่า ถ้าโรงเรียนต้องการให้จัดกิจกรรม โรงเรียนต้องวางแผนเอาไว้ล่วงหน้าถึงเวลาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรม และกิจกรรมที่ต้องการให้จัด

นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการจัดโปรแกรมเรียนภาษาาระยะสั้นที่นักเรียนสมัครไปเรียนจำนวนน้อย

บริษัทแก้ปัญหาโดยการจัดร่วมกับโรงเรียนอื่นที่รับผิดชอบในการจัดหลักสูตรให้ ทำให้มีนักเรียนในปริมาณที่เพียงพอในการจัดกิจกรรมนี้

3.4 การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน

ครูผู้สอนชาวจีนมีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนโดยการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอนมาประกอบเพิ่มเติมเวลาสอน ไม่ว่าจะเป็นการค้นหารูปภาพ ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต หรือจากหนังสือภาษาจีน แล้วนำมาทำเป็นเอกสารแจกให้กับนักเรียน หรือการทำบัตรคำศัพท์เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนในคาบด้วยตนเอง เพราะคำศัพท์บางคำที่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ไม่มีอยู่ในบัตรคำที่ซื้อมา นอกจากนี้ครูผู้สอนยังหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมาทำเป็นเอกสารให้

นักเรียนเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน วันสำคัญต่าง ๆ ของประเทศจีน เป็นต้น ซึ่งครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

สื่อที่ครูผู้สอนชาวจีนใช้มีอยู่ด้วยกันหลายประเภท ได้แก่ หนังสือ เอกสารประกอบการสอน บัตรคำ สื่อมัลติมีเดีย แผ่นภาพ แผนที่ เพลง เป็นต้น การเลือกใช้สื่อชนิดใดนั้นจะขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เรียนในแต่ละคาบ ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...ถ้าสอนตามหนังสือเพียงอย่างเดียว นักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นจึงจัดกิจกรรมรูปแบบอื่นเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน เช่น ถ้าเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ ก็จะทำให้นักเรียนดูบัตร ซึ่งในบัตรคำนั้นจะมีทั้งรูปภาพ คำอ่าน ความหมาย วิธีการเขียน และตัวอย่างของคำ เช่น กำลังเรียนเรื่องสัตว์ ครูก็จะนำบัตรคำเกี่ยวกับสัตว์ต่าง ๆ มาให้นักเรียนดู...แล้วถามคำถามนักเรียนว่าสัตว์แต่ละชนิดมีชื่อว่าอะไร..."

ครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการใช้สื่อการเรียนการสอน

3.5 การจัดสอนซ่อมเสริม

เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานทางภาษาจีนที่แตกต่างกัน ในหนึ่งห้องเรียนจึงมีทั้งนักเรียนที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน การสอนให้แก่เด็กที่เรียนไม่รู้เรื่อง ครูผู้สอนชาวจีนใช้วิธีอธิบายเพิ่มเติมให้แก่เด็กภายในคาบเรียน โดยใช้วิธีถาม-ตอบเพื่อประเมินว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่ ถ้าเด็กตอบคำถามไม่ได้จะทำการอธิบายซ้ำ หลังจากหมดคาบเรียนแล้วหากนักเรียนยังมีเนื้อหาที่ไม่เข้าใจ นักเรียนสามารถเข้าพบที่ห้องพักครูหมวดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อถามคำถามได้ และถ้าเด็กมีคะแนนสอบไม่ดีก็จะทำการสอนเพิ่มเติมให้กับเด็กนอกคาบเรียน และมอบหมายงานให้นักเรียนไปทำ

สำหรับการสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีพื้นฐานทางภาษาดีและพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อนำไปใช้สอบหรือแข่งขันทางด้านภาษาจีน ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจะจัดเวลาเรียนเพิ่มเติมให้ในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในวันที่ครูชาวจีนเข้ามาสอน

ครูผู้สอนและโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดสอนซ่อมเสริม

3.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ครูผู้สอนชาวจีนทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้นักเรียน 3 ช่วงด้วยกัน คือ

1. การประเมินในชั่วโมงเรียนหรือระหว่างเรียน ครูผู้สอนชาวจีนจะประเมินจากความสนใจและความตั้งใจในการเรียนของนักเรียน เช่น ให้นักเรียนตอบคำถาม เขียนคำศัพท์ มอบหมายการบ้านหรือรายงานแล้วให้นักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ซึ่งการประเมินในชั่วโมงเรียนจะเป็นการเก็บคะแนนในหลาย ๆ ช่วงตลอดระยะเวลาเรียน เมื่อสิ้นสุดปีการศึกษาจึงจะนำคะแนนทั้งหมดประเมินเป็นผลการเรียนรู้ ซึ่งคะแนนเก็บส่วนนี้คิดเป็น 70%

2. การสอบกลางภาค จะเป็นการสอบข้อเขียนตามวันและเวลาที่ฝ่ายวิชาการกำหนด โดยข้อสอบจะมีทั้งแบบอัตนัยและปรนัย เก็บเป็นคะแนนทั้งหมด 10%

3. การสอบปลายภาค จะเป็นการสอบข้อเขียนปลายภาคการศึกษาตามวันและเวลาที่ฝ่ายวิชาการกำหนด โดยข้อสอบจะมีทั้งแบบอัตนัยและปรนัยเช่นเดียวกับการสอบกลางภาค แต่จะเก็บคะแนนทั้งหมด 20%

เมื่อจบปีการศึกษา ครูผู้สอนชาวจีนจะนำคะแนนทั้งหมดของนักเรียนส่งให้กับบริษัทเอกชนเพื่อทำการประเมินผลการเรียนเพื่อจบการศึกษาในระดับชั้น ซึ่งครูผู้สอนชาวจีนและบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

โรงเรียนที่ 2

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน

โรงเรียนตั้งอยู่ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวนครูทั้งหมด 206 คน เป็นครูประจำ 180 คน และเป็นครูพิเศษ 26 คน รับนักเรียนเข้าศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ประกอบไปด้วยนักเรียนทั้งชายและหญิงจำนวนทั้งหมด 4,667 คน

การเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนเป็นวิชาเพิ่มเติมที่จัดสอนให้กับนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนสายศิลป์คำนวณ นักเรียนที่ต้องการเข้าเรียนแผนการเรียนนี้ต้องสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยสอบวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา นักเรียนที่เลือกแผนการเรียนสายศิลป์คำนวณทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที

หลักสูตรภาษาจีนที่ใช้สอนจัดทำขึ้นจากความร่วมมือของฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนภาษาจีน ร่วมกันศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยนำมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดช่วงชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาพิจารณาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แล้วนำมาปรับเปลี่ยนเป็นหลักสูตรภาษาจีนโดยมุ่งหวังให้นักเรียนพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนเรียนรู้วัฒนธรรม และสามารถใช้ภาษาจีนในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ นอกจากนี้ยังศึกษาหนังสือแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการและหนังสือภาษาจีนอื่น ๆ เพื่อนำมาทำเป็นแผนการเรียนรู้ต่อไป

โรงเรียนจัดจ้างครูพิเศษเข้าสอนวิชาภาษาจีนจำนวน 3 คน เป็นครูผู้สอนชาวไทยทั้งหมด ครูผู้สอนคนที่ 1 จบการศึกษาทางด้านภาษาและวัฒนธรรมจีนในระดับปริญญาตรี และจบทางด้านการสอนภาษาจีนในระดับปริญญาโท คนที่ 2 จบการศึกษาทางด้านอักษรศาสตร์ เอกภาษาจีนในระดับปริญญาตรี และคนที่ 3 จบการศึกษาทางด้านบัญชีในระดับปริญญาตรี แต่ได้ไปเรียนภาษาจีนที่ประเทศไต้หวันเป็นเวลา 1 ปี จนจบประกาศนียบัตรทางด้านภาษาจีน ครูผู้สอนมี

ชั่วโมงการสอนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 10 ชั่วโมง โดยโรงเรียนได้แต่งตั้งให้ครูพิเศษที่จบการศึกษาทางด้านภาษาจีนเป็นผู้รับผิดชอบการใช้หลักสูตรภาษาจีนให้กับโรงเรียน

2. สภาพ และปัญหา งานบริหารหลักสูตร

2.1 การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

ผู้บริหาร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2 และครูผู้รับผิดชอบวิชาภาษาจีนร่วมกันศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียน กำหนดการสอน ตลอดจนแผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารอื่น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน สาระของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนการใช้หลักสูตร ซึ่งผู้มีส่วนร่วมไม่ประสบปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

2.2 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน

ในระยะเริ่มแรกฝ่ายบุคลากรของโรงเรียนจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีนโดยการติดต่อประกาศรับสมัครที่ป้ายประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน ซึ่งมีนักเรียนเก่าของโรงเรียนที่จบการศึกษาทางด้านภาษาและวัฒนธรรมจีนและการสอนภาษาจีนมาสมัครเป็นครู โดยโรงเรียนจ้างให้เป็นครูพิเศษเพื่อสอนภาษาจีนให้กับนักเรียน ในการคัดเลือกบุคลากร โรงเรียนพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครจากการตรวจสอบเอกสารวุฒิการศึกษา การสัมภาษณ์ทัศนคติในการเรียนการสอน และการทดสอบทักษะและเทคนิคการสอน เมื่อผู้สมัครผ่านการคัดเลือกต้องเข้ารับการชี้แจงเกี่ยวกับกฎระเบียบของโรงเรียน และภาระงานที่ต้องทำ หลังจากได้ครูผู้สอนภาษาจีนมา 1 คน การจัดหาครูผู้สอนวิชาภาษาจีนเพิ่มจัดหามาจากคำแนะนำของครูผู้สอนที่สอนอยู่ในโรงเรียน ซึ่งครูผู้สอนได้แนะนำผู้ที่มีความรู้ทางด้านภาษาจีนให้มาสมัครเป็นครูพิเศษเพิ่ม 2 คน เป็นครูชาวไทยทั้ง 2 คน โดยครูคนหนึ่งจบทางด้านบัญชีมา แต่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาจีนดีเนื่องจากการสนับสนุนของทางบ้าน และได้ไปเรียนประกาศนียบัตรภาษาจีนที่ประเทศไต้หวัน

เมื่อเรียนจบแล้วจึงได้รับการแนะนำให้มาสมัครเป็นครูพิเศษ สำหรับครูผู้สอนอีกคนจบทางด้านอักษรศาสตร์ เอกวิชาภาษาจีน ก็ได้รับคำแนะนำให้มาสมัครเป็นครูพิเศษเช่นกัน เนื่องจากเป็นผู้ที่ได้รับการแนะนำเข้ามาสอนจากครูผู้สอนภาษาจีนให้กับโรงเรียนมานาน โรงเรียนจึงเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีนของครูพิเศษ แต่ถึงอย่างไรก็ตามโรงเรียนมีการสัมภาษณ์ทัศนคติในการเรียนการสอน และทดสอบทักษะและเทคนิคการสอน หลังจากที่ผ่านมาการคัดเลือกโรงเรียนจึงทำการชี้แจงกฎระเบียบต่าง ๆ หลักสูตรภาษาจีนที่โรงเรียนใช้ และภาระงานที่ต้องรับผิดชอบ ผู้บริหารคนหนึ่งกล่าวว่า "...โรงเรียนไม่รับบุคลากรที่เป็นชาวจีนเข้ามาสอนเพราะว่าครูชาวจีนไม่สามารถทำเอกสารเกี่ยวกับวิชาภาษาจีนให้กับทางโรงเรียนได้..."

ครูพิเศษที่เข้าใหม่ทั้ง 2 คน อยู่ในความรับผิดชอบของครูผู้สอนภาษาจีนที่สอนอยู่ในโรงเรียน โดยมีครูหัวหน้าการสอนวิชาภาษาจีนเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาในการสอน นอกจากนี้เมื่อโรงเรียนได้รับเชิญจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น สถานทูตจีน สถาบันขงจื้อ บริษัทนานาชาติ ธนาคารกรุงเทพ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้ส่งครูผู้สอนภาษาจีนเข้ารับการอบรมทางด้านหลักสูตร ตลอดจนเทคนิคทางการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โรงเรียนมีการแจ้งให้ครูผู้สอนไปเข้ารับการอบรม

ปัญหาที่พบในการเตรียมบุคลากร คือ อัตราเงินเดือนของครูผู้สอนชาวไทยที่เป็นครูประจำค่อนข้างต่ำทำให้ครูผู้สอนชาวไทยที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาจีนไม่อยากเป็นครูประจำให้กับโรงเรียน

โรงเรียนแก้ปัญหาโดยการไม่จัดจ้างครูประจำ แต่จ้างเป็นครูพิเศษแทน เนื่องจากครูผู้สอนจะได้รับค่าตอบแทนที่สูงกว่า แต่ในการคัดเลือกผู้ที่จะเข้ามาเป็นครูนั้นโรงเรียนกำหนดว่าครูผู้สอนภาษาจีนนอกจากงานด้านการสอนแล้วยังต้องทำงานด้านเอกสารที่เกี่ยวกับวิชาภาษาจีน และคอยดูแลหลักสูตรภาษาจีนให้กับทางโรงเรียนด้วย ด้วยเหตุที่ครูผู้สอนเป็นนักเรียนเก่าของโรงเรียน มีความผูกพันโรงเรียนเป็นอย่างดีจึงเต็มใจที่จะดูแลหลักสูตรให้กับโรงเรียน ผู้บริหารคนหนึ่งกล่าวว่า "...แต่ก่อนโรงเรียนจ้างครูผู้สอนภาษาจีนเป็นครูประจำของโรงเรียน...พอสอนไปได้ระยะหนึ่งครูผู้สอนรู้สึกว่าคุณค่าตอบแทนที่ได้น้อยเกินไป...ทำให้ไม่อยากสอน...ดังนั้นโรงเรียนจึงเปลี่ยนมาเป็นการจ้างให้เป็นครูพิเศษแทน...โดยครูพิเศษจะได้รับค่าตอบแทนเป็นรายชั่วโมง..."

นอกจากนี้ยังพบปัญหาครูผู้สอนขาดทักษะและเทคนิคการสอนเนื่องจากไม่ได้จบการศึกษาทางด้านการสอนมา

โรงเรียนแก้ปัญหาโดยให้ครูที่จบทางการสอนภาษาจีนเป็นครูพี่เลี้ยงคอยดูแลและให้คำปรึกษา แนะนำเทคนิคและทักษะในการสอนภาษาจีนให้ และส่งครูผู้สอนไปเข้ารับการอบรมทางการเรียนการสอนภาษาจีนกับหน่วยงานต่าง ๆ

2.3 การจัดครูเข้าสอน

ฝ่ายวิชาการโรงเรียนเป็นผู้จัดครูเข้าสอนในแต่ละคาบ โดยพิจารณาตามความสามารถของครูแต่ละคน ครูผู้สอนที่จบทางการสอนภาษาจีนมาโรงเรียนจัดให้มีชั่วโมงสอนมากกว่าครูท่านอื่น คือมีชั่วโมงสอน 16 คาบต่อสัปดาห์ และให้สอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สำหรับครูที่จบประกาศนียบัตรทางด้านภาษาจีนมาจะจัดให้สอนในระดับเบื้องต้น คือ สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยจัดชั่วโมงสอนให้ 10 คาบต่อสัปดาห์ และครูผู้สอนที่จบด้านอักษรศาสตร์ เอกภาษาจีนจัดให้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สัปดาห์ละ 4 คาบ เนื่องจากครูผู้สอนท่านนี้มีเวลาเข้ามาสอนให้กับโรงเรียนน้อย ซึ่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดครูเข้าสอน

2.4 การจัดตารางสอน

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเป็นผู้จัดตารางสอนวิชาภาษาจีน โดยกำหนดให้นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีนใน 1 ครั้งต้องเรียนติดต่อกัน 2 คาบ คาบละ 50 นาที ในหนึ่งสัปดาห์นักเรียนจะเรียนวิชาภาษาจีนทั้งหมด 2 คาบ ซึ่งฝ่ายวิชาการไม่ประสบปัญหาในการจัดตารางสอน

2.5 การจัดแผนการเรียน

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจัดแผนการเรียนภาษาจีนให้อยู่ในแผนการเรียนสายศิลป์คำนวณ ในหนึ่งภาคการศึกษานักเรียนที่เลือกเรียนแผนนี้ต้องเรียนวิชาภาษาจีนทั้งหมด 32 ชั่วโมง ตลอดระยะเวลาต้องเรียนภาษาจีนทั้งหมด 6 หน่วยกิต ซึ่งฝ่ายวิชาการไม่ประสบปัญหาในการจัดแผนการเรียน

ครูผู้สอนประสบปัญหาจากหลักสูตรตัวหลักสูตรภาษาจีน คือ เนื้อหาที่เรียนกับเวลาที่ใช้เรียนไม่สัมพันธ์กัน เนื่องจากเนื้อหาในหนังสือเรียนของกระทรวงมีมาก แต่ชั่วโมงสอนที่โรงเรียนจัดให้มีน้อย ทำให้สอนไม่ทัน

ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการทำเอกสารสรุปเนื้อหา และรวบรวมคำศัพท์ต่าง ๆ ให้นักเรียนนำกลับไปศึกษาเอง ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...ถึงแม้ว่าโรงเรียนจะให้สอนเฉพาะพื้นฐานทางด้านภาษาจีนให้กับนักเรียน แต่หนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอนเป็นหนังสือที่กระทรวงกำหนดให้...มีเนื้อหามาก...ถ้าจะให้นักเรียนเรียนได้ครบตามจุดประสงค์ที่ตั้งเอาไว้จะต้องใช้เวลามากกว่านี้...เมื่อเรียนไม่ทันจึงต้องทำเอกสารสรุปให้กับนักเรียน..."

2.6 การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

โรงเรียนจัดบริการวัสดุหลักสูตรให้แก่ครูผู้สอน ได้แก่ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เอกสารประกอบการกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล เอกสารบันทึกข้อมูลการประเมินผล แบบบันทึกการสอน กระดาษ สมุด ปากกา ดินสอ และเครื่องใช้สำนักงานให้กับครูผู้สอนภาษาจีนเช่นเดียวกับวิชาอื่น ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการวัสดุหลักสูตร

สำหรับการจัดบริการสื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนเป็นผู้จัดหามาให้กับโรงเรียน ซึ่งสื่อการเรียนการสอนที่จัดบริการอยู่ในโรงเรียน ได้แก่ บัตรคำ หนังสือเรียนภาษาจีน สื่อมัลติมีเดีย แผ่นภาพเสริมการเรียนรู้ เพลง แผ่นภาพ เป็นต้น

ปัญหาที่พบในการจัดบริการสื่อการเรียนการสอนคือ การของบประมาณในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ มีความล่าช้าเนื่องจากต้องทำเป็นขั้นตอนตามระเบียบของโรงเรียน

ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการสำรองเงินของตนเองในการจัดซื้อ

2.7 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

โรงเรียนจัดสถานที่ต่าง ๆ ให้กับผู้ใช้หลักสูตรภาษาจีนเช่นเดียวกับที่จัดให้กับหลักสูตรวิชาอื่น ๆ ครูผู้สอนสามารถขอให้ห้องต่าง ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นห้องเรียน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ห้องเทคโนโลยีสารสนเทศ ห้องนวัตกรรมเทคโนโลยี ตลอดจนพื้นที่ภายในบริเวณโรงเรียน ตามวันและเวลาที่ขอเอาไว้ และสามารถใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น เครื่อง

คอมพิวเตอร์ เครื่องโปรเจคเตอร์ โทรทัศน์ เป็นต้น ได้ตามที่โรงเรียนจัดเอาไว้ ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่ผู้ใช้หลักสูตร

2.8 การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

การนิเทศการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนแบ่งผู้ทำการนิเทศออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกัน ได้แก่

1. ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจะเป็นผู้ทำการนิเทศทางด้านกระบวนการการเรียนการสอนภาษาจีนของครูทั้ง 3 คน โดยจะให้ครูผู้สอนเขียนแผนการสอนมาให้ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนดู แล้วให้คำแนะนำถึงความเหมาะสมของเนื้อหาที่จัดกับกิจกรรมที่ใช้ในการสอน นอกจากนี้ยังให้ครูผู้สอนทำรายงานการสอน 2 คาบต่อ 1 ครั้ง โดยในรายงานประกอบไปด้วย จุดประสงค์ที่สอน เนื้อหาที่สอน สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการสอน ปัญหาในการสอน และวิธีแก้ปัญหา เมื่อทำการศึกษารายงานการสอนของครูผู้สอนแล้วจึงให้คำแนะนำในวิธีสอนที่เห็นว่า เป็นปัญหา

2. การนิเทศโดยครูผู้สอนวิชาภาษาจีนด้วยกันเอง ครูผู้สอนภาษาจีนของโรงเรียนที่จบการศึกษาทางด้านการสอนภาษาจีนและมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาจีนจะเป็นผู้คอยดูแลให้ความช่วยเหลือแก่ครูผู้สอนอีก 2 คน เมื่อครูผู้สอนมีปัญหาในการสอนก็สามารถเข้ามาปรึกษาและขอความช่วยเหลือจากครูผู้สอนที่คอยดูแลได้ นอกจากนี้ครูผู้สอนที่จบทางด้านการสอนภาษาจีนยังคอยสอนทักษะและเทคนิคการสอนให้กับครูผู้สอนอีก 2 คนด้วย

3. ผู้นิเทศของกระทรวงจะเข้ามาทำการนิเทศการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนภาคการศึกษาละ 1 ครั้ง ครั้งละ 2 – 3 ชั่วโมง โดยก่อนที่จะเข้ามาทำการนิเทศนั้นจะมีจดหมายแจ้งให้ทางโรงเรียนทราบถึงวันและเวลาที่จะเข้ามาทำการนิเทศ โดยจะเข้ามาสอบถามครูผู้สอนถึงสภาพและปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาที่สอน วิธีการสอน กิจกรรมที่ใช้ในการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ ความสนใจและตั้งใจในการเรียนของนักเรียน แล้วจะให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอน

ทั้งฝ่ายวิชาการของโรงเรียน ครูผู้นิเทศ และผู้นิเทศของกระทรวงไม่พบปัญหาในการนิเทศการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน

สำหรับการประเมินผลการใช้หลักสูตร โรงเรียนทำการประเมินผลโดยพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และประเมินความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียน

การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะประเมินจากคะแนนสอบปลายปี การศึกษา ว่านักเรียนมีทักษะทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดเอาไว้หรือไม่ นอกจากนี้ยังประเมินจากความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาจีนถึงความเหมาะสมของเนื้อหาที่เรียน ความเข้าใจในบทเรียน กิจกรรมและสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการประเมินผลหลักสูตร

2.9 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรผ่านหนังสือคู่มือการสมัครเรียน นักเรียนที่สมัครเข้าเรียนแผนการเรียนสายศิลป์คำนวณทุกคนจะทราบว่าต้องเรียนวิชาภาษาจีน ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3. สภาพ และปัญหา งานสอน

3.1 การทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

ครูผู้สอนที่จบด้านการสอนภาษาจีนที่เป็นผู้ดูแลการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้กับโรงเรียนมีการทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เนื่องจากมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียน แต่ถึงอย่างไรก็ตามครูผู้สอนไม่ได้ทำการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นเนื่องจากหลักสูตรที่ใช้เป็นหลักสูตรที่โรงเรียนสร้างเองซึ่งตรงกับความต้องการของท้องถิ่นอยู่แล้ว โดยหลักสูตรได้ยึดเอาเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ตามหนังสือแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำขึ้น และเห็นว่ามีเหมาะสมในการเรียนการสอนอยู่แล้ว ซึ่งครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บท

สำหรับครูผู้สอนอีก 2 คนไม่ทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและไม่ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เนื่องจากเป็นครูพิเศษ แต่จะได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียน

3.2 การวางแผนการสอน

ครูผู้สอนจัดทำกำหนดการสอนร่วมกัน และแต่ละคนยังทำแผนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ที่ตนเองรับผิดชอบส่งให้กับฝ่ายวิชาการของโรงเรียน โดยแผนการสอนที่เขียนจะอ้างอิงจากหลักสูตรภาษาจีนและหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอน แผนการสอนของครูผู้สอนแต่ละคนจะเขียนตามหน่วยการจัดการเรียนรู้แต่ละหน่วย ซึ่งภายในแผนประกอบมีองค์ประกอบได้แก่สาระสำคัญของเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

ปัญหาที่พบในการวางแผนการสอน คือ แผนที่วางเอาไว้เปลี่ยนแปลงเนื่องจากคาบสอนบางคาบไม่ได้ทำการสอนเนื่องจากการประกาศเป็นวันหยุดและนักเรียนต้องไปทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ

ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการหาเวลาสอนเพิ่มให้กับนักเรียน โดยจะเลือกเวลาที่นักเรียนใช้เรียนด้วยตนเองมาสอน นอกจากนี้ยังทำเอกสารสรุปเนื้อหาเพื่อให้อ่านได้เร็วขึ้น

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

การเรียนการสอนจะให้หนังสือเรียนที่กระทรวงกำหนดให้เป็นหลัก กิจกรรมที่ใช้ในการสอนนั้นจะเลือกใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับทักษะที่ต้องการให้นักเรียนพัฒนา เช่น ถ้าต้องการพัฒนาทักษะการฟัง จะเปิดซีดีบทสนทนาในบทเรียนให้นักเรียนฟัง ใช้ภาษาจีนในการถามและพูดกับนักเรียนภายในชั่วโมงเรียน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...เวลาสนทนากับนักเรียนจะใช้ประโยคที่มีคำศัพท์ที่นักเรียนเคยเรียนมา...เมื่อนักเรียนฟังเข้าใจ นักเรียนจะตั้งใจและมีกำลังใจเรียนต่อ..."

กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาทักษะทางด้านการพูด เช่น ครูผู้สอนจะให้นักเรียนพูดบทสนทนาที่ได้เรียนไปโดยการสุ่มให้นักเรียนออกมาพูดเป็นตัวละครในบทเรียน ให้นักเรียนแต่งบทสนทนาโดยประยุกต์จากคำศัพท์ภายในบทเรียน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...เวลาสอนจะสอนให้

นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้คำศัพท์ต่าง ๆ ได้...นักเรียนไม่จำเป็นต้องรู้คำศัพท์มากมาย แม้จะรู้เพียง 5 คำ นักเรียนก็สามารถนำมาสร้างเป็นประโยคได้ ขอเพียงแค่ว่าในประโยคนั้นมีประธาน กริยา และกรรม ก็สามารถแต่งประโยคได้หลากหลาย ไม่ว่าจะ เป็นประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม หรือประโยคปฏิเสธ...”

ครูผู้สอนอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “การสอนจะเน้นความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาจีนให้กับนักเรียน...จะสอนให้นักเรียนรู้สึกสนุกกับการเรียน และสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้จริง...”

กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาทักษะทางการอ่าน เช่น ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาหรือเรื่องสั้น แล้วให้ตอบคำถาม หรือให้นักเรียนค้นคว้าข้อมูลวันสำคัญหรือสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ แล้วออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาทักษะทางการเขียน เช่น ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ตามคำบอก มอบหมายให้นักเรียนเขียนเรียงความส่งเป็นภาษาจีน เป็นต้น

แต่ถึงอย่างไรก็ตามกิจกรรมที่ใช้เป็นหลักก็คือการบรรยายโดยครูผู้สอน โดยครูผู้สอนจะเริ่มชั่วโมงเรียนด้วยการทบทวนเนื้อหา แล้วจึงแนะนำบทเรียนที่จะเรียนในคาบนั้น โครงสร้างประโยคที่จะเรียน แล้วจึงทำการสอนเนื้อหา สรุปเนื้อหาที่สอน และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด

ครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า “นักเรียนสนใจในการเรียนดี...ยิ่งถ้ามีการให้คะแนนในการตอบคำถามหรือการทำรายงานส่ง นักเรียนจะยิ่งตั้งใจมากขึ้น บางกลุ่มถ้าคะแนนไม่ดีก็จะขอทำรายงานเพื่อนำเสนอใหม่อีกครั้ง...นักเรียนมีความรับผิดชอบมาก พร้อมทั้งจะทำให้ได้คะแนนดี...”

กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดให้กับนักเรียน เช่น งานวันวิชาการของโรงเรียน ซึ่งภายในงานมีการจัดแสดงผลงานของนักเรียน ทำเกี้ยวหรือผัดหมี่ขายให้กับผู้เข้าชมงาน ครูผู้สอนมีการสอนวิธีทำให้ง่าย เป็นต้น การจัดงานวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันพ่อ ครูผู้สอนได้มอบหมายให้นักเรียนจัดนิทรรศการเกี่ยวกับวันพ่อโดยให้จัดเป็นภาษาจีนควบคู่ไปกับภาษาไทย นอกจากนี้ถ้านักเรียนมีความพร้อมและสนใจ โรงเรียนมีการสนับสนุนให้เข้าร่วมการแข่งขันที่หน่วยงานภายนอกจัดขึ้น เช่น การแข่งขันชิงทุนของสถาบันขงจื้อ การแข่งเพชรยอดมงกุฎภาษาจีน โดยให้ครูผู้สอนทำการ

สอนเสริมให้กับนักเรียนในวันเสาร์หรืออาทิตย์ตามเวลาที่ครูผู้สอนและนักเรียนสะดวกในการเรียนการสอน

ปัญหาที่โรงเรียนพบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคือขาดครูประจำคอยดูแลนักเรียนทำกิจกรรม ทำให้ชมรมภาษาจีนที่เคยมีต้องยกเลิกไป ซึ่งโรงเรียนไม่ได้ทำการแก้ปัญหาการขาดครูประจำ แต่แก้โดยการให้ครูพิเศษจัดกิจกรรมในรูปแบบอื่นแทน เช่น การสอนทำเกี่ยวกับการสอนเขียนพู่กันจีน การสอนร้องเพลง เป็นต้น ซึ่งครูผู้สอนดำเนินการจัดให้กับนักเรียนเท่าที่เวลาเอื้ออำนวย

ปัญหาที่ครูผู้สอนประสบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคือ เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมมีน้อย และโรงเรียนไม่มีงบประมาณให้ใช้ในการจัดกิจกรรมเนื่องจากไม่ได้จัดตั้งเป็นชมรม

ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการแบ่งงานให้นักเรียนรับผิดชอบเป็นกลุ่ม ๆ เช่น ในการจัดกิจกรรมวันวิชาการของโรงเรียน ได้มอบหมายให้นักเรียนกลุ่มหนึ่งทำป้ายนิทรรศการ ให้นักเรียนอีกกลุ่มรับผิดชอบหาอุปกรณ์ที่ใช้ทำสินค้าขาย เป็นต้น ซึ่งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ครูผู้สอนและนักเรียนจะช่วยกันรับผิดชอบ เมื่อขายสินค้าที่ทำได้จึงนำรายได้มาหักคืนให้กับครูผู้สอนและนักเรียน

3.4 การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนพัฒนาจะเป็นสื่อจำพวกเอกสารการเรียนรู้ เนื่องจากเนื้อหาในหนังสือเรียนมีมาก แต่เวลาที่ใช้สอนมีน้อย ทำให้ครูผู้สอนต้องจัดทำเอกสารสรุปเนื้อหาหรือเอกสารคำศัพท์ในบทเรียนมาให้แก่นักเรียนนำกลับไปศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

สำหรับการใช้สื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนจัดหาสื่อประเภทต่าง ๆ มาใช้สอนให้กับนักเรียน ได้แก่ แผ่นภาพ สื่อมัลติมีเดีย หนังสือเรียนภาษาจีน เพลง แผ่นที่ เป็นต้น แต่สื่อที่ใช้เป็นหลักก็คือหนังสือเรียนภาษาจีนที่กระทรวงได้จัดทำขึ้น ซึ่งในหนังสือนั้นจะมีแผ่นภาพและซีดีประกอบหนังสือเรียนรวมด้วย สามารถนำไปใช้ประกอบการสอนได้ ครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการใช้สื่อการเรียนการสอน

3.5 การจัดสอนซ่อมเสริม

ครูผู้สอนจัดสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน โดยคอยสังเกตว่านักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่ ถ้านักเรียนไม่เข้าใจในเรื่องใดจะทำการอธิบายให้อีกครั้ง ในบางครั้งครูผู้สอนมีการเรียกนักเรียนมาพบเพื่ออธิบายหลังทำการสอนเสร็จ นอกจากนี้ยังจัดสอนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนในช่วงเวลากลางวันสำหรับนักเรียนที่ผลการสอบไม่ดี เมื่อสอนแล้วจึงให้นักเรียนสอบแก้ตัวและทำรายงานเพื่อเพิ่มคะแนนให้กับนักเรียน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า “นักเรียนบางคนที่มีคะแนนไม่ดี เพราะไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาจีน ไม่ได้ใช้วิชาภาษาจีนในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย จึงไม่ตั้งใจเรียน”

สำหรับนักเรียนที่สนใจในการเรียนวิชาภาษาจีน นักเรียนสามารถเข้าพบครูผู้สอนเพื่อถามปัญหาทางด้านภาษาจีนได้ที่ห้องพักครู หรือถ้านักเรียนต้องไปสอบแข่งขัน ครูผู้สอนจัดสอนเพิ่มเติมให้นักเรียนในวันเสาร์หรืออาทิตย์ตามวันที่สะดวก นอกจากนี้นักเรียนที่สนใจในการเรียนวิชาภาษาจีนยังสามารถไปเรียนเพิ่มเติมจากโรงเรียนสอนภาษาจีนภายนอกได้

ครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการจัดสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน

3.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ครูผู้สอนภาษาจีนทำการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานทางด้านภาษาจีนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยการวัดจะแบ่งเป็น 2 ช่วง ได้แก่

1. การวัดและประเมินผลระหว่างเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่มุ่งตรวจว่านักเรียนบรรลุตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามแผนการเรียนรู้หรือไม่ โดยจะใช้วิธีการวัดที่หลากหลาย เช่น การประเมินด้วยการให้นักเรียนตอบคำถามภายในห้องเรียน การให้ท่องบทสนทนา การทำรายงาน การสอบข้อเขียนกลางภาคการศึกษา ตลอดจนการสังเกตความรับผิดชอบและความตั้งใจในการเรียนของนักเรียน คะแนนในส่วนนี้จะคิดเป็น 70% ของคะแนนทั้งหมด

2. การวัดและประเมินผลปลายภาค เป็นการประเมินผลเพื่อตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนว่าตรงตามที่คาดหวังหรือไม่ จะวัดโดยการให้นักเรียนสอบข้อเขียนประจำ

ภาคการศึกษาตามตารางสอบที่ฝ่ายวิชาการกำหนดเอาไว้ ซึ่งข้อเขียนที่สอบนั้นจะมีทั้งแบบปรนัย และอัตนัย คะแนนในส่วนนี้คิดเป็น 30% ของคะแนนทั้งหมด

เมื่อนักเรียนสอบปลายภาคการศึกษาเสร็จจึงนำผลคะแนนที่วัดระหว่างการเรียนและคะแนนสอบทั้งหมดมารวมกันเพื่อสรุปเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

โรงเรียนที่ 3

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน

โรงเรียนตั้งอยู่บนถนนเพลินจิต เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนสตรีในเครืออัสสัมชัญ มีจำนวนครูทั้งหมด 226 คน เป็นครูประจำ 170 คน และเป็นครูพิเศษ 56 คน รับนักเรียนเข้าศึกษาในระดับชั้นอนุบาล 3 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,967 คน

การเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนเริ่มจัดให้ตั้งแต่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยนักเรียนทุกคนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ต้องเรียนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที นักเรียนทุกคนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ต้องเรียนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที และนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 จะเรียนวิชาภาษาจีนเฉพาะนักเรียนที่เลือกเรียนแผนการเรียนสายศิลป์ - ภาษาจีน โดยต้องเรียนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ 7 คาบ คาบละ 50 นาที นักเรียนที่จะเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการเรียนสายศิลป์ - ภาษาจีนได้ต้องมีคะแนนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแต่ละวิชา คือ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

หลักสูตรภาษาจีนที่ใช้เรียนเป็นหลักสูตรที่โรงเรียนสร้างขึ้นโดยศึกษาจากหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนในเครืออัสสัมชัญ แบบเรียนวิชาภาษาจีนที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้ทำขึ้น ตลอดจนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยนำมาตรฐานและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมาพิจารณาแล้วปรับเป็นมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรภาษาจีน โดยมีฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนชาวจีนที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาจีนในประเทศไทยเข้าร่วมในการสร้างหลักสูตร หลักสูตรที่สร้างขึ้นมุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนมุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้วัฒนธรรมจีน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ซึ่งหลักสูตรสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มุ่งหวังให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาจีนและมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ส่วนหลักสูตรที่สร้างขึ้นสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เลือกเรียนแผนการเรียนศิลป์ - ภาษาจีนมุ่งหวังให้นักเรียนมีความรู้

ทางด้านภาษาจีนเพียงพอที่จะนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในการสื่อสารและใช้สำหรับสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน

โรงเรียนได้จัดจ้างครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีนที่จบการศึกษาทางการสอนภาษาจีนทั้งหมด 6 คน เป็นครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา 3 คน และเป็นครูผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา 3 คน โดยครูผู้สอนแต่ละคนจะมีชั่วโมงสอนเฉลี่ย 10 – 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2. สภาพ และปัญหา งานบริหารหลักสูตร

2.1 การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

ผู้บริหาร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และครูผู้รับผิดชอบวิชาภาษาจีน ทำการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ จากหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียน หลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียนในเครือ กำหนดการสอน ตลอดจนแผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารอื่น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทางด้านวิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน สาระของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เพื่อกำหนดเป็นแนวทางในการวางแผนการใช้หลักสูตร ซึ่งผู้มีส่วนร่วมฝ่ายต่าง ๆ ไม่ประสบปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจ

2.2 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน

โรงเรียนจัดหาครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีนจากการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ การติดป้ายประกาศภายในโรงเรียนและโรงเรียนในเครือ และจัดหาตามคำแนะนำของครูผู้สอนชาวจีนที่สอนอยู่ภายในโรงเรียน เมื่อมีชาวจีนมาสมัคร ฝ่ายบุคลากรจะเป็นผู้ตรวจสอบคุณสมบัติ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ตลอดจนทัศนคติต่อการสอนของผู้ที่เข้ามาสมัคร หลังจากนั้นจึงให้ครูผู้สอนชาวจีนที่สอนอยู่ภายในโรงเรียนเป็นผู้ทดสอบความรู้ทางภาษาจีนของผู้สมัคร และฝ่ายวิชาการเป็นผู้ทดสอบทักษะและเทคนิคทางการสอน เมื่อรับเข้าเป็นครูผู้สอนแล้วโรงเรียนได้ทำการชี้แจงถึงกฎระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน หน้าที่ที่ครูผู้สอนชาวจีนต้องทำ ตลอดจนชี้แจงถึงหลักสูตรภาษาจีนที่โรงเรียนได้จัดทำขึ้น นอกจากนี้โรงเรียนยังส่งครูเข้ารับการอบรม สัมมนา

ทางด้านหลักสูตร ทักษะ และเทคนิคในการปฏิบัติการสอนภายในห้องเรียนที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้นด้วย

2.3 การจัดครูเข้าสอน

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเป็นผู้จัดครูชาวจีนที่มีวุฒิการศึกษาทางการสอนภาษาจีนเข้าสอนในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 3 คน เป็นครูประจำ 2 คน สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - 6 โดยให้ครูผู้สอนชาวจีนที่เป็นผู้รับผิดชอบวิชาภาษาจีนมีคาบสอนส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และครูพิเศษ 1 คน สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 2 และช่วยสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บางคาบ นอกจากนี้ครูประจำทั้ง 2 คน ยังมีคาบสอนวิชาจริยธรรมให้กับนักเรียนด้วย ซึ่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดครูเข้าสอน

2.4 การจัดตารางสอน

ฝ่ายวิชาการโรงเรียนเป็นผู้จัดตารางสอนวิชาภาษาจีนให้กับนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิชาภาษาจีนถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ส่วนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้เฉพาะนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์ - ภาษาจีน โดยนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์ - ภาษาจีนต้องเรียนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ 7 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งฝ่ายวิชาการไม่ประสบปัญหาในการจัดตารางสอน

2.5 การจัดแผนการเรียน

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจัดให้วิชาภาษาจีนเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาจีนทั้งหมด 16 คาบต่อภาคเรียน สำหรับในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนที่ต้องการเรียนวิชาภาษาจีนต้องเลือกเรียนแผนการเรียนศิลป์ - ภาษาจีน โดยต้องเรียนวิชาภาษาจีนตลอดระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด 18 หน่วยกิต ซึ่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดแผนการเรียน

2.6 การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

วัสดุหลักสูตรที่โรงเรียนจัดบริการให้กับครูผู้สอน ได้แก่ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เอกสารประกอบการกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล เอกสารบันทึกข้อมูล การประเมินผล ปากกา กระดาษ สมุด ดินสอ และเครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ ครูผู้สอนสามารถศึกษาและเบิกมาใช้ได้ ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการวัสดุหลักสูตร

การจัดบริการสื่อการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอนนั้น โรงเรียนจัดบริการสื่อการเรียนการสอนให้ครูผู้สอนหลากหลายรูปแบบ เช่น หนังสืออ่านเพิ่มเติมทางด้านภาษาทั้งที่จัดพิมพ์ทั้งในและต่างประเทศ นิทาน บัตรคำ เพลง สื่อมัลติมีเดีย เป็นต้น สื่อการเรียนการสอนที่จัดบริการนั้นจะเป็นสื่อที่ครูผู้สอนชาวจีนเห็นว่ามีควมน่าสนใจแล้วเสนอให้ฝ่ายวิชาการจัดซื้อเข้ามาไว้ ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการสื่อการเรียนการสอน

2.7 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

โรงเรียนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้กับครูผู้สอน ครูผู้สอนสามารถใช้สถานที่ภายในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นห้องเรียน ห้องสมุด ห้องเทคโนโลยีสารสนเทศ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตามวันและเวลาที่ได้ออขอไว้ นอกจากนี้โรงเรียนยังจัดอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้ตามห้องเรียนด้วย เช่น เครื่องโปรเจคเตอร์ โทรทัศน์ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่โรงเรียนได้ลงโปรแกรมตัวอักษรภาษาจีนเอาไว้ให้นักเรียนใช้ค้นหาข้อมูลทางด้านภาษาจีน เป็นต้น

ปัญหาที่พบในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้แก่ โรงเรียนไม่มีห้องเฉพาะวิชาภาษาจีนสำหรับจัดแสดงผลงานของนักเรียนและเก็บสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับภาษาจีน

โรงเรียนทำการแก้ปัญหาโดยการจัดเก็บสื่อการเรียนการสอนและผลงานของนักเรียนโดยใช้ห้องประชุม และวางแผนจัดห้องเฉพาะสำหรับวิชาภาษาจีนจัดสำหรับจัดแสดงผลงานและสื่อต่าง ๆ ให้ผู้ใช้หลักสูตรและนักเรียนสามารถเข้าไปใช้ค้นคว้าได้

2.8 การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

การนิเทศติดตามทำโดยครูผู้สอนชาวจีนที่เป็นครูประจำของโรงเรียน โดยครูที่ประสบปัญหาในการสอนจะขอให้ครูผู้นิเทศเข้าทำการสังเกตการสอนภายในห้องเรียนและขอคำแนะนำในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยก่อนที่จะเข้าทำการสังเกตการสอน ผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศจะร่วมกันกำหนดวันและเวลาในการเข้าไปนิเทศ ตลอดจนกำหนดหัวข้อที่จะนิเทศในแต่ละครั้ง เมื่อทำการนิเทศเสร็จจึงนำผลการนิเทศที่ได้มาปรึกษากันถึงข้อดีข้อด้อยในการสอนของครูผู้รับการนิเทศ แล้วจึงร่วมกันคิดหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สำหรับครูใหม่ โรงเรียนจะจัดหาครูพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือและให้คำแนะนำในระยะแรกเพื่อให้ครูสามารถปรับตัวเข้ากับกฎ ระเบียบ วัฒนธรรม และการเรียนการสอนของโรงเรียนได้

นอกจากการนิเทศโดยครูผู้นิเทศแล้ว ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนยังสร้างแบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนการสอนของครูผู้สอนให้นักเรียนประเมิน และสร้างแบบประเมินให้ครูผู้สอนประเมินตนเองด้วย ซึ่งการประเมินนี้จะทำปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เมื่อฝ่ายวิชาการของโรงเรียนได้รับแบบประเมินแล้วจึงนำมาวิเคราะห์ ถ้าพบว่านักเรียนไม่พึงพอใจในเรื่องใดหรือครูผู้สอนต้องการให้โรงเรียนช่วยพัฒนาทางด้านใด โรงเรียนจะส่งครูผู้สอนเข้ารับการอบรมสัมมนาในด้านนั้น ๆ

ปัญหาที่พบในการนิเทศคือ ครูผู้นิเทศมีเวลาน้อยเนื่องจากต้องรับผิดชอบการสอนของตนเองด้วย และเมื่อเวลาเข้าไปทำการนิเทศ พบว่า ครูผู้รับการนิเทศและนักเรียนเกิดความตื่นเต้นเมื่อมีคนเข้าไปทำการสังเกตการสอน

ฝ่ายวิชาการแก้ปัญหาโดยการให้ผู้นิเทศเข้าทำการนิเทศเมื่อเกิดปัญหาในการเรียนการสอนตามวันและเวลาที่สะดวก โดยการพยายามให้บทบาทของผู้นิเทศมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนน้อยที่สุด

ในด้านการประเมินการใช้หลักสูตร ฝ่ายวิชาการจะประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 4 ด้านของนักเรียน ได้แก่ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยดูจากคะแนนสอบตลอดปีการศึกษา และการเข้าร่วมการแข่งขันทางด้านภาษาจีนที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น นอกจากนี้ยังประเมินจากการสอบถามครูผู้สอนภาษาจีนถึงความเหมาะสมของหลักสูตร ปริมาณ

เนื้อหาเกี่ยวกับเวลาที่จัด ความครอบคลุมของเนื้อหา ถ้าประเมินแล้วเห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดีหรือหลักสูตรไม่มีความเหมาะสม โรงเรียนจะทำการปรับหลักสูตรต่อไป ซึ่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการประเมินผลการใช้หลักสูตร

2.9 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนผ่านโรงเรียนในเครือข่ายผู้ปกครอง และบุคคลทั่วไป โดยใช้ป้ายประกาศของโรงเรียนและโรงเรียนในเครือข่าย การประชุมผู้ปกครองประจำปี และประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์ของโรงเรียน ซึ่งฝ่ายประชาสัมพันธ์ไม่ประสบปัญหาในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3. สภาพ และปัญหา งานสอน

3.1 การทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

ครูผู้สอนชาวจีนที่เป็นครูประจำมีการทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้งทางด้านมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แต่ไม่ได้ทำการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เนื่องจากหลักสูตรภาษาจีนที่ใช้เป็นหลักสูตรที่ทำขึ้นเป็นของโรงเรียนโดยเฉพาะ สำหรับครูพิเศษของโรงเรียนไม่ทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและไม่ได้ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

ปัญหาที่ในการทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บท พบว่า หลักสูตรแม่บทกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ กว้าง ทำให้ครูผู้สอนชาวจีนเข้าใจหลักสูตรไม่ชัดเจน

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนแก้ปัญหาโดยการแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตรแม่บทให้มีความชัดเจนขึ้น แล้วให้ครูผู้สอนชาวจีนนำไปทำความเข้าใจ

3.2 การวางแผนการสอน

ครูผู้สอนชาวจีนของโรงเรียนร่วมกันจัดทำกำหนดการสอน โดยกำหนดเป็น จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมงที่ใช้ และจำนวนแผนการเรียนรู้ โดยอ้างอิงจากหลักสูตรภาษาจีนที่โรงเรียนได้จัดทำขึ้น หนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอน ตลอดจน เอกสารที่เกี่ยวข้อง หลังจากนั้นครูผู้สอนแต่ละคนวางแผนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ที่ตนเอง รับผิดชอบเพื่อส่งให้กับฝ่ายวิชาการของโรงเรียน โดยใช้รูปแบบผังมโนภาพ (Mind Mapping) โดย ประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

เมื่อทำการเรียนการสอนไปได้ระยะหนึ่ง ครูผู้สอนชาวจีนทั้งหมดมีการประชุม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียนการสอน วิธีการสอน และวิเคราะห์ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นใน การเรียนการสอน โดยครูผู้สอนชาวจีนจะทำการประชุมวางแผนการสอนเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่ง ครูผู้สอนชาวจีนไม่ประสบปัญหาในการวางแผนการสอน

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ครูผู้สอนทุกคนสอนโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาทักษะทั้งทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน

การสอนให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่วิชาภาษาจีนจัดอยู่ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม ครูผู้สอนจะสอนโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายกว่าในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย เช่น การให้นักเรียนดูบัตรคำ โดยครูผู้สอนจะให้นักเรียนดูตัวอักษรภาษาจีน แล้วจึง อ่านและอธิบายความหมายคำศัพท์ แล้วให้นักเรียนอ่านตาม มีการให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อฝึกพูด ได้ตอบบทสนทนา ให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทสนทนาเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนสามารถอ่านออก เสียงคำศัพท์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

สำหรับการสอนให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกเรียนแผนการ เรียนศิลป์ – ภาษาจีน ครูผู้สอนจะสอนโดยเน้นเนื้อหาในหนังสือเป็นหลัก ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 จะเริ่มตั้งแต่การสอนพื้นฐานทางภาษาจีนให้กับนักเรียน โดยการสอนแต่ละครั้งเริ่มจากการ ทบทวนบทเรียน สอนความรู้ใหม่ ครูผู้สอนมีการเปิดซีดีให้นักเรียนฟังบทสนทนาแล้วให้นักเรียน

ออกเสียงตาม สอนให้นักเรียนพยายามออกเสียงให้ถูกต้อง สอนโครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษาจีน แล้วจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและนำการบ้านมาส่งในคาบต่อไป ซึ่งในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ครูผู้สอนมีการสอนคำศัพท์และหลักไวยากรณ์ภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้นตามลำดับ

ครูผู้สอนประสบปัญหาในการสอน ได้แก่ นักเรียนบางคนมีเจตคติไม่ดีต่อวิชา ภาษาจีน รู้สึกว่าวิชาภาษาจีนยาก ทำให้ไม่ตั้งใจเรียน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...มีนักเรียนบางคนรู้สึกว่ภาษาจีนยากเกินไป...เรียนไปแล้วก็ไม่ได้ใช้...จึงไม่ตั้งใจเรียน...แล้วก็จะชวนเพื่อนที่นั่งอยู่ด้วยกันคุย ทำให้รบกวนนักเรียนที่ตั้งใจเรียนคนอื่น ๆ..."

ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการพยายามอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพื่อให้นักเรียนรู้สึกว่วิชาภาษาจีนสามารถเข้าใจได้ ตลอดจนสอดแทรกกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบอื่นนอกจากการเรียนตามหนังสือ เช่น การเล่านิทานให้นักเรียนฟัง การสอนนักเรียนร้องเพลง การให้อ่านบทความหรือหนังสือพิมพ์ ถ้านักเรียนยังไม่สนใจในการเรียนและยังรบกวนการเรียนของเพื่อนคนอื่น ๆ ครูผู้สอนจะเรียกนักเรียนมาตักเตือนเป็นรายคนไป

สำหรับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน จะเป็นกิจกรรมที่มุ่งหวังให้นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมจีนและมีโอกาสได้ใช้ภาษาจีนที่ได้เรียนมา กิจกรรมที่จัด เช่น การจัดกิจกรรมการตัดกระดาษแบบจีน การเขียนพู่กันจีน การทำโคมไฟจีน การจัดกิจกรรมวันแม่ โดยการให้นักเรียนจัดนิทรรศการโดยใช้ภาษาจีนควบคู่ไปกับภาษาไทย การจัดงานวันวิชาการแสดงผลงานของนักเรียน การให้นักเรียนพูดสุนทรพจน์เป็นภาษาจีน การส่งนักเรียนไปแข่งขันภาษาจีนเพชรยอดมงกุฏ

ปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคือ ครูผู้สอนมีคาบสอนมากทำให้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้น้อย โรงเรียนไม่สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร บางกิจกรรม ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...เมื่อสอนเนื้อหาเกี่ยวกับชุดประจำชาติของจีน...ต้องการให้นักเรียนเห็นชุดประจำชาติที่เป็นของจริง...ขอให้โรงเรียนจัดซื้อให้...แต่โรงเรียนไม่ได้จัดซื้อให้..."

ครูผู้สอนพยายามจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียนตามเวลาที่เอื้ออำนวย ในบางครั้งมีการแลกเปลี่ยนกับวิชาอื่น เพื่อนำนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีนมาทำกิจกรรมร่วมกัน สำหรับเรื่องของงบประมาณในการจัดกิจกรรมจะได้รับความร่วมมือจากนักเรียนในการจัดหา

อุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ทำกิจกรรม ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...เมื่อถึงวันตรุษจีนซึ่งเป็นวันขึ้นปีใหม่
ของจีน...ตามประเพณีจะห่อเกี้ยวเพื่อกินกันในครอบครัว...ครูก็จะสอนให้นักเรียนห่อเกี้ยว...ซึ่ง
นักเรียนแต่ละคนก็ช่วยจัดหาอุปกรณ์ในการทำเกี้ยวมาช่วยกันทำ..."

3.4 การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน

ครูผู้สอนหาข้อมูลเพิ่มเติมนอกจากเนื้อหาในหนังสือเรียนจากอินเทอร์เน็ตมาทำเป็น
เอกสารสำหรับสอน และจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนใหม่ ๆ เข้ามาใช้สอน

สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีด้วยกันหลายประเภท เช่น หนังสือ สื่อมัลติมีเดีย แผ่นภาพ
ซีดี เพลง แผนที่ บัตรคำ นิทาน ภาพยนตร์ เป็นต้น การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนชนิดใดนั้น
ครูผู้สอนเลือกจากสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแต่ละคาบ เช่น ใช้บัตรคำเมื่อสอนคำศัพท์ เปิดซีดี
ให้นักเรียนฟังเมื่อสอนบทสนทนา เป็นต้น

สื่อการสอนที่ใช้สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครูผู้สอนไม่เน้นการ
สอนในหนังสือเรียน สอนโดยใช้สื่อที่เป็นรูปภาพมากกว่าตัวหนังสือเพื่อดึงดูดความสนใจของ
นักเรียน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "การสอนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียได้รับความสนใจจากนักเรียน
มากกว่าสอนตามหนังสือ...ยิ่งเดี๋ยวนี้สื่อทางคอมพิวเตอร์พัฒนาขึ้นมา ทำให้ผู้ผลิตผลิตสื่อ
ออกมามีรูปและสีสันที่สวยงาม..."

สำหรับการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูผู้สอนจะสอนจากหนังสือเรียน
ที่กระทรวงทำขึ้นเป็นหลัก เนื่องจากต้องเตรียมนักเรียนเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย แต่ในบางครั้งจะ
ใช้สื่ออื่นเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน เช่น การนำเพลงมาสอนให้นักเรียนร้อง
หรือการทำเอกสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนมาเพิ่มเติมให้นักเรียนอ่าน

ครูผู้สอนประสบปัญหาในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน เนื่องจากสื่อการสอน
ทางด้านภาษาจีนที่เป็นภาษาไทยมีน้อย ถ้าเป็นสื่อที่นำเข้ามาจากประเทศจีนเนื้อหาจะไม่
สอดคล้องกับสังคมไทย

ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการจัดหาสื่อเพิ่มเติมทั้งที่ผลิตในประเทศไทย และนำเข้ามา
จากประเทศจีน แล้วเลือกใช้ให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนของประเทศไทย

3.5 การจัดสอนซ่อมเสริม

ครูผู้สอนจัดสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนไม่รู้เรื่อง โดยพยายามอธิบายในช่วงโมงเรียนให้นักเรียนเข้าใจมากที่สุด และนักเรียนยังสามารถเข้าพบครูผู้สอนเพื่อสอบถามในเรื่องที่ไม่เข้าใจที่ห้องพักครูได้ตลอดเวลา และถ้านักเรียนมีผลคะแนนสอบออกมาไม่ดี ครูผู้สอนจัดสอนเพิ่มให้แก่เด็กนักเรียนที่มีผลคะแนนไม่ดี แล้วให้นักเรียนทำข้อสอบใหม่อีกครั้ง นักเรียนคนใดที่มีปัญหาด้านการฟังหรือการพูด ครูผู้สอนจะให้นักเรียนฝึกท่องบทสนทนา ฟังบทสนทนาจากซีดี เป็นต้น ถ้าเด็กนักเรียนคนใดมีปัญหาด้านการอ่านหรือการเขียน ครูผู้สอนจะให้นักเรียนท่องคำศัพท์หรือฝึกเขียนประโยค เป็นต้น นอกจากนี้ถ้าเด็กนักเรียนมีคะแนนเก็บไม่ดี ครูผู้สอนจะมอบหมายให้นักเรียนทำรายงานเพิ่มเติม

ปัญหาที่พบในการสอนซ่อมเสริมคือ นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการเรียนซ่อมเสริม

ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการพยายามเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาจีน โดยทำการลดระดับความยากของเนื้อหาลง พยายามให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนและสามารถใช้คำศัพท์ต่าง ๆ ที่เรียนได้ หลังจากนั้นจึงให้นักเรียนทำข้อสอบที่ลดระดับความยากของเนื้อหาลง ให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองเรียนรู้เรื่อง สามารถทำข้อสอบได้

สำหรับการจัดสอนเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนดีและสนใจในการเรียน ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนถามความรู้ทางภาษาจีนได้ตลอดเวลา ถ้าเด็กนักเรียนขอให้ครูช่วยสอนเพิ่มเติมให้ ครูผู้สอนก็ยินดีสอนให้หลังช่วงโมงเรียน ซึ่งครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการจัดสอนเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนดี

3.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ครูผู้สอนภาษาจีนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งทักษะทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยทำการเก็บคะแนนเพื่อนำไปประเมินผลการเรียนรู้ประจำปี การศึกษา ครูผู้สอนมีวิธีประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย การเลือกใช้วิธีใดนั้นจะขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด เช่น การวัดทักษะการฟัง ครูผู้สอนวัดโดยให้นักเรียนเขียนตามคำบอก ให้นักเรียนฟังบทสนทนาหรือเรื่องสั้นที่เป็นภาษาจีนแล้วตอบคำถาม การวัดทักษะการพูด ครูผู้สอนวัดโดยให้นักเรียนพูดบทสนทนาและมอบหมายงานให้นักเรียนทำแล้วนำเสนอ การวัดทักษะการ

อ่าน ครูผู้สอนให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วถามคำถามให้นักเรียนตอบ การวัดทักษะการเขียน ครูผู้สอนให้นักเรียนเขียนตามคำบอกหรือเขียนเรียงความด้วยภาษาจีน และยังมีการสอบข้อเขียน ประจำภาคการศึกษาที่ภายในแบบทดสอบประกอบไปด้วยคำถามทั้งเชิงอัตนัยและปรนัย

นอกจากนี้ยังทำการสังเกตความตั้งใจเรียนของนักเรียนแล้วให้เป็นคะแนนจิตพิสัย ด้วย ซึ่งสัดส่วนของการวัดผลเป็นอัตราส่วน 7:3 คือ คะแนนเก็บระหว่างภาคเรียน 70 คะแนน และ คะแนนสอบวัดผลปลายภาคเรียนอีก 30 คะแนน ซึ่งครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้

โรงเรียนที่ 4

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน

โรงเรียนตั้งอยู่ถนนสุขุมวิท เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนสตรีภายใต้การกำกับดูแลของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีจำนวนครูทั้งหมด 280 คน เป็นครูประจำ 278 คน และเป็นครูพิเศษ 2 คน รับนักเรียนเข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 รับเป็นนักเรียนไปกลับ ส่วนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 รับเป็นนักเรียนประจำ มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 3,075 คน

โรงเรียนจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 โดยการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ได้กำหนดเป็นวิชาเพิ่มเติม นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ นักเรียนที่เลือกวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติมต้องเรียนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ผู้ที่ต้องการเรียนวิชาภาษาจีนต้องเลือกเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ภาษาต่างประเทศที่ 2 เกณฑ์ในการรับนักเรียนเข้าเรียนแผนการเรียนนี้ คือ นักเรียนต้องมีระดับคะแนนเฉลี่ย 2 ปีการศึกษา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 2) ไม่ต่ำกว่า 2.75 และมีระดับคะแนนวิชาสังคมศึกษาเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00 ต้องเป็นผู้มีความประพฤติดี และไม่มีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคในการอยู่ประจำซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของตนเองและบุคคลอื่น

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน บริษัทเอกชนได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหลักสูตรโดยความเห็นชอบของโรงเรียน โดยเริ่มตั้งแต่การสร้างหลักสูตรการใช้หลักสูตร จนถึงการประเมินหลักสูตร โรงเรียนได้กำหนดจุดประสงค์ในการสอนวิชาภาษาจีนคือ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษาจีนตามมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น โดยอ้างอิงจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนกำหนดให้การเรียนวิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มุ่งเน้นทักษะการนำไปใช้ในการสื่อสาร มุ่งหวังให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มุ่งเน้นภาษาจีนพื้นฐาน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้เรียน

ภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถคิด วิเคราะห์ได้อย่างเป็นระบบและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

เมื่อบริษัทเอกชนทราบความต้องการของโรงเรียนแล้วจึงดำเนินการสร้างหลักสูตรขึ้น ดำเนินการใช้หลักสูตรให้กับโรงเรียนตั้งแต่การจัดเตรียมบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน นิเทศติดตามผลหลักสูตร ตลอดจนประเมินผลหลักสูตร บริษัทเอกชนสร้างหลักสูตรโดย ดำเนินการศึกษาข้อมูล 3 ส่วน ได้แก่

1. ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตลอดจนตัวชี้วัด ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำขึ้น

2. ศึกษาความรู้ทางด้านพัฒนาการของผู้เรียน วิธีการสอนภาษา จากตำราและเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับชั้น

3. ร่วมมือและประสานงานกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเพื่อกำหนดแนวทางการใช้หลักสูตร ในการกำหนดแนวทางจะยึดข้อมูลความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองที่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนได้ศึกษาเอาไว้ และศึกษาความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอน วิชาภาษาจีน จำนวนนักเรียนที่จะเรียนวิชาภาษาจีน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนมีไว้สนับสนุนการเรียนการสอน

เมื่อได้หลักสูตรมาแล้ว บริษัทเอกชนจึงดำเนินการจัดส่งครูผู้สอนที่มีความเหมาะสม เข้าไปสอนในโรงเรียน ซึ่งบริษัทส่งครูผู้สอนชาวจีนที่จบการศึกษาทางด้านการสอนภาษาจีนเข้าไปสอนในโรงเรียนทั้งหมด 2 คน โดยครูแต่ละคนมีชั่วโมงสอนเฉลี่ย 13-15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยอยู่ภายใต้ความดูแลของครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. สภาพ และปัญหา งานบริหารหลักสูตร

2.1 การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

ผู้บริหาร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศของโรงเรียนทำการศึกษาวិเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและ เอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรภาษาจีน กำหนดการสอน ตลอดจนแผนการ จัดการเรียนรู้ และเอกสารอื่น ๆ ที่บริษัทเอกชนจัดทำขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทางด้าน วิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน สาระของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เพื่อกำหนดแนวทางของโรงเรียนในการสนับสนุนการใช้หลักสูตร

ผู้บริหารและบุคลากรของบริษัทเอกชนดำเนินการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจ หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรภาษาจีน กำหนดการสอน ตลอดจน แผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารอื่น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทางด้านวิสัยทัศน์ คุณภาพของ ผู้เรียน สาระของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เพื่อวางแผน ดำเนินการใช้หลักสูตรให้กับโรงเรียน

ผู้มีส่วนร่วมฝ่ายต่าง ๆ ไม่ประสบปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

2.2 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน

การเตรียมบุคลากรในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน บริษัทเอกชนได้รับความ เห็นชอบจากโรงเรียนให้เป็นผู้จัดหาบุคลากรที่มีคุณภาพและมีความรู้ความสามารถทางภาษาจีน เข้าสอน โดยบริษัทดำเนินการจัดหาครูผู้สอนชาวจีนที่จบการศึกษาทางด้านการสอนภาษาจีนจาก กลุ่มบุคคล 2 กลุ่ม คือ

1. ชาวจีนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ครูผู้สอนชาวจีนกลุ่มนี้ทราบข่าวการรับสมัคร ครูผู้สอนภาษาจีนจากประกาศรับสมัครงานและการชักชวนของบุคคลที่รู้จัก

2. ชาวจีนที่มาจากประเทศจีน บริษัทเอกชนดำเนินการประสานงานไปยัง มหาวิทยาลัยในประเทศจีนเพื่อขอสนับสนุนให้ส่งครูผู้สอนชาวจีนเข้ามาสอนในประเทศไทย

บริษัทเอกชนมีขั้นตอนในการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีนดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารบริษัทพิจารณาวุฒิการศึกษา ผลการศึกษา และประสบการณ์ทางด้านการสอน
2. ผู้สมัครสอบข้อเขียนเพื่อทดสอบความรู้ทางภาษาจีนและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนภาษาจีน
3. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ของบริษัททดสอบการปฏิบัติการสอน โดยทำการสังเกตวิธีการ ทักษะ และเทคนิคการสอน
4. ผู้บริหารบริษัทสัมภาษณ์ เพื่อพูดคุยทั่วไป รวมถึงเจตคติด้านการสอน

เมื่อรับผู้สมัครเข้าเป็นครู บริษัทมีการจัดประชุมชี้แจง อบรม และเผยแพร่เอกสารให้กับครูผู้สอน เพื่อให้ครูผู้สอนเข้าใจถึงหลักสูตรที่ได้จัดทำขึ้นให้กับโรงเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผล หลังจากครูผู้สอนได้รับการเตรียมจากบริษัทเอกชนแล้ว บริษัทจึงนำครูเข้าพบกับผู้บริหารและฝ่ายวิชาการโรงเรียนเพื่อรับทราบระเบียบ ข้อปฏิบัติ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโรงเรียน ตลอดจนแนะนำโรงเรียนและบุคลากรโรงเรียนให้รู้จัก

บริษัทเอกชนประสบปัญหาในการเตรียมบุคลากร ได้แก่ ครูผู้สอนชาวจีนขาดประสบการณ์ทางด้านการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

บริษัทเอกชนดำเนินการแก้ปัญหาโดยการจัดอบรมให้กับครูผู้สอนชาวจีนที่เข้าไปทำการสอน ก่อนที่ครูใหม่จะเข้าไปสอนในโรงเรียนต้องผ่านการเป็นครูผู้ช่วยสอนให้กับครูผู้สอนชาวจีนที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาจีนในประเทศไทยก่อน โดยจะต้องเข้าไปศึกษาและสังเกตการเรียนการสอนในฐานะผู้ช่วยสอนเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา หลังจากผ่านงานการเป็นครูผู้ช่วยสอนแล้วบริษัทจึงส่งครูเข้าไปสอน

ปัญหาครูผู้สอนชาวจีนที่มีประสบการณ์เดินทางกลับประเทศ

บริษัทดำเนินการแก้ปัญหาโดยการจัดหาครูผู้สอนชาวจีนคนใหม่เข้ามาทดแทน

นอกจากนี้ยังมีปัญหาครูผู้สอนชาวจีนไม่ให้ความสำคัญในวิชาชีพครู สัมครเป็นครูเพื่อรอหางานที่ดีกว่าอย่างอื่น

บริษัทดำเนินการแก้ปัญหาด้วยการประเมินการสอนเป็นระยะ หากพบว่าครูผู้สอนชาวจีนมีพฤติกรรมไม่ใส่ใจในการสอนจะทำการตักเตือน ถ้าหากยังไม่ทำการแก้ไขปรับปรุงบริษัทเอกชนจะยกเลิกสัญญาการจ้างงานทันที

ปัญหาการปลอมแปลงเอกสารแสดงวุฒิการศึกษา

บริษัทแก้ปัญหาโดยดำเนินการตรวจสอบวุฒิการศึกษาของผู้สมัครทุกคนด้วยผู้ที่มีประสบการณ์ในการตรวจสอบ ถ้าไม่แน่ใจว่าวุฒิการศึกษานั้นเป็นของจริงหรือไม่ บริษัทจะสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยของผู้สมัครนั้น ๆ ถ้าตรวจพบว่ามีปลอมแปลงเอกสารจะยกเลิกสัญญาทันที

2.3 การจัดครูเข้าสอน

บริษัทเอกชนได้รับความเห็นชอบจากโรงเรียนให้เป็นผู้จัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของครูชาวจีนแต่ละคน เพื่อให้ครูสามารถแสดงศักยภาพด้านการสอนได้อย่างเต็มที่ โดยทำการจัดครูเข้าสอนตามความถนัด เช่น ครูผู้สอนถนัดการสอนให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น บริษัทจะจัดให้เข้าสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ถ้าครูผู้สอนถนัดการสอนให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริษัทจะจัดให้ครูเข้าสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริษัทเอกชนจัดครูผู้สอนชาวจีนเข้าไปสอนในโรงเรียนจำนวน 2 คน เป็นครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีทางการสอนภาษาจีนทั้ง 2 คน ซึ่งบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการจัดครูเข้าสอน

2.4 การจัดตารางสอน

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเป็นผู้จัดตารางสอนให้กับบริษัทเอกชน โรงเรียนกำหนดให้วิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นวิชาเพิ่มเติม นักเรียนสามารถเลือกเรียนวิชาภาษาจีนได้ 1 คาบต่อสัปดาห์ คาบละ 50 นาที สำหรับในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กำหนดให้เรียนภาษาจีนเฉพาะนักเรียนที่เลือกแผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาต่างประเทศที่ 2

(ภาษาจีน) โดยนักเรียนต้องเรียนวิชาภาษาจีน 5 คาบต่อสัปดาห์ คาบละ 50 นาที เมื่อได้ตารางสอนจากโรงเรียนแล้ว บริษัทจึงจัดครูเข้าสอนตามชั่วโมงที่กำหนด ซึ่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดตารางสอน

ปัญหาในการจัดตารางสอนเกิดกับบริษัทเอกชนที่ส่งครูเข้าไปสอนเมื่อฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจัดให้การเรียนการสอนวิชาภาษาจีนกระจายอยู่ทุกวันตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ ครูผู้สอนของบริษัทเอกชนไม่สะดวกในการเข้าไปสอนทุกวัน

บริษัทแก้ปัญหาโดยปรึกษากับครูผู้สอนถึงความสะดวกในการเข้าไปสอน ถ้าไม่สะดวก บริษัทจะประสานกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเพื่อขอเปลี่ยนชั่วโมงสอนให้จัดอยู่ในวันเดียวกัน

2.5 การจัดแผนการเรียน

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฝ่ายวิชาการจัดให้วิชาภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติม นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 สามารถเลือกเรียนวิชาภาษาจีนได้ตามความสนใจ นักเรียนที่เลือกต้องเรียนวิชาภาษาจีนทั้งหมด 1 คาบต่อสัปดาห์หรือ 16 คาบต่อภาคเรียน สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ต้องเรียนวิชาภาษาจีนตลอดระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด 15 หน่วยกิต ซึ่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดแผนการเรียน

2.6 การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

โรงเรียนจัดบริการวัสดุหลักสูตรให้กับครูผู้สอนชาวจีนเช่นเดียวกับครูผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ เช่น ปากกา กระดาษ สมุด และเครื่องใช้สำนักงาน นอกจากการจัดบริการของทางโรงเรียนแล้ว บริษัทเอกชนจัดบริการวัสดุต่าง ๆ ได้แก่ เอกสารประกอบหลักสูตร กำหนดการสอน แนวทางในการวัดและประเมินผล เอกสารบันทึกข้อมูลการประเมินผล เอกสารประกอบการฝึกอบรมต่าง ๆ ที่บริษัทจัดให้กับครูผู้สอน คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พู่กัน กระดาษเขียนพู่กัน เป็นต้น ซึ่งโรงเรียนและบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการวัสดุหลักสูตร

สำหรับการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โรงเรียนมีจัดไว้ให้ส่วนหนึ่ง เช่น หนังสือเรียน สื่อมัลติมีเดีย บัตรคำ เพลง เป็นต้น หากครูผู้สอนต้องการใช้สามารถนำมาใช้สอนได้ หรือถ้านักเรียนต้องการใช้เพื่อหาความรู้เพิ่มเติมก็สามารถใช้ได้เช่นเดียวกัน และถ้าหากครูผู้สอนต้องการวัสดุหรือสื่อการสอนที่โรงเรียนไม่ได้จัดเอาไว้ให้ ก็สามารถไปซื้อวัสดุและสื่อที่บริษัทเอกชนเตรียมไว้ให้ได้ เช่น หนังสือวัฒนธรรมจีนหรือประเพณีจีน สื่อมัลติมีเดียภาษาจีนบางชนิดที่โรงเรียนไม่มี ซึ่งโรงเรียนและบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการสื่อการเรียนการสอน เมื่อวัสดุหลักสูตรหรือสื่อการเรียนการสอนชนิดใดไม่เพียงพอหรือครูผู้สอนต้องการสื่อชนิดใหม่ก็สามารถขอให้บริษัทจัดซื้อได้

2.7 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

ครูผู้สอนสามารถขอใช้สถานที่ต่าง ๆ ภายในบริเวณโรงเรียนได้ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องเทคโนโลยีสารสนเทศ และพื้นที่ภายในบริเวณโรงเรียน ทำกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ นอกจากนี้โรงเรียนได้จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เอาไว้ภายในห้องเรียนด้วย เช่น โทรทัศน์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องโปรเจคเตอร์ เป็นต้น ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

2.8 การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

การนิเทศติดตามแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการนิเทศ และส่วนที่บริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการนิเทศ

โรงเรียนดำเนินการนิเทศโดยมอบหมายให้ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นผู้นิเทศครูผู้สอนชาวจีนทั้ง 2 คน ทั้งด้านความประพฤติ บุคลิกลักษณะ การควบคุมชั้นเรียน พฤติกรรมการสอน วิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนความเอาใจใส่ต่อนักเรียน เป็นการนิเทศแบบไม่เป็นทางการ ถ้าพบว่าครูมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมครูผู้นิเทศจะทำการตักเตือนให้แก้ไข และจะให้คำแนะนำเมื่อพบว่าครูมีปัญหาในการสอน ซึ่งครูผู้สอนชาวจีนยังสามารถขอคำแนะนำจากครูท่านอื่น ๆ ได้ด้วย

สำหรับการนิเทศโดยบริษัทเอกชน บริษัทดำเนินการนิเทศทั้งหมด 4 ครั้งต่อปี การศึกษา โดยทำการนิเทศก่อนการสอบกลางภาค 2 ครั้ง และทำการนิเทศหลังการสอบกลางภาค อีก 2 ครั้ง ซึ่งการเข้าไปนิเทศนั้นไม่ได้แจ้งให้ครูผู้สอนทราบล่วงหน้า ครูผู้สอนทราบตั้งแต่ตอนทำสัญญาแล้วว่าในหนึ่งปีการศึกษาจะเข้าไปทำการนิเทศ 4 ครั้ง โดยบริษัทเอกชนได้แบ่งกลุ่มผู้ทำการนิเทศออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มที่ทำการนิเทศด้านเนื้อหาและการสอนภาษาจีน ผู้นิเทศกลุ่มนี้เป็นทีมงานครูที่มีประสบการณ์ในการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย เป็นผู้เข้าไปทำการสังเกตการเรียนการสอนของครูทั้งทางด้านเนื้อหา เทคนิควิธีการสอน ตลอดจนกิจกรรมที่ใช้ในการสอน

2. กลุ่มที่ทำการนิเทศทางด้านความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ครูผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ผู้นิเทศกลุ่มนี้ทำการประเมินการสอน บุคลิก ตลอดจนพฤติกรรมของครู โดยจัดทำแบบประเมินขึ้นมา 2 ชุด ได้แก่

- แบบประเมินสำหรับอาจารย์ในโรงเรียน ใช้ประเมินในหัวข้อความเคารพในกฎระเบียบของโรงเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน ความกระตือรือร้น ความตรงต่อเวลา ความสามารถในการสอน ความรับผิดชอบในการสอนและงานกิจกรรมอื่น ๆ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการประสานงานระหว่างอาจารย์และระหว่างนักเรียน

- แบบประเมินสำหรับนักเรียน ใช้ประเมินหัวข้อการวางตัวของครู ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ ความตรงต่อเวลา ความยุติธรรม ความรู้ความสามารถในการสอน การทำกิจกรรมที่หลากหลาย การใช้สื่อและเตรียมการสอน และการให้คำแนะนำต่าง ๆ แก่นักเรียน

เมื่อเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วฝ่ายประเมินผลของบริษัทเอกชนจึงนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ ครูผู้สอนที่จะผ่านการประเมินได้นั้นต้องได้รับคะแนนในการประเมินไม่ต่ำกว่า 60 คะแนน จาก 100 คะแนน ถ้าครูผู้สอนชาวจีนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน บริษัทเอกชนจะให้คำแนะนำช่วยเหลือ โดยเชิญวิทยากรมาอบรมให้แก่ครูผู้สอน เพื่อพัฒนาทักษะ เทคนิค ตลอดจน

ความรู้อื่นๆ ทางด้านการสอน หลังจากนั้นจึงส่งครูเข้าไปทำการสอนในโรงเรียน และถ้าครูผู้สอนยังไม่ผ่านการประเมินในครั้งต่อไป บริษัทจะยกเลิกการต่อสัญญากับครูก่อนนั้นๆ แต่ถ้าครูผู้สอนผ่านการประเมินจะได้รับการต่อสัญญาและปรับเงินเดือนเพิ่ม ทั้งโรงเรียนและบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการนิเทศติดตามเนื่องจากทีมงานที่เข้าไปทำการนิเทศติดตามเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการนิเทศและประสบการณ์ในการเรียนการสอน และจากการว่าจ้างครูผู้สอนชาวจีนแบบต่อสัญญาปีต่อปี ครูผู้สอนชาวจีนจึงต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ได้รับการต่อสัญญาในปีต่อไป โดยบริษัทมีการจัดฝึกอบรมให้อยู่เสมอ ซึ่งบริษัทไม่ประสบปัญหาในการนิเทศติดตาม

สำหรับการประเมินผลการใช้หลักสูตร บริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการโดยประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความพึงพอใจของนักเรียน ความพึงพอใจของครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร และประเมินจากตัวของครูผู้สอนชาวจีน ทั้งจุดดีจุดด้อยของหลักสูตร ความเหมาะสมของหลักสูตร ตลอดจนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ เมื่อได้รับข้อเสนอแล้วจึงนำไปปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการประเมินผลการใช้หลักสูตร

2.9 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนผ่านการประชุมผู้ปกครองประจำปี มีการแสดงข้อมูลหลักสูตรภาษาจีนผ่านเว็บไซต์ นอกจากนี้ยังจัดนิทรรศการแนะนำโรงเรียน ให้แก่บุคคลทั้งภายในและภายนอก ภายในงานมีการจัดแสดงหลักสูตรและผลงานต่างๆ ที่นักเรียนได้ทำขึ้น ซึ่งโรงเรียนได้ขอให้บริษัทเอกชนเข้าร่วมแนะนำหลักสูตรภาษาจีนให้กับทางโรงเรียนด้วย โรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3. สภาพ และปัญหา งานสอน

3.1 การทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

ครูผู้สอนชาวจีนไม่ทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและไม่ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพราะบริษัทเอกชนออกแบบหลักสูตรภาษาจีนให้โรงเรียนเป็นการเฉพาะตั้งแต่ต้น ครูผู้สอนชาวจีนสามารถศึกษาหลักสูตรที่บริษัทเอกชนทำขึ้นเพื่อนำไปทำเป็นแผนการสอนได้เลย

3.2 การวางแผนการสอน

ฝ่ายบริหารของบริษัทเอกชนเป็นผู้จัดทำกำหนดการสอน โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมงการเรียนการสอน และจำนวนแผนการเรียนรู้ โดยอ้างอิงจากหลักสูตรภาษาจีนที่จัดทำขึ้นสำหรับโรงเรียน และหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอน

ครูผู้สอนชาวจีนเป็นผู้ทำแผนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล การแล้วส่งให้กับบริษัทเอกชนเพื่อนำส่งโรงเรียนต่อไป

บริษัทเอกชนพบปัญหาในการวางแผนการสอน คือ ครูผู้สอนชาวจีนเขียนแผนการสอนเป็นภาษาไทยให้กับโรงเรียนไม่ได้ เนื่องจากการเขียนเอกสารให้กับโรงเรียนต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการ ซึ่งการใช้ภาษาไทยของครูผู้สอนชาวจีนไม่ดีพอที่จะเขียนได้

บริษัทเอกชนแก้ปัญหาโดยนำแผนการสอนที่ครูผู้สอนชาวจีนทำมาตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะส่งให้กับโรงเรียน

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดมีความแตกต่างกันระหว่างการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่จัดให้ภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติม โรงเรียนต้องการให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาจีนและวัฒนธรรมจีน ดังนั้นครูผู้สอนชาวจีนจึงสอนเนื้อหาที่ไม่ยากจนเกินไป สอนพื้นฐานทางภาษาจีนให้แก่ นักเรียน ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารเบื้องต้นได้ รูปแบบของกิจกรรมที่จัด เช่น การให้เล่นเกมต่อคำศัพท์ภาษาจีน การให้ดูสื่อมัลติมีเดีย การให้แสดงบทบาทสมมติโดยการออกมาพูดบทสนทนาหน้าชั้นเรียน การแต่งประโยค การเขียนอักษรภาษาจีน เป็นต้น

ส่วนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นนักเรียนที่เลือกเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) โรงเรียนต้องการให้นักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาจีนไปใช้สื่อสารและสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ครูผู้สอนจึงสอนเนื้อหาเป็นหลัก เพื่อให้

นักเรียนมีความรู้ทางภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น เรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ต่าง ๆ มากขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการสอบ กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัด ได้แก่ การบรรยายโดยใช้หนังสือเรียน การให้นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาในหนังสือเรียน การถามตอบคำถามในเนื้อหาที่เรียน การคัดคำศัพท์ การส่งรายงานให้นักเรียนทำ เป็นต้น การเรียนการสอนในแต่ละคาบครูผู้สอนเริ่มจากการทบทวนบทเรียน แล้วจึงสอนเนื้อหาใหม่ และจบการสอนในแต่ละคาบโดยการสรุปเนื้อหาที่สอน แล้วจึงส่งงานให้นักเรียนทำ ซึ่งครูผู้สอนพยายามใช้กิจกรรมที่หลากหลายที่สุดเพื่อดึงดูดให้นักเรียนสนใจเรียน ซึ่งครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...ในบางครั้งเพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายเนื้อหาในบทเรียน ครูจะสอนเนื้อหานอกบทเรียนเพิ่มเติมให้ เช่น การหาข้อมูลวันตรุษจีนจากอินเทอร์เน็ต หารูปสวย ๆ พิมพ์ลงบนกระดาษแล้วนำไปใช้สอนนักเรียน หรือในบทเรียนที่สอนเนื้อหาเกี่ยวกับการทำเกี่ยวกับจะนำอุปกรณ์ทำเกี่ยวกับมาให้ให้นักเรียนได้ลองทำภายในชั่วโมงเรียน ซึ่งได้รับความสนใจจากนักเรียนเป็นอย่างดี..."

กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นมีทั้งที่จัดโดยโรงเรียนและจัดโดยบริษัทเอกชนที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ได้แก่ การจัดงานนิทรรศการโครงการของโรงเรียน ภายในงานจะนำเสนอผลงานทางด้านภาษาจีนต่าง ๆ ที่นักเรียนได้ทำขึ้น มีการพูดแนะนำตัวเป็นภาษาจีน การร้องเพลงจีนบทเวที เป็นต้น โรงเรียนได้ขอให้บริษัทเอกชนเข้ามาช่วยจัดกิจกรรมทางด้านภาษาจีนให้ผู้เข้าชมนงานได้ร่วมทำด้วย กิจกรรมที่บริษัทจัด เช่น การเขียนพู่กันจีน การวาดภาพจีน การฉีกแบบจีน เป็นต้น นอกจากนี้ในวันสำคัญต่าง ๆ ครูผู้สอนได้มอบหมายให้นักเรียนทำกิจกรรมเพิ่มเติม เช่น การสอนนักเรียนทำเกี้ยวในวันตรุษจีน การจัดนิทรรศการในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันตรุษจีน วันชาติจีน เป็นต้น

นอกจากนี้เมื่อมีหน่วยงานภายนอกจัดการแข่งขันทางด้านภาษาจีนขึ้น โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนเข้าทดสอบความรู้ทางภาษาจีน โดยการแจ้งให้นักเรียนทราบ และจัดการเรียนเพิ่มเติมให้ ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

สำหรับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่บริษัทเอกชนจัด ได้แก่ การคัดลายมือภาษาจีน การเขียนพู่กันจีน การจัดสอนกังฟู การตัดกระดาษแบบจีน เป็นต้น การจัดจะใช้สถานที่ภายในโรงเรียน โดยบริษัทเอกชนทำการส่งบุคลากรเข้าไปช่วยครูผู้สอนชาวจีนทำกิจกรรม นอกจากนี้ใน

แต่ละปีบริษัทได้ทำการจัดการแข่งขันตอบปัญหาทางภาษาจีน โดยเชิญชวนให้นักเรียนและผู้สนใจในภาษาจีนเข้าร่วมแข่งขัน ครูผู้สอนชาวจีนมีการเตรียมนักเรียนให้พร้อมเข้าร่วมแข่งขัน นอกจากนี้ในแต่ละปีบริษัทเอกชนยังทำการจัดโปรแกรมเรียนภาษาละยี่สิบสี่ชั่วโมงให้นักเรียนที่สนใจสมัครไปเรียนที่ประเทศจีน ณ มหาวิทยาลัยปักกิ่งด้วย

ปัญหาที่บริษัทเอกชนพบในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคือ ปัญหาเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เนื่องจากบริษัทเอกชนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับโรงเรียนหลายแห่ง ถ้าโรงเรียนแต่ละแห่งขอให้ช่วยจัดกิจกรรมให้ในเวลาใกล้เคียงกัน บริษัทไม่สามารถสนองความต้องการของโรงเรียนได้ และยังพบปัญหาในการจัดโปรแกรมเรียนภาษาจีนระยะสั้นที่มีนักเรียนเข้าร่วมน้อย

บริษัททำการแก้ปัญหาโดยการทำข้อตกลงกับโรงเรียนเอาไว้ โดยตกลงว่าถ้าโรงเรียนต้องการให้บริษัทเอกชนจัดกิจกรรมให้ โรงเรียนต้องวางแผนเอาไว้ล่วงหน้าถึงเวลาที่จะใช้ในการจัดกิจกรรม และกิจกรรมที่ต้องการให้จัด สำหรับปัญหานักเรียนเข้าร่วมโปรแกรมเรียนภาษาจีนระยะสั้นน้อย บริษัทแก้ปัญหาโดยการจัดนักเรียนในโรงเรียนหลาย ๆ โรงเรียนไปพร้อมกัน

3.4 การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน

ครูผู้สอนชาวจีนจัดทำเอกสารเพิ่มเติมให้กับนักเรียนในเนื้อหาบางเรื่องที่ไม่ปรากฏอยู่ในหนังสือเรียน เช่น การทำเอกสารประกอบวันสำคัญหรือวัฒนธรรมจีน โดยการหาข้อมูลจากหนังสือภาษาจีนและอินเทอร์เน็ต หาประวัติความเป็นมาของวันสำคัญ กิจกรรมที่จัดในวันสำคัญนั้น ๆ หารูปภาพที่เกี่ยวกับวันสำคัญนั้น ๆ แล้วนำไปทำเป็นเอกสารสอนนักเรียน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...ในอินเทอร์เน็ตมีเนื้อหาที่น่าสนใจมากมาย...ทั้งยังมีรูปภาพที่สวยงาม...เวลาจะสอนวัฒนธรรมหรือประเพณีจีนให้นักเรียนก็จะค้นจากอินเทอร์เน็ตแล้วพิมพ์ออกมาให้นักเรียนอ่าน..."

นอกจากสื่อการเรียนการสอนที่ทำขึ้นเองแล้ว ทั้งโรงเรียนและบริษัทเอกชนได้จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอนไว้อย่างหลากหลาย โดยสื่อที่จัดให้นั้นมีอยู่ด้วยกันหลายประเภท เช่น บัตรคำ หนังสือเรียน เพลง สื่อมัลติมีเดีย แผนภาพ แผนที่ เป็นต้น การเลือกใช้สื่อชนิดใดครูผู้สอนพิจารณาให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน ช่วงอายุของผู้เรียน จุดประสงค์ในการเรียนการสอน และจำนวนเวลาที่มี ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "การสอนให้กับนักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้นจะไม่เน้นเนื้อหามาก...จะเปิดสื่อมัลติมีเดียพวกนิทานหรือเพลงให้นักเรียนดูมากกว่าการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเนื้อหาในการเรียนมาก...นักเรียนต้องเตรียมตัวสอบ...ครูจะสอนตามหนังสือเป็นหลัก...อาจมีบางครั้งที่สอนให้นักเรียนร้องเพลงเพื่อเปลี่ยนแปลงบรรยากาศ"

ครูผู้สอนชาวจีนไม่ประสบปัญหาในการพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน บริษัทมีงบประมาณในการจัดซื้อสื่อใหม่ ๆ เข้ามาอยู่เสมอ เมื่อครูผู้สอนเห็นว่าสื่อชนิดใดน่าสนใจสามารถบอกกับทางบริษัทเพื่อให้จัดซื้อเข้ามาใช้ได้

3.5 การจัดสอนซ่อมเสริม

ครูผู้สอนชาวจีนจัดสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี โดยส่วนใหญ่เป็นการคอยดูแลนักเรียนที่เรียนไม่รู้เรื่องขณะเรียนภายในคาบ เมื่อเห็นว่านักเรียนสงสัยในบทเรียนครูผู้สอนจะอธิบายเนื้อหาส่วนนั้นใหม่ นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถเข้าไปปรึกษาปัญหาภาษาจีนกับครูผู้สอนได้ในห้องพักครู ถ้าหากนักเรียนมีคะแนนสอบออกมาไม่ดีครูผู้สอนจะให้นักเรียนสอบแก้ตัวหรือทำรายงานเพิ่ม ในการสอบใหม่นั้นครูผู้สอนจะสอนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนในเวลาพักก่อนที่จะทำการสอบ หลังจากนั้นจึงให้ทำแบบทดสอบใหม่ และให้นักเรียนทำรายงานเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มคะแนนให้กับนักเรียน

สำหรับการสอนเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนดีและสนใจในการเรียนวิชาภาษาจีน โรงเรียนมีการแจ้งให้ครูผู้สอนช่วยเตรียมนักเรียนให้พร้อมในการไปสอบแข่งขัน โดยขอให้ครูช่วยสอนเพิ่มเติมให้กับนักเรียนนอกเวลาเรียน นอกจากนี้ครูผู้สอนยังจัดหาชั่วโมงสอนเพิ่มเติมเพื่อสอนให้กับนักเรียนเมื่อสอนไม่ทันอีกด้วย ซึ่งเวลาที่ให้สอนเพิ่มเติมจะเป็นช่วงเวลากลางวันหรือช่วงเย็นในบางวันที่ครูผู้สอนและนักเรียนสะดวก

ครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการจัดสอนซ่อมเสริม

3.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

โรงเรียนมีเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอนใช้ โดยเกณฑ์ที่ใช้มีส่วนดังนี้

70% ของคะแนน เป็นการวัดจากการทำกิจกรรมที่หลากหลายในระหว่างการเรียน การสอน ไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถามในชั่วโมงเรียน การเขียนคำศัพท์ตามคำบอก การให้พูดทสนทนาในหนังสือเรียน การมอบหมายงานให้นักเรียนทำแล้วออกมานำเสนอ เป็นต้น

30% ของคะแนน เป็นการวัดโดยใช้แบบทดสอบ โดยแบบทดสอบที่ใช้วัดต้องเป็นแบบทดสอบปรนัยไม่เกิน 30% ของการประเมิน และอีกไม่ต่ำกว่า 70% เป็นแบบทดสอบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบเติมคำ แต่งประโยค เขียนเรียงความ เรียงประโยค เป็นต้น โดยนักเรียนต้องได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อครูผู้สอนทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้แล้วจึงส่งให้กับบริษัทเอกชนเพื่อทำรายงานสรุปผลการเรียนรู้ให้กับโรงเรียน ครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เนื่องจากโรงเรียนมีแนวทางในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และมีบริษัทช่วยสรุปผลการประเมินให้

โรงเรียนที่ 5

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน

โรงเรียนตั้งอยู่ถนนสุขุมวิท เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนสาธิต มีจำนวนครูทั้งหมด 106 คน เป็นครูประจำ 100 คน และเป็นครูพิเศษ 6 คน รับนักเรียนเข้าศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ประกอบไปด้วยนักเรียนทั้งชายและหญิง มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,653 คน

การเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนเริ่มสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนสามารถเลือกวิชาภาษาจีนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มวิชาสหวิทยาการเรียนได้ตามความสนใจ โดยจะเรียนสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที สำหรับการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนที่ต้องการเรียนวิชาภาษาจีนต้องเลือกเรียนแผนการเรียนวิชาเอกภาษาจีน โดยต้องเรียนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ 7 คาบ คาบละ 50 นาที การรับนักเรียนเข้าเรียนแผนการเรียนวิชาเอกภาษาจีนจะรับจากนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในแผนการเรียนวิชาเอกภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งนักเรียนที่จะเข้าศึกษาแผนการเรียนวิชาเอกภาษาจีนนี้ไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานทางภาษาจีน เพราะการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จะเริ่มสอนพื้นฐานทางด้านภาษาจีนให้กับนักเรียนใหม่ตั้งแต่ต้น

หลักสูตรภาษาจีนที่ใช้เป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นจากความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีนจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและมหาวิทยาลัยปทุมธานี ผู้บริหาร ฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียน โดยศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ ตลอดจนถึงวัด ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำขึ้น มาพิจารณาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แล้วนำมาปรับเขียนเป็นหลักสูตรภาษาจีนที่มุ่งหวังให้นักเรียนมีทักษะทั้งทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนได้เรียนรู้วัฒนธรรมและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน และยังทำการศึกษาเอกสารและหนังสือเรียนภาษาจีนต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดแผนการเรียนรู้

เมื่อสร้างหลักสูตรเสร็จแล้วโรงเรียนได้จัดหาครูผู้สอนวิชาภาษาจีนจำนวน 3 คน เป็นครูผู้สอนชาวไทย 2 คน และเป็นครูผู้สอนชาวจีน 1 คน โดยครูผู้สอนชาวไทยจะมีชั่วโมงสอนวิชาภาษาจีนโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 7 – 9 ชั่วโมง และครูผู้สอนชาวจีนจะมีชั่วโมงสอนเฉลี่ยสัปดาห์ละ 10 – 12 ชั่วโมง

2. สภาพ และปัญหา งานบริหารหลักสูตร

2.1 การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

ผู้บริหาร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษาจีนของมหาวิทยาลัย และครูผู้รับผิดชอบวิชาภาษาจีน มีส่วนร่วมในการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ โดยจะทำการศึกษหลักสูตรภาษาจีน กำหนดการสอน ตลอดจนแผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารอื่น ๆ ที่ได้จัดทำขึ้น เพื่อนำไปกำหนดจุดประสงค์ และวางแผนการใช้หลักสูตร ซึ่งผู้มีส่วนร่วมไม่ประสบปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

2.2 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน

เมื่อโรงเรียนได้ทำการเปิดสอนหลักสูตรภาษาจีนขึ้น ผู้บริหารโรงเรียนได้เลือกครูที่สอนอยู่ในโรงเรียน 2 คน คนที่ 1 เป็นครูผู้หญิงชาวไทยสอนวิชาภาษาอังกฤษ และครูคนที่ 2 เป็นครูผู้ชายชาวไทยสอนวิชาภาษาฝรั่งเศส ว่าสมควรใจที่จะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาจีนหรือไม่ ซึ่งครูทั้ง 2 คนเต็มใจที่จะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาจีน แต่เนื่องจากครูทั้ง 2 คน ไม่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาจีน โรงเรียนจึงส่งครูทั้ง 2 คน ไปศึกษาภาษาจีนในระดับประกาศนียบัตร ณ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ในประเทศจีน เป็นระยะเวลา 1 ปี หลังจากที่ยื่นจบประกาศนียบัตรแล้วจึงให้กลับมาสอนวิชาภาษาจีนให้กับนักเรียนในโรงเรียน นอกจากนี้ในทุก ๆ ปี โรงเรียนมีการส่งครูผู้สอนภาษาจีนไปเรียนภาษาจีนระยะสั้นที่มหาวิทยาลัยปักกิ่งด้วยเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนของครูผู้สอนชาวไทย นอกจากนี้โรงเรียนยังจัดหาบุคลากรที่เป็นชาวจีนเข้ามาเป็นครูผู้สอนภาษาจีนเพิ่มด้วย โดยโรงเรียนได้ติดต่อประกาศรับสมัครครูสอนภาษาจีนที่เป็นชาวจีนที่จบการศึกษาทางด้านการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีประสบการณ์การสอนในประเทศไทย เมื่อมีผู้มาสมัครแล้วโรงเรียนมีการ

ดำเนินการตรวจวัดผลการศึกษา ประสพการณ์ในการสอน ความรู้ทางด้านภาษาจีน สอบสัมภาษณ์ ถึงทัศนคติต่อวิชาชีพครู และให้ทดลองสอนเพื่อพิจารณาทักษะและเทคนิคทางการสอนของผู้สมัคร หลังจากรับผู้สมัครเข้าเป็นครูผู้สอนภาษาจีนแล้ว โรงเรียนจะแจ้งถึงระเบียบและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้กับครูผู้สอนชาวจีน หลักสูตรภาษาจีนที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียน ตลอดจนแจกแจงรายละเอียดงานที่ครูผู้สอนชาวจีนต้องทำ โดยในระยะแรกจะให้ครูผู้สอนภาษาจีนชาวไทยช่วยเป็นที่เลี้ยงให้

โรงเรียนพบปัญหาในการเตรียมบุคลากรคือ ครูผู้สอนชาวไทยที่ทำการสอนวิชาภาษาจีนไม่ได้จบการศึกษาทางด้านภาษาจีนมา ทำให้มีพื้นฐานทางภาษาจีนน้อย ดังนั้นครูผู้สอนภาษาจีนชาวไทยจึงไม่สามารถสอนเนื้อหาภาษาจีนที่อยู่ในระดับสูงได้

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนแก้ปัญหาโดยการส่งครูผู้สอนภาษาจีนชาวไทยไปศึกษาภาษาจีนเพิ่มเติมเป็นประจำทุกปี และจัดหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางการสอนภาษาจีนเข้ามาสอนภาษาจีนในระดับสูง

2.3 การจัดครูเข้าสอน

การจัดครูเข้าสอนดำเนินการโดยฝ่ายวิชาการของโรงเรียน ซึ่งครูผู้สอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนมีทั้งหมด 3 คน ประกอบด้วยครูผู้สอนชาวไทย 2 คน และครูผู้สอนชาวจีน 1 คน ครูผู้สอนหญิงชาวไทยจบการศึกษามาทางด้านการศึกษาภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนชายชาวไทยจบการศึกษามาทางด้านการศึกษาภาษาฝรั่งเศส แต่ครูชาวไทยทั้ง 2 คนได้ไปศึกษาเพิ่มเติมทางด้านภาษาจีนเป็นเวลา 1 ปี จนจบประกาศนียบัตรทางด้านภาษาจีนจากมหาวิทยาลัยปักกิ่ง การจัดครูเข้าสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาสหวิทยาการ นักเรียนสามารถเลือกเรียนวิชาภาษาจีนได้ตามความสนใจ ครูผู้สอนภาษาจีนจะมีทั้งชาวไทยและชาวจีน โดยครูผู้สอนชาวไทยจะสอนเนื้อหาเบื้องต้นทางภาษาจีนให้กับนักเรียน และครูผู้สอนชาวจีนจะสอนให้นักเรียนได้ฝึกฟังและพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนที่เลือกศึกษาแผนการเรียนวิชาเอกภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ครูผู้สอนชาวไทยจะสอนเนื้อหาเบื้องต้นทางด้านภาษาจีน ทักษะทางการอ่าน และทักษะทางการเขียนให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และสอนเนื้อหาบางส่วนในระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 6 สำหรับการสอนทักษะทางด้านการฟัง ทักษะทางด้านการพูด และการสอนภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้นสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะสอนโดยครูผู้สอนชาวจีนที่จบการศึกษาทางด้านการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดครูเข้าสอน

2.4 การจัดตารางสอน

ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเป็นผู้จัดตารางสอนในแต่ละภาคการศึกษา โดยตารางสอนสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาสหวิทยาการต้องเรียนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที โดยจะเรียนวิชาภาษาจีนติดต่อกันครั้งละ 2 คาบ สำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกเรียนแผนการเรียนภาษาจีน นักเรียนต้องเรียนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ 7 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดตารางสอน

2.5 การจัดแผนการเรียน

ฝ่ายวิชาการโรงเรียนจัดให้วิชาภาษาจีนเป็นวิชาสหวิทยาการสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยในหนึ่งภาคการศึกษานักเรียนที่เลือกเรียนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาสหวิทยาการต้องเรียนวิชาภาษาจีนทั้งหมด 64 คาบต่อภาคเรียน โดยจะเรียนสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที และสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกแผนการเรียนภาษาจีนเป็นวิชาเอก ต้องเรียนวิชาภาษาจีนตลอดระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด 21 หน่วยกิต ซึ่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดแผนการเรียน

2.6 การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

โรงเรียนจัดบริการวัสดุหลักสูตรให้กับครูผู้สอนภาษาจีน ได้แก่ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เอกสารประกอบการกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล เอกสารบันทึกข้อมูลการประเมินผล และวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ เช่น กระดาษ สมุด ดินสอ ปากกา และเครื่องใช้สำนักงาน ครูผู้สอนสามารถเบิกมาใช้ได้ ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการวัสดุหลักสูตร

สำหรับการจัดบริการสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนจัดบริการสื่อการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอนตามที่ครูผู้สอนต้องการ หากครูผู้สอนวิชาภาษาจีนต้องการสื่อการเรียนการสอนชนิดใดก็สามารถแจ้งให้กับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจัดซื้อเข้ามาไว้ในโรงเรียน ซึ่งสื่อการเรียนการสอนที่จัดเอาไว้ในโรงเรียน เช่น หนังสือเรียน หนังสือเสริมการเรียนรู้ บัตรคำ แผนที่ประเทศจีน สื่อมัลติมีเดีย และเพลงจีน ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการสื่อการเรียนการสอน

2.7 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

โรงเรียนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่ผู้ใช้หลักสูตรภาษาจีนเช่นเดียวกับที่จัดให้แก่หลักสูตรวิชาอื่น ๆ ครูผู้สอนสามารถขอใช้สถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ห้องเทคโนโลยีและสารสนเทศ บริเวณทำกิจกรรม และสามารถขอใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องฉายโปรเจคเตอร์ โทรทัศน์ วิทยุ หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ที่โรงเรียนได้ทำการจัดซื้อเอาไว้ได้

ปัญหาที่พบในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ ครูผู้สอนต้องการห้องเกี่ยวกับภาษาจีนเพื่อจัดแสดงผลงานนักเรียน และเก็บรวบรวมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชาภาษาจีนให้นักเรียนได้เข้าไปใช้อย่างเป็นสัดส่วน แต่โรงเรียนไม่ได้จัดให้

โรงเรียนอยู่ในระหว่างดำเนินการจัดหาห้องเพื่อนำมาจัดเป็นห้องภาษาจีนสำหรับให้ครูผู้สอนและนักเรียนที่สนใจทางด้านภาษาจีนเข้าใช้

2.8 การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

การนิเทศการสอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนเป็นการนิเทศแบบไม่เป็นทางการระหว่างครูผู้สอนวิชาภาษาจีนด้วยกัน เมื่อครูผู้สอนประสบปัญหาในการสอนจะนำปัญหาที่ประสบนั้นมาปรึกษากับครูผู้สอนท่านอื่น ๆ เพื่อร่วมกันหาวิธีและแนวทางในการแก้ปัญหา แต่ถ้ามีการรับครูใหม่เข้ามา โรงเรียนได้มอบหมายให้ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนที่สอนอยู่ภายในโรงเรียนมาก่อนเป็นผู้เข้าไปสังเกตการสอนและคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่ครูใหม่ เมื่อครูใหม่มีความคุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนการสอนของโรงเรียนแล้ว ครูผู้นิเทศไม่ต้องเข้าไปทำการสังเกตการสอนอีก นอกจากจะได้รับการร้องขอจากครูผู้สอนให้ช่วยแนะนำวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอน

ปัญหาที่พบในการนิเทศคือ ครูผู้สอนที่จะเข้าไปทำการนิเทศมีภาระงานมาก โดยเฉพาะครูชาวไทยทั้ง 2 คนที่นอกจากจะสอนวิชาภาษาจีนแล้วยังต้องสอนวิชาอื่นด้วย ซึ่งโรงเรียนก็ให้ครูผู้สอนทำการนิเทศกันเองตามเวลาที่เอื้ออำนวย

สำหรับการประเมินผลการใช้หลักสูตร ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจะทำการประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยดูจากคะแนนสอบปลายปีการศึกษาและการเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านภาษาจีนที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น และสอบถามความพึงพอใจของครูผู้สอนและนักเรียนที่มีต่อหลักสูตร ถ้าหลังจากทำการประเมินแล้วนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ดี ครูผู้สอนเห็นว่าหลักสูตรไม่มีความเหมาะสม นักเรียนไม่พึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โรงเรียนจะทำการปรับหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการประเมินผลการใช้หลักสูตร

2.9 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรผ่านการประชุมผู้ปกครองและเว็บไซต์ของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3. สภาพ และปัญหา งานสอน

3.1 การทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

ครูผู้สอนชาวไทยทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บท ทั้งในเรื่องของมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เนื่องจากมีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียน แต่ไม่ได้ทำการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพราะหลักสูตรที่ใช้เป็นหลักสูตรที่ทำขึ้นเฉพาะให้กับโรงเรียนอยู่แล้ว สำหรับครูผู้สอนชาวจีนจะศึกษาเฉพาะหลักสูตรภาษาจีนที่โรงเรียนได้จัดทำขึ้นเท่านั้น ไม่ได้ศึกษาถึงหลักสูตรแม่บท ซึ่งครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บท

3.2 การวางแผนการสอน

ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนแต่ละคนจัดทำแผนการสอนรายภาคการศึกษาเพื่อส่งให้กับฝ่ายวิชาการของโรงเรียน โดยอ้างอิงจากหลักสูตรภาษาจีนที่โรงเรียนได้จัดทำขึ้นและหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งในแผนการสอนประกอบไปด้วยสาระสำคัญของรายวิชา จุดประสงค์ หัวข้อรายวิชา จำนวนชั่วโมงที่ใช้ วิธีการสอน สื่อและเอกสารประกอบการสอน การประเมินผล และกิจกรรมที่ใช้ในการสอน ซึ่งครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการวางแผนการสอน

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเริ่มจากการทบทวนคำศัพท์และบทสนทนาที่นักเรียนได้เรียนไปในชั่วโมงก่อน หลังจากนั้นจึงเริ่มสอนเนื้อหาใหม่ภายในหนังสือเรียน ซึ่งหนังสือเรียนที่ใช้เป็นหนังสือเรียนภาษาจีนที่มหาวิทยาลัยปักกิ่งจัดทำขึ้นสำหรับใช้สอนให้กับชาวต่างชาติ ในการสอนเนื้อหาใหม่ครูผู้สอนจะสอนโดยเริ่มจากการให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ในบทเรียน อธิบายคำศัพท์ หลังจากนั้นจึงให้นักเรียนอ่านบทสนทนาภายในหนังสือ และอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ของประโยค เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วครูผู้สอนจึงมอบหมายให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อเป็นการทบทวนบทเรียน วิธีที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้นครูผู้สอนจะให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกการออกเสียงภาษาจีน โดยการให้นักเรียนออกเสียงคำอ่านภาษาจีนตามครูผู้สอน และพยายามให้นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยการให้นักเรียนท่องคำศัพท์ นอกจากนี้ยังมีการถาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนกับนักเรียน มอบหมายการบ้านและรายงานให้นักเรียนทำและออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า “การเรียนภาษาจีน...ถ้าจะเรียนให้ได้ดีต้องตั้งใจท่องคำศัพท์...พยายามฝึกคัดตัวอักษรและฝึกพูดอยู่เสมอ...”

ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พบคือ นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานทางด้านภาษาจีนแตกต่างกัน นักเรียนที่มีพื้นฐานไม่ดีเมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนที่เรียนจะเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาจีน ส่งผลให้นักเรียนเรียนไม่รู้เรื่องมากขึ้น

ครูผู้สอนแก้ปัญหาให้นักเรียนไม่สนใจเรียนโดยการเรียกนักเรียนมาคุย และตักเตือนให้ตั้งใจเรียน ถ้านักเรียนยังไม่ปรับปรุง ครูผู้สอนจะเชิญผู้ปกครองมาพบ และขอให้ผู้ปกครองช่วย

ดูแลนักเรียนให้เป็นพิเศษ ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี...เวลาอยู่บ้านก็ช่วยดูให้นักเรียนทำการบ้าน..."

ในแต่ละปีโรงเรียนมีการจัดงานสัปดาห์วิชาการเพื่อนำเสนอผลงานของนักเรียนในแต่ละกลุ่มสาระวิชา ซึ่งนักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิชาเอกภาษาจีนจะนำผลงานที่ได้ทำตลอดระยะเวลาการศึกษามาจัดแสดง ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษรภาษาจีนที่เขียนด้วยพู่กันจีน รูปภาพที่ตัดเป็นลวดลายแบบจีน นอกจากนี้ในแต่ละปีโรงเรียนยังสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาทางด้านภาษาจีนโดยการจัดโครงการให้นักเรียนไปเรียนภาษาจีนระยะสั้นที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ในประเทศจีน ซึ่งโรงเรียนเปิดโอกาสให้เฉพาะนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสนใจทางด้านภาษาจีนและมีความพร้อมทางด้านทุนทรัพย์ไปเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมที่ประเทศจีน ผู้บริหารคนหนึ่งกล่าวว่า "โรงเรียนสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาทางด้านภาษาจีนด้วยการเปิดโครงการการเรียนระยะสั้นที่มหาวิทยาลัยปักกิ่งให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5...สาเหตุที่เลือกเฉพาะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก็เพราะว่านักเรียนมีพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาจีนในระดับหนึ่งแล้ว ถ้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนหลายคนเพิ่งเคยเรียนภาษาจีนทำให้มีพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาจีนน้อย...และที่ไม่จัดส่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไปนั้นก็เพราะนักเรียนต้องเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย..."

ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "นักเรียนที่มีโอกาสไปเรียนภาษาจีนที่เมืองจีนจะพัฒนาทางด้านภาษาได้อย่างรวดเร็ว...และนอกจากนักเรียนจะได้เรียนภาษาเพิ่มขึ้นแล้ว ครูที่ดูแลนักเรียนไปเรียนที่ประเทศจีนยังได้เรียนภาษาเพิ่มเติมอีกด้วย ทำให้ครูมีความรู้ทางภาษาจีนมากขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้กลับมาสอนให้นักเรียนต่อไป..."

นอกจากนี้โรงเรียนยังส่งนักเรียนไปอบรมการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) ที่สำนักงานคณะกรรมการก้ำกับการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับชาวต่างชาติแห่งประเทศไทย หรือยื่นบันจัดขึ้นเป็นประจำ และยังสนับสนุนให้นักเรียนได้ทดสอบวัดความรู้ทางด้านภาษาจีนกับหน่วยงานอื่น เช่น การแข่งขันเพชรยอดมงกุฎภาษาจีน ที่จัดขึ้นที่โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย

โรงเรียนและครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

3.4 การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน

ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนของโรงเรียนไม่พัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้วยตนเอง เนื่องจากครูผู้สอนมีภาระงานมาก ทำให้ไม่มีเวลาในการพัฒนา สื่อการเรียนการสอนที่ใช้จึงเป็นสื่อที่ได้มาจากการจัดซื้อ

ในการใช้สื่อการเรียนการสอน ครูผู้สอนใช้สื่อในการเรียนการสอน เช่น สื่อมัลติมีเดีย แผ่นภาพ หนังสือเรียนวิชาภาษาจีน การจะเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนชนิดใดนั้นจะเลือกใช้ตามเนื้อหาที่สอนและช่วงวัยของนักเรียน ตลอดจนเวลาที่มี การเรียนการสอนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครูผู้สอนจะใช้สื่อการเรียนการสอนมัลติมีเดียเป็นหลัก เนื่องจากการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มุ่งหวังให้นักเรียนมีพื้นฐานเบื้องต้นทางด้านภาษาจีน และต้องการให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน นักเรียนไม่จำเป็นต้องนำความรู้ทางด้านภาษาจีนไปสอบแข่งขัน การเรียนการสอนจึงไม่จำเป็นต้องยากมากนัก เพราะถ้าสอนเนื้อหายากเกินไป นักเรียนจะไม่สนุกกับการเรียนวิชาภาษาจีน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...สื่อมัลติมีเดียที่ใช้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ สื่อการสอนภาษาจีนอันจี้กง...ช่วยดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้มากกว่าการสอนตามเนื้อหาในหนังสือ...นักเรียนจะได้เห็นทั้งภาพและเสียง...สามารถเรียนรู้คำศัพท์ การออกเสียง และความเป็นมาของคำศัพท์..."

สำหรับการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนแผนการเรียนวิชาเอกภาษาจีน ครูผู้สอนจะใช้หนังสือเรียนของมหาวิทยาลัยปักกิ่งที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนให้กับชาวต่างชาติเป็นหลัก โดยจะให้นักเรียนท่องคำศัพท์ อ่านบทสนทนา และทำแบบฝึกหัดจากหนังสือเรียน ซึ่งในบางชั่วโมงจะใช้สื่อการเรียนการสอนชนิดอื่นมาสอนบ้างเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาจีน เช่น แผ่นภาพ บัตรคำ เป็นต้น

ครูผู้สอนประสบปัญหาในการใช้สื่อการเรียนการสอน คือ สื่อการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีอยู่ในประเทศไทยมีจำนวนน้อย การเลือกใช้สื่อจึงทำได้จำกัด

ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีอยู่ให้สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน และเมื่อมีโอกาสก็นำนักเรียนไปเรียนภาษาระยะสั้นที่ประเทศจีน ครูผู้สอนจะทำการศึกษาสื่อการเรียนการสอนตลอดจนวิธีการสอนของครูชาวจีนที่มหาวิทยาลัยปักกิ่งใช้สอน

ภาษาจีนให้กับชาวต่างชาติ และซื้อสื่อการเรียนการสอนที่เห็นว่าน่าสนใจกลับมาใช้สอนให้นักเรียน

3.5 การจัดสอนซ่อมเสริม

ครูผู้สอนไม่ได้จัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนให้แก่นักเรียนเนื่องจากภาระงานของครูผู้สอนที่มีมาก และปัญหาทางด้านเวลาของนักเรียนที่ต้องเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย

การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนจะเป็นการช่วยเหลือในช่วงเวลาเรียน โดยครูผู้สอนจะอธิบายเพิ่มเติมให้กับนักเรียนที่ไม่เข้าใจในบทเรียน แต่ถึงอย่างไรก็ตามเวลาที่ใช้ในการสอนก็มีอยู่อย่างจำกัด ถ้านักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาทางด้านภาษาจีนก็สามารถไปพบครูผู้สอนเพื่อสอบถามได้ที่ห้องพักครู แต่ถ้านักเรียนไม่ตั้งใจเรียนและมีคะแนนสอบไม่ดี ครูผู้สอนจะปรึกษากับผู้ปกครองของนักเรียน ให้ผู้ปกครองช่วยดูแลให้นักเรียนอ่านหนังสือและทำงานที่ได้รับมอบหมายเมื่อกลับบ้าน

สำหรับนักเรียนที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติมทางด้านภาษาจีน นักเรียนสามารถสมัครเรียนพิเศษกับโรงเรียน ซึ่งจะเปิดสอนให้กับนักเรียนในตอนเย็น ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า “นักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดีหรือนักเรียนที่ต้องการเพิ่มเติมความรู้ทางด้านภาษาจีนสามารถหาที่เรียนพิเศษเพิ่มเติมได้จากที่โรงเรียนจัดให้และจากโรงเรียนกวดวิชาภาษาจีนที่มีเปิดอยู่มากมาย”

3.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ครูผู้สอนภาษาจีนทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยกัน 3 วิธี คือ

1. วัดจากการสอบจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งวัดอยู่เป็นประจำภายในชั่วโมงเรียน โดยวิธีการวัดที่หลากหลาย เช่น ใช้การถาม – ตอบคำถาม เขียนคำศัพท์ตามคำบอก พูดย่อทสนทนา โดยใช้คำศัพท์ที่เรียน การมอบหมายงานให้ทำแล้วออกมานำเสนอ ซึ่งการวัดและประเมินผลจะวัดทักษะทั้ง 4 ด้านของนักเรียน อันได้แก่ ทักษะทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยจะเก็บเป็นคะแนนแล้วนำไปรวมกับคะแนนสอบกลางภาคและปลายภาคเพื่อจบการศึกษาในแต่ละระดับชั้น โดยจะเก็บเป็นคะแนนทั้งหมด 70%

2. วัดจากการสอบกลางภาค จะเป็นการสอบข้อเขียนตามวันและเวลาที่ฝ่ายวิชาการกำหนดให้ ซึ่งจะมีข้อสอบทั้งแบบปรนัยและอัตนัย โดยจะเก็บเป็นคะแนนทั้งหมด 10%

3. วัดจากการสอบปลายภาค จะเป็นการสอบข้อเขียนตามวันและเวลาที่ฝ่ายวิชาการกำหนดให้ ซึ่งจะมีข้อสอบทั้งแบบปรนัยและอัตนัย โดยจะเก็บเป็นคะแนนทั้งหมด 20%

เมื่อได้คะแนนทั้งหมดมาแล้วครูผู้สอนจึงนำมารวมกันเพื่อนำไปออกเกรดให้กับนักเรียนเมื่อจบปีการศึกษา

โรงเรียนที่ 6

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียน

โรงเรียนตั้งอยู่ถนนคอนแวนต์ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร เป็นโรงเรียนในเครือของ คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตรแห่งประเทศไทย มีจำนวนครูทั้งหมด 288 คน เป็นครูประจำ 272 คน และเป็นครูพิเศษ 16 คน รับนักเรียนเข้าศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นนักเรียนหญิงทั้งหมด ปัจจุบันมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 5,477 คน

โรงเรียนจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนกำหนดให้วิชาภาษาจีนเป็นวิชาบังคับเลือก โดยจัดให้มีเวลาเรียน 2 คาบต่อสัปดาห์ และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 โรงเรียนกำหนดให้วิชาภาษาจีนเป็นวิชาบังคับเลือก โดยจัดให้มีเวลาเรียน 1 คาบต่อสัปดาห์ สำหรับนักเรียนที่ต้องการเรียนวิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต้องเลือกเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ภาษาจีน ซึ่งโรงเรียนจัดให้มีการเรียนการสอน 8 คาบต่อสัปดาห์ นักเรียนที่ต้องการเข้าเรียนแผนการเรียนนี้สามารถเลือกได้ตามความสนใจ แต่ถึงอย่างไรก็ตามในปีการศึกษา 2554 โรงเรียนจะเลิกเปิดแผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ภาษาจีน โดยจะเปลี่ยนเป็นแผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ศิลปะ แทน ผู้บริหารคนหนึ่งกล่าวว่า “นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้องเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย...ซึ่งส่วนใหญ่ใช้เฉพาะวิชาภาษาอังกฤษในการสอบ...นักเรียนแค่เรียนวิชาภาษาอังกฤษก็ยากพอแล้ว...ถ้ายังต้องเรียนวิชาภาษาจีนอีกก็อาจทำให้เรียนไม่ได้ดีซักอย่าง...ดังนั้นโรงเรียนจึงตัดสินใจยกเลิกแผนการเรียนภาษาอังกฤษ - ภาษาจีน”

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนโรงเรียนได้มอบหมายให้บริษัทเอกชนเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดหลักสูตรให้ โดยบริษัทจะเริ่มดำเนินการตั้งแต่การสร้างหลักสูตร การใช้หลักสูตร ตลอดจนการประเมินผลหลักสูตร โดยโรงเรียนจะกำหนดระดับชั้นที่ต้องการให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดจนผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยอ้างอิงจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคาดหวังให้นักเรียนได้เรียนรู้พื้นฐานทางด้านภาษาจีน สามารถนำภาษาจีนไปใช้ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน และ

สำหรับการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนคาดหวังให้นักเรียนมีความรู้ทางด้านภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้น ได้แก่ เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น เข้าใจหลักไวยากรณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้น เป็นต้น และต้องการให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน สามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ได้จริงและสามารถนำไปใช้สอบแข่งขันได้

เมื่อบริษัทเอกชนทราบความต้องการของโรงเรียนแล้วจึงดำเนินการสร้างหลักสูตร พร้อมทั้งจัดเตรียมบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน ทำการนิเทศติดตามผลหลักสูตร ตลอดจนประเมินผลหลักสูตรให้กับทางโรงเรียน ในการสร้างหลักสูตรบริษัทเอกชนทำการศึกษาข้อมูล 3 ส่วนด้วยกัน ได้แก่

1. ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตลอดจนตัวชี้วัด ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำขึ้น

2. ศึกษาความรู้ทางด้านพัฒนาการของผู้เรียน วิธีการสอนภาษา จากตำราและเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละช่วงชั้น

3. ร่วมมือและประสานงานกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเพื่อกำหนดแนวทางการใช้หลักสูตร ในการกำหนดแนวทางจะยึดข้อมูลความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองที่ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนได้ทำการศึกษาเอาไว้ และศึกษาความพร้อมของโรงเรียนในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน จำนวนนักเรียนที่จะเรียนวิชาภาษาจีน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนมีไว้เพื่อสนับสนุนในการเรียนการสอน

เมื่อสร้างหลักสูตรเสร็จแล้วบริษัทเอกชนจะทำการจัดส่งครูผู้สอนที่มีความเหมาะสมเข้าไปสอนในโรงเรียน ซึ่งบริษัทเอกชนได้จัดครูผู้สอนที่เป็นชาวจีนที่จบการศึกษาทางการสอนภาษาจีนเข้าไปสอนในโรงเรียนทั้งหมด 5 คน แบ่งเป็นครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาจำนวน 2 คน และในระดับชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 3 คน โดยครูผู้สอนแต่ละคนจะมีชั่วโมงสอนโดยเฉลี่ยสัปดาห์ละ 20 - 22 ชั่วโมง โดยครูทั้ง 5 คน จะมีครูหัวหน้างานหลักสูตรและอาจารย์ผู้ดูแลโครงการภาษาจีนเป็นผู้ดูแลครูผู้สอนชาวจีน

2. สภาพ และปัญหา งานบริหารหลักสูตร

2.1 การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

ผู้บริหาร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานหลักสูตร และครูผู้รับผิดชอบวิชาภาษาจีน ทำการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรภาษาจีน กำหนดการสอน ตลอดจนแผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารอื่น ๆ ที่บริษัทเอกชนจัดทำขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทางด้านวิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน สาระของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เพื่อกำหนดแนวทางของโรงเรียนในการสนับสนุนการใช้หลักสูตร

ผู้บริหารและบุคลากรของบริษัทเอกชนทำการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ ได้แก่ หลักสูตรภาษาจีน กำหนดการสอน ตลอดจนแผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารอื่น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทางด้านวิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน สาระของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เพื่อวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตรให้กับโรงเรียน

ผู้มีส่วนร่วมฝ่ายต่าง ๆ ไม่ประสบปัญหาในการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

2.2 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน

บริษัทเอกชนได้รับความเห็นชอบจากโรงเรียนให้เป็นผู้รับผิดชอบเตรียมบุคลากรในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ทั้งการจัดหาบุคลากร ซึ่งแจ้งทำความเข้าใจให้แก่บุคลากร ตลอดจนอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาบุคลากรให้พร้อมในการใช้หลักสูตร ในการจัดหาบุคลากร บริษัทจัดหาชาวจีนมาทำการสอนโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ชาวจีนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ครูผู้สอนชาวจีนกลุ่มนี้จะทราบข่าวการรับสมัครครูผู้สอนภาษาจีนจากประกาศรับสมัครงานหรือจากการชักชวนของบุคคลที่รู้จัก

2. ชาวจีนที่มาจากประเทศจีน โดยบริษัทเอกชนจะทำการประสานงานไปยังมหาวิทยาลัยในประเทศจีนเพื่อขอการสนับสนุนในการส่งครูผู้สอนชาวจีนเข้ามาสอนภาษาจีนในประเทศไทย

บริษัทเอกชนมีขั้นตอนในการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาจีนชาวจีนดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารบริษัทพิจารณาวุฒิการศึกษา ผลการศึกษา และประสบการณ์ทางการสอน

2. ผู้สมัครสอบข้อเขียนเพื่อทดสอบความรู้ทางภาษาจีนและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต้องใช้ในการสอนภาษาจีน

3. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ของบริษัททดสอบการปฏิบัติการสอนของผู้สมัคร โดยจะทำการสังเกตวิธีการ ทักษะและเทคนิคในการจัดการเรียนการสอน

4. ผู้บริหารบริษัทสอบถามสัมภาษณ์เรื่องทั่วไป และเจตคติด้านการสอนของผู้สมัคร

หลังจากที่ผู้สมัครได้รับการคัดเลือกเป็นครูสอนวิชาภาษาจีนแล้ว บริษัทเอกชนมีการประชุมชี้แจง อบรม และเผยแพร่เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรที่บริษัทเอกชนจัดทำให้กับโรงเรียนให้แก่ครูผู้สอน เพื่อให้ครูผู้สอนเข้าใจแนวทางในการใช้หลักสูตร แล้วจึงส่งครูผู้สอนเข้าไปรับการชี้แจงระเบียบ ข้อปฏิบัติ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโรงเรียน

บริษัทเอกชนประสบปัญหาในการเตรียมบุคลากร ได้แก่ ครูผู้สอนชาวจีนขาดประสบการณ์ทางการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

บริษัทเอกชนดำเนินการแก้ปัญหาโดยการจัดอบรม สัมมนาให้กับครูผู้สอนชาวจีนเพื่อพัฒนาทักษะและเทคนิคทางการสอน โดยครูที่รับเข้ามาใหม่ที่ไม่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาจีนบริษัทจะส่งครูใหม่ให้ไปเป็นครูผู้ช่วยให้กับครูผู้สอนชาวจีนที่มีประสบการณ์ในการ

สอนวิชาภาษาจีนของบริษัท เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา หลังจากผ่านงานการเป็นครูผู้ช่วยสอน แล้วบริษัทจึงส่งครูใหม่เข้าไปสอน

ปัญหาครูผู้สอนชาวจีนที่มีประสบการณ์กลับประเทศจีน

บริษัทเอกชนทำการแก้ปัญหาโดยการจัดหาครูผู้สอนชาวจีนคนใหม่เข้ามาทดแทน

ปัญหาการปลอมแปลงเอกสารทางด้านวุฒิการศึกษา

บริษัทเอกชนแก้ปัญหาโดยทำการตรวจสอบวุฒิการศึกษาของผู้สมัครทุกคนด้วยตัวผู้ที่มีประสบการณ์ หรือถ้าไม่แน่ใจว่าวุฒิศึกษานั้นเป็นของจริงหรือไม่ ผู้บริหารจะทำการสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยของผู้สมัครนั้น ๆ ถ้าตรวจพบว่าปลอมแปลงวุฒิการศึกษา ครูผู้สอนชาวจีนจะถูกยกเลิกสัญญาทันที

นอกจากนี้ยังมีปัญหาครูผู้สอนชาวจีนไม่ให้ความสำคัญในวิชาชีพครู สมัครเป็นครูสอนภาษาจีนเพื่อรอหางานที่ดีกว่าอย่างอื่น

บริษัทเอกชนทำการแก้ปัญหาด้วยวิธีการประเมินการสอนเป็นระยะ ๆ หากพบว่าครูผู้สอนชาวจีนมีพฤติกรรมไม่ใส่ใจในการสอนจะทำการตักเตือน ถ้าหากยังไม่ทำการแก้ไขปรับปรุง บริษัทเอกชนจะทำการยกเลิกสัญญาการจ้างงานทันที

2.3 การจัดครูเข้าสอน

บริษัทเอกชนได้รับความเห็นชอบจากโรงเรียนให้จัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของครูผู้สอน และความถนัดในการสอนของครูผู้สอนแต่ละคน ครูผู้สอนบางคนถนัดการสอนให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น บางคนถนัดการสอนให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บริษัทจึงทำการจัดครูเข้าสอนตามระดับชั้นนั้น ๆ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถแสดงศักยภาพทางในการสอนได้อย่างเต็มที่ บริษัทเอกชนได้จัดครูผู้สอนชาวจีนที่จบทางการสอนภาษาจีนเข้าไปสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนจำนวน 3 คน ซึ่งบริษัทไม่ประสบปัญหาในการจัดครูเข้าสอน

2.4 การจัดตารางสอน

การจัดตารางสอนวิชาภาษาจีน โรงเรียนกำหนดให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคนเรียนวิชาภาษาจีน 1 คาบต่อสัปดาห์ คาบละ 50 นาที และนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาจีน ต้องเรียนวิชาภาษาจีนทั้งหมด 8 คาบต่อสัปดาห์ คาบละ 50 นาที โดยบริษัทเอกชนจะทำการจัดตารางสอนวิชาภาษาจีนมาให้กับโรงเรียนก่อน โดยจะกำหนดวันที่ครูผู้สอนชาวจีนสะดวกในการที่จะเข้าไปให้กับโรงเรียน หลังจากนั้นฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจึงทำการจัดครูเข้าสอนในตารางเรียนของนักเรียนแต่ละระดับชั้น ซึ่งบริษัทเอกชนและโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดตารางสอนในวิชาภาษาจีน

2.5 การจัดแผนการเรียน

ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฝ่ายวิชาการของโรงเรียนจัดให้วิชาภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติม นักเรียน ทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาจีนทั้งหมด 16 คาบต่อภาคเรียน สำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาจีน ต้องเรียนวิชาภาษาจีนตลอดระยะเวลาการศึกษาทั้งหมด 18 หน่วยกิต ซึ่งฝ่ายวิชาการของโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดแผนการเรียน

2.6 การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

ทั้งโรงเรียนและบริษัทเอกชนจัดบริการวัสดุหลักสูตรให้กับครูผู้สอนชาวจีน ไม่ว่าจะเป็น ดินสอ ปากกา กระดาษ สมุด กระดาษเขียนพู่กันจีน กระดาษสี หมึกเขียนพู่กัน เป็นต้น นอกจากนี้บริษัทเอกชนยังจัดวัสดุจำพวกคู่มือต่าง ๆ ให้กับครูผู้สอนชาวจีนใช้ศึกษาและบันทึกข้อมูลในการเรียนการสอนต่าง ๆ ได้แก่ เอกสารประกอบการกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล เอกสารบันทึกข้อมูลการประเมินผล เอกสารประกอบการฝึกอบรมต่าง ๆ ที่บริษัทจัดให้กับครูผู้สอน คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งโรงเรียนและบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการวัสดุหลักสูตร

สำหรับสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนที่ใช้ บริษัทจะเป็นผู้จัดให้กับครูผู้สอนชาวจีน เช่น หนังสือเรียน หนังสือเสริมการเรียน บัตรคำ เพลง หนังสือมัลติมีเดีย นิทาน เป็นต้น ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ตามต้องการ หรือถ้าครูผู้สอนเห็นว่ามีสื่อการเรียนการสอนชนิดใด

น่าสนใจก็สามารถแจ้งให้บริษัทเอกชนจัดซื้อมาใช้ได้ ซึ่งบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการสื่อการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอน

2.7 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

โรงเรียนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่ครูผู้สอนเช่นเดียวกับที่จัดให้กับวิชาอื่น ๆ ในแต่ละห้องเรียนจะมีเครื่องคอมพิวเตอร์ โทรทัศน์ เครื่องโปรเจคเตอร์ เป็นต้น ครูผู้สอนสามารถใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในคาบเรียนได้เลย นอกจากนี้ถ้าจะขอให้สถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องเทคโนโลยีสารสนเทศ และพื้นที่ภายในบริเวณโรงเรียน ทำกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ นอกจากนี้โรงเรียนยังได้จัดห้องพักครูเฉพาะให้กับครูผู้สอนชาวจีนใช้ในการเตรียมการสอน และจัดเก็บอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาจีนต่าง ๆ ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

2.8 การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

การนิเทศติดตามแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการนิเทศกับส่วนที่บริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการนิเทศ

การนิเทศที่โรงเรียนจัดจะเป็นการนิเทศแบบไม่เป็นทางการ ครูผู้ดูแลโครงการภาษาจีนของโรงเรียนจะเป็นที่เลี้ยงให้กับครูผู้สอนชาวจีนที่บริษัทส่งเข้าไปสอน โดยจะดูทั้งในเรื่องการแต่งกาย บุคลิกลักษณะ ความประพฤติ และคอยให้คำปรึกษาหากครูผู้สอนชาวจีนประสบปัญหาในการสอน โดยครูผู้ดูแลโครงการจะเข้าไปสังเกตการสอนในห้องเรียนท่อมละ 1 ครั้ง เพื่อพิจารณาทักษะและเทคนิคการสอนของครูผู้สอนชาวจีน ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการนิเทศติดตามครูผู้สอนชาวจีน

สำหรับการนิเทศโดยบริษัทเอกชน จะทำการนิเทศทั้งหมด 4 ครั้งต่อปีการศึกษา เป็นการนิเทศก่อนการสอบกลางภาค 2 ครั้ง และหลังการสอบกลางภาคอีก 2 ครั้ง ในการเข้าไปนิเทศจะไม่ได้แจ้งให้ครูผู้สอนชาวจีนทราบล่วงหน้าถึงวันและเวลาที่จะเข้าไป แต่ครูผู้สอนชาวจีนจะทราบตั้งแต่ตอนทำสัญญาฉบับบริษัทเอกชนแล้วว่าในปีการศึกษาจะเข้าไปทำการนิเทศ 4 ครั้ง โดยบริษัทเอกชนจะแบ่งกลุ่มผู้ทำการนิเทศออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มครูที่มีประสบการณ์ในการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย จะทำการนิเทศทางความสอดคล้องของเนื้อหาที่สอนกับจุดประสงค์ของหลักสูตร เทคนิค ทักษะ ตลอดจนกิจกรรมที่ใช้ในการสอนของครูผู้สอนชาวจีน

2. กลุ่มบุคลากรของบริษัท จะทำการนิเทศทางด้านความพึงพอใจของนักเรียน และครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ตลอดจนครูผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน โดยทำเป็นแบบประเมินขึ้นมา 2 ฉบับ ได้แก่

- แบบประเมินสำหรับอาจารย์ในโรงเรียน จะประเมินในหัวข้อความเคารพในกฎระเบียบของโรงเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน ความกระตือรือร้น ความตรงต่อเวลา ความสามารถในการสอน ความรับผิดชอบในการสอนและงานกิจกรรมอื่น ๆ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการประสานงานระหว่างอาจารย์และระหว่างนักเรียน

- แบบประเมินสำหรับนักเรียน จะประเมินในหัวข้อการวางตัวของครู ความกระตือรือร้น ความเอาใจใส่ ความตรงต่อเวลา ความยุติธรรม ความรู้ความสามารถในการสอน การทำกิจกรรมที่หลากหลาย มีการใช้สื่อและเตรียมการสอน และสามารถให้คำแนะนำต่าง ๆ แก่นักเรียน

หลังจากนั้นฝ่ายประเมินผลของบริษัทเอกชนจึงนำข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ ซึ่งเกณฑ์ที่ครูผู้สอนจะผ่านการประเมินได้ต้องมีคะแนนการประเมินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ถ้าครูผู้สอนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน บริษัทเอกชนดำเนินการพัฒนาครูผู้สอน โดยเชิญวิทยากรเข้ามาอบรมให้แก่ครู ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคนิคหรือวิธีการสอน แต่ถ้าครูผู้สอนยังไม่ผ่านการประเมินในครั้งต่อไปบริษัทจะยกเลิกการต่อสัญญาครูผู้สอนท่านนั้น ๆ แต่ถ้าผ่านเกณฑ์การประเมิน บริษัทจะทำการต่อสัญญาให้และปรับเงินเดือนเพิ่มให้ ในการนิเทศติดตามทั้งโรงเรียนและบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการนิเทศติดตาม เนื่องจากทีมงานที่เข้าไปทำการนิเทศติดตามเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการนิเทศและประสบการณ์ในการเรียนการสอน และจากการว่าจ้างครูผู้สอนชาวจีนที่เป็นการต่อสัญญาแบบปีต่อปี ครูผู้สอนต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ได้รับการต่อสัญญาในปีต่อไป

ในด้านการประเมินผลโรงเรียนได้ทำแบบประเมินหลักสูตรโดยรวมของทั้งโรงเรียน ไม่ได้ทำการประเมินเฉพาะหลักสูตรภาษาจีน โดยจะทำการประเมินปีการศึกษาละ 1 ครั้งโดยฝ่ายวิชาการของโรงเรียนเพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองต่อการใช้หลักสูตรในภาพรวมที่โรงเรียนเปิดสอน

สำหรับการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาจีนโดยบริษัทเอกชนประเมินตามความเห็นชอบของโรงเรียน โดยประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ความพึงพอใจของนักเรียน ความพึงพอใจของครูภายในโรงเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน และประเมินจากตัวของครูผู้สอนชาวจีน ว่าหลักสูตรที่จัดมีจุดดี จุดด้อยในส่วนใดบ้าง มีความเหมาะสมมากเพียงใด กิจกรรมที่จัดมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด เมื่อได้รับข้อเสนอต่าง ๆ แล้วจึงนำไปปรับปรุงหลักสูตรต่อไป ซึ่งบริษัทเอกชนไม่ประสบปัญหาในการประเมินผลการใช้หลักสูตร

2.9 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรภาษาจีนผ่านการประชุมผู้ปกครองประจำปี การจัดงานวิชาการประจำปี ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน ซึ่งนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่ต้องการทราบหลักสูตรที่โรงเรียนจัดสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ ซึ่งทางโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3. สภาพ และปัญหา งานสอน

3.1 การทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

ครูผู้สอนชาวจีนไม่ทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและไม่ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เพราะบริษัทเอกชนออกแบบหลักสูตรภาษาจีนให้โรงเรียนเป็นการเฉพาะตั้งแต่ต้น ครูผู้สอนชาวจีนสามารถศึกษาหลักสูตรที่บริษัทเอกชนทำขึ้นเพื่อนำไปทำเป็นแผนการสอนได้เลย

3.2 การวางแผนการสอน

บริษัทเอกชนเป็นผู้จัดทำกำหนดร่วมกับครูผู้สอนชาวจีน โดยมีรายละเอียด ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ จำนวนชั่วโมงที่ใช้ และจำนวนแผนการเรียนรู้ ซึ่งการจัดทำจะอ้างอิงจากหลักสูตรภาษาจีนที่ได้จัดทำขึ้นให้กับโรงเรียน และหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอน แล้วจึงร่วมกันทำแผนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ที่จัดขึ้น โดยกำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

นอกจากนี้ครูผู้สอนยังวางแผนการสอนโดยกำหนดกิจกรรมและวิธีการที่จะใช้ในการสอนก่อนที่จะเข้าไปทำการสอนแต่ละคาบ โดยไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร

ครูผู้สอนชาวจีนและบริษัทไม่ประสบปัญหาในการวางแผนการสอน

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมด้วยวิธีการที่หลากหลาย มุ่งให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยก่อนเริ่มการเรียนการสอนครูผู้สอนจะทบทวนบทเรียนเดิม แล้วจึงสอนเนื้อหาใหม่ในบทเรียน โดยเลือกใช้กิจกรรมที่สอดคล้องและเหมาะสมกับระดับช่วงอายุของนักเรียนที่สอน ในการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครูผู้สอนจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง เช่น การฝึกออกเสียงตามครูผู้สอนหรือตามสื่อมัลติมีเดีย การสอนร้องเพลง การเล่นเกมทายคำศัพท์จากรูปภาพหรือบัตรคำ หรือกิจกรรมที่สอนให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ เช่น การให้นักเรียนตอบคำถามจากการฟังนิทาน เป็นต้น สำหรับกิจกรรมที่จัดให้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะเน้นการสอนแบบเนื้อหาเพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปสอบในระดับที่สูงขึ้นได้ สามารถใช้ภาษาจีนเพื่อศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง กิจกรรมที่จัดให้กับนักเรียน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเขียนคำศัพท์ตามคำบอก การตอบคำถามจากเรื่องเล่า การพูดโต้ตอบบทสนทนา ว่างกัน การดูภาพยนตร์แล้วถามคำถาม การอ่านบทพูดในหนังสือการ์ตูนแล้วให้แปลเป็นภาษาไทย เป็นต้น หากพบว่านักเรียนไม่เข้าใจในบทเรียนครูผู้สอนจะอธิบายเพิ่มเติมหรือให้

การบ้านในเรื่องที่นักเรียนไม่เข้าใจไปทำ เมื่อสอนเสร็จจึงทำการสรุปเนื้อหาที่เรียนไปให้กับนักเรียน ซึ่งครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สำหรับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีทั้งที่โรงเรียนจัดและบริษัทเอกชนจัด

กิจกรรมที่โรงเรียนเป็นผู้จัด เช่น กิจกรรมวันวิชาการที่จัดแสดงผลงานนักเรียน และให้นักเรียนแสดงความสามารถทางด้านภาษาจีน เช่น การให้กล่าวสุนทรพจน์ การร้องเพลงจีน เป็นต้น ซึ่งบริษัทเอกชนได้จัดทำซุ้มเกมให้นักเรียนและผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรม เช่น การคัดลายมือ การตัดกระดาษแบบจีน การวาดภาพด้วยพู่กันจีน การระบายสีหน้ากากจีน เป็นต้น มีการให้นักเรียนทำบัตรอวยพร และจัดนิทรรศการเป็นภาษาจีนในวันสำคัญต่าง ๆ

นอกจากนี้โรงเรียนยังส่งนักเรียนเข้าทดสอบความรู้ทางภาษาจีนที่หน่วยงานภายนอกจัดขึ้น ได้แก่ การแข่งขันเพชรยอดมงกุฎภาษาจีน โดยจะทำการคัดเลือกนักเรียนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและปลายเข้าร่วมแข่งขัน ซึ่งโรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรมที่บริษัทเอกชนเป็นผู้จัดจะเป็นการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งจัดเป็นประจำทุกปี เช่น การแข่งขันคัดลายมือ การเขียนเรียงความ การแข่งขันเขียนพู่กันจีน การแข่งขันตอบปัญหาภาษาจีน การแข่งขันพูดสุนทรพจน์ เป็นต้น และบริษัทเอกชนยังจัดให้นักเรียนไปเรียนภาษาระยะสั้นที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง ประเทศจีนเป็นประจำทุกปีเพื่อเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีน

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของบริษัทเอกชนจัด ได้แก่ ปัญหาเวลาในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ถ้าหากโรงเรียนที่จัดหลักสูตรให้ขอให้เข้าไปช่วยจัดกิจกรรมในช่วงเวลาเดียวกัน

บริษัทเอกชนแก้ปัญหาโดยการให้โรงเรียนวางแผนล่วงหน้าถึงวัน เวลา และกิจกรรมที่ต้องการให้บริษัทช่วยจัดให้

ปัญหานักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนภาษาระยะสั้นน้อย

บริษัทเอกชนแก้ปัญหาโดยการนำนักเรียนของโรงเรียนไปเรียนภาษาพร้อมกันกับโรงเรียนอื่น ๆ ที่บริษัทจัดหลักสูตรให้

3.4 การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน

ครูผู้สอนชาวจีนทำเอกสารเพิ่มเติมนอกเหนือจากเนื้อหาในหนังสือเรียน เนื่องจากเรื่องที่ต้องการสอนบางอย่างไม่มีอยู่ในหนังสือ ครูผู้สอนชาวจีนจึงหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตหรือหนังสือภาษาจีนต่าง ๆ มาทำเป็นเอกสารแจกให้กับนักเรียนอ่าน เช่น เอกสารสอนวัฒนธรรมจีน เช่น ข้อมูลเครื่องดนตรีจีน เนื้อเพลงจีน เป็นต้น เอกสารวันสำคัญของจีน เช่น วันตรุษจีน วันชาติจีน วันไหว้พระจันทร์ วันขึ้นปีใหม่ เป็นต้น

ในส่วนของสื่อที่ใช้นั้นมีอยู่หลากหลายด้วยกัน เช่น บัตรคำ สื่อมัลติมีเดีย ซีดีเพลง ซีดีภาพยนตร์ นิทาน หนังสือการ์ตูน หนังสือเรียน หนังสือเสริมการเรียน และซีดีประกอบหนังสือ การเลือกใช้จะเลือกตามเนื้อหาที่สอนและช่วงอายุของนักเรียนที่เรียน เช่น ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เวลาที่สอนคำศัพท์มีการนำบัตรคำหรือสื่อมัลติมีเดียมาประกอบการสอน ครูในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อสอนบทสนทนามีการใช้ซีดีประกอบหนังสือเรียนเปิดให้นักเรียนฟัง เป็นต้น และในบางคาบครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อชนิดอื่นนอกจากหนังสือเรียน เช่น ให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นดูนิทาน ให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดูหนัง เป็นต้น ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...สื่อที่บริษัทจัดเอาไว้ให้ใช้ในการสอนมีอยู่หลากหลาย...ถึงแม้ว่าบางชนิดจะไม่ตรงกับเนื้อหาที่สอนก็สามารถนำมาปรับใช้หรือเลือกใช้บางส่วนได้..."

ครูผู้สอนชาวจีนไม่ประสบปัญหาในการพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน บริษัทมีงบประมาณในการจัดซื้อสื่อให้กับครูผู้สอนใช้ ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า "...ภาพยนตร์จีนบางเรื่องที่เข้ามาฉายในประเทศไทย เช่น เรื่องสามก๊ก...ในทีวีดีภาพยนตร์สามารถเลือกเสียงเป็นภาษาจีนได้...นอกจากนักเรียนจะได้ฝึกภาษาจีนจากหนังแล้ว ยังได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ควบไปด้วย...ซึ่งสื่อพวกนี้ครูมีซื้อเก็บไว้เองก็เอามาให้นักเรียนดูโดยไม่ต้องขอให้บริษัทซื้อให้..."

3.5 การจัดสอนซ่อมเสริม

การสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี ครูผู้สอนใช้วิธีอธิบายให้นักเรียนที่เรียนไม่รู้เรื่องเข้าใจภายในคาบเรียน มีการยกตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น แต่สำหรับนักเรียนที่คะแนนสอบไม่ดี ครูผู้สอนจะสอนเพิ่มเติมในช่วงเวลาพักให้กับนักเรียน โดยการสอน

เนื้อหาที่นักเรียนมีผลคะแนนสอบไม่ดี และมอบหมายงานให้นักเรียนไปทำเพื่อเพิ่มคะแนนเก็บ นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถมาพบครูผู้สอนชาวจีนได้ที่ห้องพักครูเพื่อถามปัญหาเกี่ยวกับภาษาจีนที่ไม่เข้าใจได้ด้วย

สำหรับนักเรียนที่เรียนดีและต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมครูผู้สอนก็เปิดโอกาสให้นักเรียนมาถามปัญหาได้ที่ห้องพักครูเช่นเดียวกัน นอกจากนี้โรงเรียนยังจัดเรียนพิเศษให้กับนักเรียนที่ต้องการเพิ่มเติมความรู้ในช่วงเวลาเย็นหลังเลิกเรียน ครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า “นักเรียนที่เรียนดีและต้องการเรียนเพิ่มสามารถสมัครเรียนพิเศษได้กับทางโรงเรียนหรือนักเรียนจะไปหาที่เรียนพิเศษภายนอกก็ได้”

ครูผู้สอนไม่ประสบปัญหาในการจัดสอนซ่อมเสริม

3.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ครูผู้สอนชาวจีนทำการประเมินผลการเรียนรู้โดยเก็บคะแนนเป็นช่วง ดังนี้

1. คะแนนเก็บ 20% เป็นการประเมินนักเรียนขณะที่เรียนอยู่ภายในห้องเรียน ซึ่งใช้วิธีในการประเมินที่หลากหลาย เช่น การให้คัดภาษาจีน การให้พูดบทสนทนาภาษาจีน เป็นต้น
2. คะแนนคุณลักษณะ 10% เป็นการประเมินความตั้งใจในการเรียนของนักเรียน มีการปฏิสัมพันธ์กับครูขณะที่เรียน และความตรงต่อเวลาในการส่งงานหรือเข้าเรียน
3. คะแนนสอบย่อย 20% เป็นการประเมินในชั่วโมงเรียนโดยการให้ทำแบบทดสอบที่เป็นข้อเขียน ครูผู้สอนใช้วิธีประเมินหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับว่าต้องการวัดทักษะทางด้านใดของนักเรียน เช่น ถ้าต้องการวัดทักษะด้านการฟัง – พูด ครูผู้สอนจะให้นักเรียนพูดโต้ตอบบทสนทนาเป็นภาษาจีน ถ้าต้องการวัดทักษะด้านการเขียน ครูผู้สอนจะให้นักเรียนเขียนเรียงความ เป็นต้น
4. คะแนนการทำรายงาน 10% เป็นการประเมินจากการมอบหมายงานให้นักเรียนไปทำแล้วมานำเสนอให้กับครูผู้สอนและเพื่อน ๆ ภายในชั้นเรียนฟัง
5. คะแนนสอบกลางภาค 20% เป็นการประเมินโดยการให้ทำแบบทดสอบที่เป็นข้อเขียนตามวันและเวลาที่ฝ่ายวิชาการกำหนด โดยจะมีทั้งข้อสอบแบบปรนัยและอัตนัย เช่น การ

ถามคำถามจากเรื่องสั้น การเติมคำลงในช่องว่าง การเรียงประโยคใหม่ให้ถูกต้อง การแต่งประโยค จากคำศัพท์ที่กำหนดให้ การหาจุดผิดในประโยค เป็นต้น

6. คะแนนสอบปลายภาค 20% เป็นการประเมินโดยการให้ทำแบบทดสอบที่เป็น ข้อเขียนตามวันและเวลาที่ฝ่ายวิชาการกำหนด ข้อเขียนที่ใช้ในการวัดจะมีลักษณะคล้ายการสอบ กลางภาคแต่จะรวมเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนมาตลอดทั้งปีการศึกษามาออกเป็นข้อเขียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ และปัญหา การใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) โดยภาพรวม

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน

โรงเรียน 3 โรง จัดให้นักเรียนทุกคนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเรียนวิชาภาษาจีน สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที และมีโรงเรียน 2 โรง จัดให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสามารถเลือกเรียนวิชาภาษาจีนได้ตามความสนใจ โดย 1 โรง จัดให้เรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที ส่วนอีก 1 โรง จัดให้เรียนสัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที นอกจากนี้มีโรงเรียน 1 โรง ไม่มีการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำหรับการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน 4 โรง จัดให้มีแผนการเรียนวิชาภาษาจีนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ต้องการเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถเลือกเรียนแผนการเรียนภาษาจีนได้โดยไม่ต้องมีพื้นฐานทางด้านภาษาจีนมาก่อน โดยจัดให้นักเรียนเรียนภาษาจีนสัปดาห์ละ 5 – 8 คาบ คาบละ 50 นาที มี 1 โรง จัดให้นักเรียนทุกคนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนภาษาจีนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที และ 1 โรง จัดให้นักเรียนทุกคนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์คำนวณเรียนต้องเรียนวิชาภาษาจีนสัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที

ในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน 3 โรง ให้บริษัทเอกชนเข้ามาจัดหลักสูตรภาษาจีนให้ โดยบริษัทเอกชนจะรับผิดชอบตั้งแต่การสร้างหลักสูตร การใช้หลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร ตามความเห็นชอบของโรงเรียน ในการสร้างหลักสูตรจะศึกษาจากข้อมูล ได้แก่ 1) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2) ตำราและเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ เกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียน วิธีการสอนภาษา 3) ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และความพร้อมของโรงเรียน จำนวนนักเรียน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่โรงเรียนมีไว้สนับสนุนการเรียนการสอน ส่วนโรงเรียนอีก 3 โรง จัดการเรียนการสอนโดยโรงเรียนเองจากความร่วมมือของฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนภาษาจีน ตลอดจนหน่วยงานภายนอก เช่น มหาวิทยาลัยในประเทศไทย มหาวิทยาลัยในประเทศจีน และโรงเรียนในเครือ ในการสร้างหลักสูตรศึกษาจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ยังศึกษาดำรง และเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการใช้หลักสูตร

เมื่อได้หลักสูตรมาแล้วโรงเรียนจึงดำเนินการจัดครูเข้าสอน โดยโรงเรียน 3 โรงเรียน ได้มอบหมายให้บริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการจัดครูเข้าสอนให้ ซึ่งครูทั้งหมดที่บริษัทเอกชนจัดเข้าสอนเป็นครูชาวจีนที่จบการศึกษาทางด้านการสอนภาษาจีนมา ส่วนโรงเรียนอีก 3 โรงเรียน ดำเนินการจัดครูเข้าสอนเอง โดยครูผู้สอนส่วนใหญ่ของโรงเรียน 2 โรงเรียน เป็นครูชาวไทย โดยมีครูหนึ่งคนจบทางด้านการสอนภาษาจีนมา ส่วนอีก 1 โรงเรียน จัดจ้างครูผู้สอนเป็นชาวจีนที่จบทางด้านการสอนภาษาจีนมาทั้งหมด โดยโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนจัดครูเข้าสอนตามความสามารถและความเหมาะสมของครูแต่ละคน

2. ผลการวิเคราะห์สถานภาพ และปัญหา งานบริหารหลักสูตร

2.1 การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ

การศึกษานี้วิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ พบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียน มีบุคลากรของโรงเรียนที่มีส่วนร่วมในการศึกษาวิเคราะห์ ได้แก่ ผู้บริหารและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ นอกเหนือจากผู้บริหารและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียน 2 โรงเรียน มีบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการศึกษาวิเคราะห์ ได้แก่ ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน 1 โรงเรียน มีบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการศึกษาวิเคราะห์ ได้แก่ ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ 2 และครูผู้รับผิดชอบวิชาภาษาจีน โรงเรียน 1 โรงเรียน มีบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการศึกษาวิเคราะห์ ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบวิชาภาษาจีน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษาจีน และโรงเรียน 1 โรงเรียน มีบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการศึกษาวิเคราะห์ ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบวิชาภาษาจีน หัวหน้างานหลักสูตร และครูผู้รับผิดชอบวิชาภาษาจีน นอกจากนี้มีโรงเรียน 3 โรงเรียน ที่มีบุคลากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาวิเคราะห์ ได้แก่ ผู้บริหารเอกชนและบุคลากรของบริษัท โดยทั้ง 6 โรงเรียน ศึกษาวิเคราะห์จาก หลักสูตรภาษาจีน กำหนดการสอน ตลอดจนแผนการจัดการเรียนรู้ และเอกสารอื่น ๆ ที่ได้จัดทำขึ้น

ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรต่าง ๆ พบว่าทั้ง 6 โรง ไม่ประสบปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจ

2.2 การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน

การเตรียมบุคลากร พบว่า โรงเรียนเอกชนทั้ง 4 โรง จัดหาครูผู้สอนเป็นชาวจีนที่จบการศึกษาทางด้านการสอนภาษาจีน โดย 3 โรง ได้มอบหมายให้บริษัทเอกชนเป็นผู้จัดหา ส่วนโรงเรียนรัฐ 2 โรง จัดหาครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยโดยมีครูอย่างน้อยหนึ่งคนจบทางด้านการสอนภาษาจีน โรงเรียนทั้ง 6 โรง มีการจัดประชุม อบรม และสัมมนาให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรภาษาจีน โดยโรงเรียน 3 โรง เตรียมบุคลากรโดยบริษัทเอกชนที่ได้รับความเห็นชอบในการจัดหลักสูตรภาษาจีนให้กับโรงเรียน โรงเรียน 2 โรง เตรียมบุคลากรโดยบุคลากรภายในโรงเรียนและส่งเข้ารับการประชุม อบรม สัมมนาจากหน่วยงานภายนอก และโรงเรียน 1 โรง มีการส่งครูผู้สอนไปศึกษาที่ประเทศจีน

ปัญหาการเตรียมบุคลากรในโรงเรียน พบว่า โรงเรียนเอกชนทั้ง 4 โรง ไม่ประสบปัญหาในการเตรียมบุคลากร ผู้ที่ประสบปัญหาในการเตรียมบุคลากรได้แก่บริษัทเอกชนที่จัดหลักสูตรให้กับโรงเรียนเอกชน 3 โรง พบปัญหาคือ การปลอมแปลงเอกสารทางด้านวุฒิการศึกษาและความไม่สนใจในวิชาชีพครู ซึ่งผู้บริหารของบริษัทแก้ปัญหาโดยการเข้มงวดในการคัดเลือกและหาครูเพิ่ม นอกจากนี้ยังพบปัญหาครูผู้สอนชาวจีนขาดประสบการณ์ในการสอน ซึ่งแก้ปัญหาโดยการจัดประชุม อบรม และสัมมนา ส่วนโรงเรียนรัฐ 2 โรง ที่จัดจ้างครูผู้สอนเป็นชาวไทยมีปัญหาครูผู้สอนขาดความรู้และประสบการณ์ในการสอนภาษาจีน และ 1 ใน 2 โรง มีปัญหาขาดครูผู้สอนประจำวิชาภาษาจีนเนื่องจากอัตราเงินเดือนที่ต่ำ โรงเรียนแก้ปัญหาโดยการส่งครูเข้ารับการประชุม อบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาทั้งทางด้านภาษาและการสอน และดำเนินการจ้างครูผู้สอนวิชาภาษาจีนเป็นครูพิเศษแทนครูประจำ

2.3 การจัดครูเข้าสอน

การจัดครูเข้าสอน พบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรง จัดครูเข้าสอนวิชาภาษาจีนโดยพิจารณาจากความสามารถทางด้านภาษาและความถนัดทางการสอนของครูผู้สอน โดยครูผู้สอนชาวจีนที่จบการศึกษาทางด้านการสอนภาษาจีนสามารถจัดเข้าสอนได้ทุกระดับชั้น ถ้าเป็นครูผู้สอนชาว

ไทยที่ไม่ได้จบทางด้าน การสอนภาษาจีนจะจัดสอนภาษาจีนเบื้องต้น โดยให้สอนทักษะทางด้าน การอ่านและเขียน แต่ถ้าเป็นทักษะทางด้าน การฟังและพูดจะให้สอนโดยครูผู้สอนชาวจีน

ปัญหาการจัดครูเข้าสอน พบว่า โรงเรียน 5 โรง (จัดหลักสูตรเอง 2 โรง และจัด หลักสูตรโดยบริษัทเอกชน 3 โรง) ไม่ประสบปัญหาในการจัดครูเข้าสอน มีโรงเรียน 1 โรง ที่ ครูผู้สอนชาวไทยนอกจากสอนวิชาภาษาจีนแล้วยังต้องสอนวิชาอื่นด้วย ทำให้ครูมีภาระงานมาก โรงเรียนแก้ปัญหาโดยการลดชั่วโมงการสอนวิชาอื่นของครูให้น้อยลง

2.4 การจัดตารางสอน

การจัดตารางสอน พบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรง จัดตารางสอนให้ 1 คาบ มีระยะเวลาการเรียนการสอน 50 นาที ถ้าโรงเรียนใดจัดให้ใน 1 สัปดาห์มีเรียนวิชาภาษาจีนมากกว่า 1 คาบ การจัดตารางสอนจะเป็นไปในลักษณะคาบคู่ คือ นักเรียนต้องเรียนวิชาภาษาจีนติดต่อกัน 2 คาบ เป็นระยะเวลา 100 นาที ซึ่งโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 โรง จัดตารางสอนให้นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาจีน 1 คาบต่อสัปดาห์ 2 โรงจัดให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ ซึ่ง 1 โรง จัดให้เลือกเรียนได้ 2 คาบต่อสัปดาห์ และอีก 1 โรง จัดให้เลือกเรียนได้ 4 คาบต่อสัปดาห์ สำหรับในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียน 4 โรงจะมีแผนการเรียนภาษาจีนให้นักเรียนเลือกเรียน โดยนักเรียนต้องเรียนภาษาจีนทั้งหมด 5 – 8 คาบต่อสัปดาห์ และ 2 โรงไม่มีแผนการเรียนภาษาจีนให้นักเรียนเลือก โดย 1 โรง กำหนดให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเรียนวิชาภาษาจีนทุกคน 1 คาบต่อสัปดาห์ และอีก 1 โรง กำหนดให้นักเรียนที่เรียนสายศิลป์ – คำนวณเรียนวิชาภาษาจีน 2 คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งโรงเรียน 5 โรง จัดให้ครูผู้สอนมีคาบสอนเฉลี่ยต่อสัปดาห์ 10 – 15 ชั่วโมง และมีโรงเรียน 1 โรงจัดให้ครูผู้สอนมีคาบเฉลี่ยสัปดาห์ละ 20 – 22 ชั่วโมง

ปัญหาการจัดตารางสอน พบว่า โรงเรียน 5 โรง (จัดหลักสูตรเอง 3 โรง และจัด หลักสูตรโดยบริษัทเอกชน 2 โรง) ไม่ประสบปัญหาการจัดตารางสอน มี 1 โรง ประสบปัญหาครูผู้สอนชาวจีนที่เป็นครูพิเศษที่บริษัทจัดส่งเข้าไปสอน โรงเรียนจัดให้ครูพิเศษสอนวิชาภาษาจีนกระจายอยู่ทุกวัน ทำให้ครูไม่สะดวกในการเข้าไปสอน ผู้บริหารบริษัทเอกชนแก้ปัญหาโดยปรึกษากับทางโรงเรียนให้ปรับตารางสอนให้ในหนึ่งวันที่ครูเข้าไปสอนมีชั่วโมงการสอนมากพอสมควร

2.5 การจัดการแผนการเรียน

การจัดการแผนการเรียน พบว่า ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน 3 โรงเรียน จัดให้นักเรียนทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาจีน และ 2 โรงเรียน จัดให้นักเรียนเลือกเรียนเฉพาะผู้ที่สนใจ สำหรับในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน 4 โรงเรียน จัดแผนการเรียนวิชาภาษาจีนโดยเฉพาะให้กับนักเรียน และโรงเรียน 1 โรงเรียน จัดให้นักเรียนในแผนการเรียนศิลป์คำนวณทุกคนต้องเรียนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเพิ่มเติม และอีก 1 โรงเรียน จัดให้นักเรียนทุกคนต้องเรียน

ปัญหาการจัดการแผนการเรียน พบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียน ไม่ประสบปัญหาในการจัดการแผนการเรียน

2.6 การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียน จัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียน ได้แก่ คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เอกสารประกอบการฝึกอบรมครูผู้สอน เอกสารประกอบการกำหนดแนวทางในการวัดและประเมินผล เอกสารบันทึกข้อมูลการประเมินผล แบบบันทึกการสอน ตลอดจนวัสดุสิ้นเปลืองจำพวกเครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ พู่กันจีน หมึก กระดาษสี หนังสือเรียน เสริมการเรียน แผ่นภาพ บัตรคำ แผนที่ สื่อมัลติมีเดีย เพลง ภาพยนตร์ นิทาน ให้กับผู้ใช้หลักสูตร

ปัญหาการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน พบว่า โรงเรียน 5 โรงเรียน (จัดหลักสูตรเอง 2 โรงเรียน และจัดหลักสูตรโดยบริษัทเอกชน 3 โรงเรียน) ไม่ประสบปัญหาในการจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน มีโรงเรียน 1 โรงเรียนที่มีความล่าช้าในการของบประมาณในการจัดซื้อ ครูผู้สอนทำการแก้ปัญหาโดยการสำรองเงินของตนเองจัดซื้อไปก่อน

2.7 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร

การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร พบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียน จัดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องโปรเจคเตอร์ โทรทัศน์ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องเทคโนโลยีและการสารสนเทศ ห้องสมุด ตลอดจนพื้นที่ทำกิจกรรมภายในบริเวณโรงเรียน ให้กับผู้ใช้หลักสูตร

ปัญหาการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โรงเรียน 5 โรง (จัดหลักสูตรเอง 3 โรง และจัดหลักสูตรโดยบริษัทเอกชน 2 โรง) ไม่มีห้องเฉพาะสำหรับวิชาภาษาจีนในการจัดแสดงผลงานและเก็บวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนทางด้านภาษาจีน โรงเรียนแก้ปัญหาโดยให้ผู้ใช้หลักสูตรภาษาจีนใช้ห้องร่วมกับผู้ใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศ และมีโรงเรียน 1 โรงกำลังดำเนินการจัดหาห้องเพื่อปรับปรุงเป็นห้องภาษาจีน

2.8 การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

การนิเทศติดตาม พบว่า โรงเรียน 3 โรง ที่จัดการนิเทศติดตามโดยบริษัทเอกชนมีการนิเทศติดตามโดยทำการนิเทศภาคการศึกษาละ 2 ครั้ง มีผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาจีนเป็นผู้ทำการนิเทศทางด้านเนื้อหา นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่ทำการประเมินความพึงพอใจจากนักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรภาษาจีนของโรงเรียน มีโรงเรียน 1 โรงดำเนินการนิเทศโดยครู บุคลากรภายในโรงเรียน และบุคลากรจากภายนอก โดยการดำเนินการนิเทศโดยครูและบุคลากรภายในโรงเรียนไม่ได้กำหนดวันและเวลาที่แน่นอน แต่การดำเนินการนิเทศโดยบุคลากรภายนอกมีการกำหนดวันและเวลาที่จะเข้าทำการนิเทศ ส่วนอีก 2 โรง พบว่า ดำเนินการนิเทศโดยครูและบุคลากรภายในโรงเรียนโดยไม่ได้กำหนดวันและเวลาที่แน่นอน

ปัญหาในการนิเทศติดตาม พบว่า โรงเรียน 5 โรง (จัดหลักสูตรเอง 2 โรง และจัดหลักสูตรโดยบริษัทเอกชน 3 โรง) ไม่มีปัญหาในการนิเทศติดตาม มี 1 โรงที่ครูผู้สอนวิชาภาษาจีนต้องเป็นผู้ดำเนินการนิเทศให้กับครูคนอื่น ทำให้มีครูผู้นิเทศมีภาระงานเพิ่มขึ้น โรงเรียนแก้ปัญหาโดยกำหนดให้ครูผู้นิเทศทำการสังเกตการสอนเมื่อได้รับการร้องขอจากครูผู้สอนหรือเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในการเรียนการสอนตามวันและเวลาที่สะดวก

การประเมินผลการใช้หลักสูตร พบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรง ประเมินผลการใช้หลักสูตรโดยวัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน, บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตรภาษาจีนนักเรียน และผู้ปกครอง ซึ่งโรงเรียนทั้ง 6 โรง ไม่ประสบปัญหาในการประเมินผลการใช้หลักสูตร

2.9 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

การประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า โรงเรียน 5 โรง ประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้กับผู้ปกครอง นักเรียน และผู้ที่สนใจทราบ โดยส่วนใหญ่เป็นการประชาสัมพันธ์หลักสูตรผ่านการประชุมผู้ปกครองประจำปี เว็บไซต์ และการจัดงานวิชาการประจำปีของโรงเรียน และบางส่วนใช้วิธีการติดป้ายประชาสัมพันธ์ โดยมีโรงเรียน 1 โรง ประชาสัมพันธ์ผ่านคู่มือการสมัครเรียน

ปัญหาการประชาสัมพันธ์หลักสูตร พบว่า โรงเรียนทั้ง 6 โรง ไม่ประสบปัญหาในการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

3. ผลการวิเคราะห์สภาพ และปัญหา งานสอน

3.1 การทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

การทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียน 3 โรง ที่จัดหลักสูตรเอง ที่มีส่วนร่วมในการสร้างหลักสูตรภาษาจีนมีการทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บท ส่วนครูผู้สอนของโรงเรียนอีก 3 โรงที่บริษัทเอกชนเป็นผู้จัดหลักสูตรให้ไม่ได้ทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บท โดยครูผู้สอนของโรงเรียนทั้ง 6 โรง ไม่ได้ทำการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เนื่องจากหลักสูตรที่ใช้เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเฉพาะโรงเรียนอยู่แล้ว

ปัญหาการทำความเข้าใจหลักสูตรแม่บทและปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียน 5 โรง (จัดหลักสูตรเอง 2 โรง และจัดหลักสูตรโดยบริษัทเอกชน 3 โรง) ไม่ประสบปัญหาในทำความเข้าใจและปรับหลักสูตร มีครูผู้สอนของโรงเรียน 1 โรงที่เป็นชาวจีนและได้เข้าร่วมสร้างหลักสูตรมีปัญหาในความไม่ชัดเจนของหลักสูตรแม่บทที่กำหนดมาตรฐานต่าง ๆ กว้างเกินไป โรงเรียนทำการแก้ปัญหาโดยการแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตรแม่บทให้มีความชัดเจนขึ้น

3.2 การวางแผนการสอน

การวางแผนการสอน พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียนทั้ง 6 โรงอ้างถึงการวางแผนการสอนจากหลักสูตรภาษาจีนและหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยโรงเรียน 3 โรงที่บริษัทเอกชนจัดหลักสูตรภาษาจีนให้มีครูผู้สอนของโรงเรียน 1 โรงมีส่วนร่วมในการจัดทำกำหนดการสอนร่วมกับบริษัทเอกชน สำหรับการจัดทำแผนการสอนรายหน่วยการเรียนรู้ครูผู้สอนของโรงเรียน 2 โรงทำเอง ส่วนอีก 1 โรงครูผู้สอนทำร่วมกับบริษัท สำหรับครูผู้สอนที่ทำแผนการสอนร่วมกับบริษัท จะเตรียมการสอนแบบไม่เป็นลายลักษณ์อักษรของตนเองเอาไว้ด้วย ส่วนโรงเรียน 3 โรง ที่จัดหลักสูตรภาษาจีนเอง มีครูผู้สอนภาษาจีนของโรงเรียน 2 โรง ร่วมกันจัดทำกำหนดการสอน และแยกกันทำแผนการสอนตามหน่วยการเรียนรู้ที่แต่ละคนรับผิดชอบ และครูผู้สอนของโรงเรียนอีก 1 โรงทำเฉพาะแผนการสอนรายภาคการศึกษา

ปัญหาการวางแผนการสอน พบว่า โรงเรียน 4 โรง (จัดหลักสูตรเอง 3 โรง และจัดหลักสูตรโดยบริษัทเอกชน 1 โรง) ไม่ประสบปัญหาในการวางแผนการสอน มีโรงเรียน 2 โรงที่ครูผู้สอนชาวจีนทำแผนการสอนด้วยตนเองไม่สามารถเขียนแผนการสอนภาษาไทยส่งให้กับโรงเรียนได้ บริษัทเอกชนแก้ปัญหาโดยการให้ครูผู้สอนชาวจีนส่งแผนการสอนให้กับบริษัท ตรวจสอบความถูกต้องของแผนการสอนก่อนที่จะส่งให้กับโรงเรียน

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียนทั้ง 6 โรง สอนโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนเรียนรู้วัฒนธรรม มุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน โดยครูผู้สอนส่วนใหญ่จะเริ่มการสอนจากการทบทวนบทเรียน สอนเนื้อหาใหม่ สรุปเนื้อหาที่เรียน แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ซึ่งมีกิจกรรมที่ใช้ เช่น การตอบคำถาม การอ่านบทสนทนาในหนังสือ การให้อ่านบัตรคำ การให้ดูแผนภาพ การให้คัดคำศัพท์ การให้ดูสื่อมัลติมีเดีย การแสดงบทบาทสมมติ การเล่านิทาน การร้องเพลง เป็นต้น การเลือกใช้กิจกรรมใดในการสอนนั้นครูผู้สอนส่วนใหญ่พิจารณาจากความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและความสอดคล้องกับเนื้อหา และนอกเหนือจาก

การสอนตามเนื้อหาในหนังสือแล้วครูผู้สอนทั้งหมดยังแทรกความรู้เพิ่มเติมทางด้านวัฒนธรรมและประเพณีจีนให้กับนักเรียนด้วย

ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียน 4 โรง (จัดหลักสูตรเอง 1 โรง และจัดหลักสูตรโดยบริษัทเอกชน 3 โรง) ไม่ประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอน มีครูผู้สอนของโรงเรียน 2 โรง ประสบปัญหานักเรียนมีเจตคติไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาจีน นักเรียนมีพื้นฐานทางภาษาไม่ดี เห็นว่าวิชาภาษาจีนยาก และเรียนไปก็ไม่ได้นำไปใช้ จึงไม่สนใจเรียน ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการเรียกนักเรียนมาคุย เปิดโอกาสให้นักเรียนถามเนื้อหาในส่วนที่ไม่เข้าใจ และทำการตักเตือนให้ตั้งใจเรียน ถ้านักเรียนยังไม่ปรับปรุง จะทำการเชิญผู้ปกครองมาพบ และขอให้ผู้ปกครองช่วยดูแลให้เป็นพิเศษ

การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียนทั้ง 6 โรง จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียน กิจกรรมที่จัด ได้แก่ กิจกรรมวันวิชาการ กิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น และมี 4 โรงที่มีกิจกรรมส่งนักเรียนไปเรียนภาษาระยะสั้นที่ประเทศจีนเป็นประจำทุกปี และยังพบว่าโรงเรียนทั้ง 6 โรง มีการส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอก ได้แก่ กิจกรรมการแข่งขันภาษาจีนเพชรยอดมงกุฏ นอกจากนี้ยังมีโรงเรียน 3 โรง ที่บริษัทเอกชนเข้าไปจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ ได้แก่ กิจกรรมเขียนพู่กันจีน กิจกรรมร้องเพลงจีน กิจกรรมตัดกระดาษจีน กิจกรรมแข่งขันตอบปัญหาภาษาจีน แข่งขันกล่าวสุนทรพจน์ แข่งขันเขียนพู่กันจีน เป็นต้น

ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียน 3 โรงที่จัดหลักสูตรภาษาจีนเองมีเวลาในการจัดกิจกรรมน้อย โดย 2 โรง พบว่า มีความล่าช้าในการเบิกจ่ายงบประมาณหรือไม่ได้จัดเตรียมงบประมาณเพื่อใช้จัดซื้อสื่อการเรียนการสอนสำหรับกิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดโดยบริษัทเอกชน พบว่า บริษัทเอกชนเกิดปัญหาถ้าต้องจัดกิจกรรมให้กับโรงเรียนแต่ละแห่งในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกัน และยังพบปัญหาการจัดกิจกรรมเรียนภาษาระยะสั้นที่ประเทศจีนซึ่งโรงเรียนแต่ละโรงที่รับผิดชอบมีจำนวนนักเรียนเข้าร่วมน้อย ซึ่งปัญหาเวลาในการจัดกิจกรรม ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการจัดกิจกรรมให้เท่าที่เวลาเอื้ออำนวย มีการแบ่งงานให้นักเรียนแต่ละคนรับผิดชอบ สำหรับปัญหาด้านงบประมาณ ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการสำรองเงินในการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรไปก่อน สำหรับการแก้ปัญหาของบริษัทเอกชน พบว่า บริษัททำข้อตกลงกับโรงเรียนให้โรงเรียนวางแผนวันและเอาในการจัดกิจกรรม

ไว้ล่วงหน้า สำหรับปัญหากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาละเยะสั้น พบว่า บริษัทเอกชนแก้ปัญหาโดยการรวมนักเรียนของโรงเรียนที่จัดหลักสูตรให้ทั้งหมดไปเรียนภาษาละเยะสั้นพร้อมกัน

3.4 การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนการสอน

การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียน 5 โรง ทำสื่อการสอนเพิ่มเติมจากเนื้อหาภายในบทเรียน เช่น การจัดทำเอกสารสรุปการสอน การจัดทำเอกสารประกอบวันสำคัญ การทำบัตรคำ เป็นต้น มีโรงเรียน 1 โรงที่ครูผู้สอนไม่ได้พัฒนาสื่อการเรียนการสอน

ปัญหาการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียน 5 โรง (จัดหลักสูตรเอง 2 โรง และจัดหลักสูตรโดยบริษัทเอกชน 3 โรง) ไม่ประสบปัญหาการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน มีโรงเรียน 1 โรงที่ครูผู้สอนไม่ได้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนเนื่องจากมีภาระงานมาก ซึ่งครูผู้สอนทำการแก้ปัญหาโดยเลือกใช้สื่อที่มีอยู่ให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่ใช้สอนแทน

การใช้สื่อการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียนทั้ง 6 โรง ใช้สื่อที่หลากหลาย เช่น สื่อมัลติมีเดีย หนังสือเรียน หนังสือเสริมการเรียนรู้ ซีดี เพลง ภาพยนตร์ บัตรคำ แผ่นภาพ เป็นต้น การจะใช้สื่อการเรียนการสอนชนิดใดนั้นจะขึ้นอยู่กับเนื้อหาและช่วงอายุของผู้เรียน

ปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียน 4 โรง (จัดหลักสูตรเอง 1 โรง และจัดหลักสูตรโดยบริษัทเอกชน 3 โรง) ไม่ประสบปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอน มีครูผู้สอนของโรงเรียน 2 โรง เห็นว่าสื่อการเรียนการสอนทางภาษาจีนที่จัดทำขึ้นในประเทศไทยมีจำนวนน้อย ครูผู้สอนแก้ปัญหาโดยการเลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอน และเลือกใช้สื่อที่ผลิตจากประเทศจีน

3.5 การจัดสอนซ่อมเสริม

การจัดสอนซ่อมเสริม พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียน 5 โรง ทำการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนไม่ทันนอกชั่วโมงเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนถามคำถามทางด้านภาษาจีนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน และมอบหมายงานให้นักเรียนทำ สำหรับครูผู้สอนของโรงเรียนอีก 1 โรง ครูผู้สอนไม่ได้สอนซ่อมนอกเวลาให้กับนักเรียน จะใช้เวลาเฉพาะในชั่วโมงเรียนอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ และถ้านักเรียนยังต้องการปรึกษาก็สามารถไปพบที่ห้องพักครูได้ สำหรับการสอนให้กับ

นักเรียนที่เรียนดี พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนจัดสอนเสริมให้กับนักเรียนที่ต้องไปสอบแข่งขัน เปิดโอกาสให้นักเรียนถามคำถามทางด้านภาษาจีนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน และยังพบว่ายังมีโรงเรียน 2 โรงเรียนเปิดสอนพิเศษให้นักเรียนเรียนเพิ่มเติมทางด้านภาษาจีน

การจัดสอนซ่อมเสริม พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการจัดสอนซ่อมเสริม

3.6 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนมีเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การวัด ได้แก่ การวัดระหว่างการเรียนการสอน เป็นการวัดจากการประเมินที่หลากหลาย เช่น การถามตอบในชั่วโมงเรียน การให้นักเรียนท่องบทสนทนา การให้นักเรียนทำรายงานแล้วออกมานำเสนอ การให้คัดภาษาจีน การสังเกตความตั้งใจเรียนของนักเรียน และการวัดโดยการสอบปลายภาค เป็นการวัดโดยใช้แบบทดสอบข้อเขียนซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งปรนัยและอัตนัย โดยอัตราส่วนระหว่างการประเมินระหว่างการเรียนการสอนต่อการวัดโดยการสอบปลายภาคคิดเป็น 70 : 30 โดยเป็นการวัดทักษะของนักเรียนทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนของโรงเรียนทั้ง 6 โรงเรียนไม่ประสบปัญหาในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้